நியாய இலக்கணம்.

ELEMENTS OF LOGIC.

இந்நூல்

தமிழிலும் இங்கிலிசிலுமுள்ள

நியாய நெறிகளின் அரிய விதிகளை

ஒருசார் விளக்குகின்றது:

இதனை

மூலமும் உரையுமாகச் செய்தவர்

வட்டுக்கோட்டைச் சாத்திரசாலையில் உபாத்தியாயர்

வட்டுக்கோட்டை வேளாளன்.

முத்துக்குமாரர் சிதம்பரப்பிள்ளை

ALIAS

WILLIAM NEVINS.

JAFFNA

AMERICAN MISSION PRESS

1850

PREFACE.

The original design of this work is to initiate the Hindu mind in the principles of both the Aristotelian method of syllogistic reasoning and the Baconian system of induction

There is generally felt, among the natives who know little or nothing of the English language, a want of the knowledge of the principles of sound Logic; also an inability to follow up a train of reasoning.

There is also felt, among foreigners who speak the English language and have much to do with the natives, and among the natives who have been educated in European sciences, a deficiency in expressing the principles and conducting the process of reasoning in Tamil.

It is hoped that this work will in some measure remedy these deficiencies and qualify Hindu mind to reason on sound principles

WILLIAM NEVINS

சபைவந்தனம்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

அருங்கலைதம்பெரும்பயனோர்ந்தறன்றேர்ந்தமறன்றீ
ர்ங்-தகிலமுதற்சுயம்பரமீதகத்தினன்புகூர்ந்து
இருங்கலைசெம்பொருள்வளமீந் திருடூரந்துதெருட்டிங்-
தெமையிகத்திலடிமைபுரந்திடுங்குரவர்பதங்கள்
பெருங்கலைசோன் முறையுளத்துப் பெரிதிருத்திப
ன்னூற்- பெருக்கலைசெய்தமிழ்க்கடலங்கரைக்கலை
செய்பெரியோர்
தருங்கலைகள்பணிவிலங்கமனம்வாக்குச்சிரத்தா ற
றணியாதுதித்தவனிமிசைநூல்சொற்றிடுவாம்.

பன்னிருசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

உலகினிடைசாதிமணியொடுபோலிமணிபுரைய ம்
உலவுவைதர்ப்பநடையிஞெடுகவுடநடைசிவஞானம் ை
ரைவாச்சியத்தொடுவியங்கியமுறழ்ந்து மருவும்
இலகியசொயஞ்சமயமோடிதரசமயங்களிகல்செய்யு
ம் இலக்கணமுடன்இலக்கவணபயின்றெழுகும் எவ்வி
னுடனல்லுலவும்இவையெங்கனும்வழக்கே
அலகினூல்அக்கரபதார்த்தங்கடுறைகண்டலங்கார
சர்தரசமேயனைத்துர்ந்தெளிந்துணரும் அறிஞர்நூலொ
டுவேறியநூல்விரவினனியமன்றே
விலகிச்சொலிக்குநவரத்னநிகர்வித்வசனர்மெய்மகி
ழ்வொடுந்தழுவவேவெற்றுரையிநூலைவாய்விட்டேனீ
வாயெச்சிறேனென்றுமெச்சுமுலகே.

நூன்முகம்.

அரசர்மந்திரிகள்பண்டிதர்கணிதர்மாலுமிகளாதியெ
ங்கிலையமாந்தர் அனைவர்க்குமவரவர்கடுறைகட்குரி
யதொருஅருமனோகரணமெதெனின்,—உரைசொல்சா
ணைநின்றுசாத்யமனுமிக்கின்றயுத்திமனமனுதினமுமே
ழவிர்கின்றயுத்திநடையொருநேரெனக்கண்டுயுத்திசெ
லிலக்கணங்கள்,—நிரலினூலியலமைத்தினிதுமேல்யு
க்திக்கநெறிவிதிகளாந்நூலினால் நிருபிக்கினன்னநூல்வி
ந்கள்புந்தியையறிவிலேதெருட்டும்நேயமே,—விரசுமெ
த்துறையினைத்திறனர்க்குமுரியதொர் விசேடகலைஞா
னமாமால் விவேகதீபிகையெனுநியாயலக்கணநூல்வி
ளம்பப்புகுந்தனனரோ.

பூவுலகினுள்ள மாந்தரெவருஞ் சிற்றறிவினரேயன்
றி முற்றறிவினரன்று. கிஞ்சிஞ்ஞத்துவமேயன்றிச் சர்
வஞ்ஞத்துவம் அவர்க்குச் சுதந்திரமன்று. சுவானுபூதி
யான சுத்தசைதன்னியங் கடவுளொருவர்க்கேயுரிய
து. சாதனங்களாற் சாத்தியத்தைச் சாதிக்கின்ற யுத்
தியேமாந்தர்க்குச் சிறந்தது. "சாதனமின்றியொன்றை
ச் சாதிப்பாருலகிலில்லை". பிரத்தியட்சம் ஞாபகம் வா
தனை புத்தி முதலிய மனோகரணங்கள் மாந்தர்க்கேபோ
ல விலங்குகட்கும் ஒருவாறு உரியனவேயாயினும் யுத்
தியெனுங் கரணமோ விலங்குகட்கின்றி மாந்தர்க்கே
சிறந்தது. அரசர் மந்திரிகள் பண்டிதர் கணிதர் மாலு
மிகள் மருத்துவர் உழவர் காருகர் முதலிய எத்திறத்த
மாந்தரனைவருக்கும் அவரவர் முயற்சி நிலைக்கும் இன்
றியமையாது சிறந்த மனோகரணம் யாதெனின் யுத்தி
யேயாம்; யுத்திசாதனை வேண்டாவேல் இராச்சியபரி
பாலனம் மந்திராலோசனை பண்டித்தியம் கணிதம்
மரக்கலவோட்டு வைத்தியம் உழவு காருகம் முதலிய
எத்துறை முயற்சியும் விலங்குகளாலும் முடியுமே; பி
ன்னை, யுத்தியெனுங்கரணம் விலங்குகட்கின்றிமாந்தர்
க்கே சிறந்தது. இப்படி மாந்தர்க்கே சிறந்த யுத்தியெ
னுங் கரணமும் மாந்தரெவரிலும் ஒருநிகர்த்தாயின்றிப்
பலபேதமாயிருக்கின்றது. யுத்திவல்லபம் உடையரை
யே விவேகிகளென்றும் அஃதிலரையே அவிவேகிக

நூன்முகம்.

'என்றும் உலகஞ் சொல்வது. முற்றுமறிந்தாருமி
லைச் சற்றும அறியாதாருமில்லை'' என்பது லோகவ
தம். சாதனங்களாற சாத்தியத்தை அனுமிக்கின்ற
கிய யுத்தியிலே யாவர் அதிதிட்பநுட்பவிவேகிகளாகின்
றனர்களோ அவரே சுத்தவிவேகிகளென்று உலகுமா
த்தறகுரியார். மாந்தர் யுத்தியாற சிறந்தோர் என்பது
திண்ணமேல் யுத்தியாற்சிறந்த மாந்தர் படிக்கவேண்
டிய கல்விகளுள் எவரும் படிக்கவேவேண்டிய கல்வி
யுத்தியின் இலக்கணமேயாம். விலங்குகளுட்டம்மை
யுபர்த்தி விவேகாத்துமிகளெனுஞ் சிலாக்கிய நாமா
தைத் தமக்குத் தந்த யுத்தியினது இலக்கணங்களை
கற்றுணராதார் யோய்க்கியரல்லரென்றே உலகஞ்சொலு
ம். சத்தம், கணிதம் சங்கீதம் வைத்தியம் முதலியச
த்திரமனைத்தையும் சுலபமாய்க்கற்றுணரும்படி இச்சா
த்திரங்களுள நுழைந்து அவற்றுள்விளக்கிய பொருட
ம்பந்தசார்புகளை ஐயந்திரிபற ஆய்ந்து தெளிதற்குரிய
யுத்தியினதிலக்கணமே முன்னர் அறியவேண்டியது
எத்திறத்துமாந்தர்னதும் எவ்வெம்முயற்சிநிலைக்கும் யு
த்தியே சுத்ததலைமையது. இங்ஙனங்கருதியே யுத்தியி
னிலக்கணங்களையும் நியாய நடையையும் ஒருங்கு
மைத்து நியாய இலக்கணமெனும் இந்நூல் செய்யப்பு
குந்தனம். நூல்செய்யப்புகவே நூலினமைதியாகிய வி
டயங்கள் முற்காலத்தும் தற்காலத்தும் மாந்தருள் வழ
ங்கியேவருகின்றன என்றும்;-ஆகவே அவ்விடயங்களி
ன் சம்பந்தசார்புகளைத்தெளியுங்கலையும் இதனை
தொழிற்பாலமைக்குஞ் சாதனையாகியவித்தையும் உ
ண்டென்றுந்தோணிக்கும். ஆரியத்திலே கௌதமர்
ஞைதர்முதலிய பெரியோர்கள் நியாய இலக்கணத்தை
நன்குணர்ந்தோர்களென்றும் நையாயிதம் வைசேடி
கம் தர்க்கம் நியாயசூத்திரம் பிரமாணதீபிகை முதலிய
நியாயநூல்கள் செய்தோர்கள் என்றும் விளங்குகின்ற
து. தமிழிலே நந்திதேவனுர் சம்பந்தனுர் திருமறைஞா
னதேசிகர் முதலிய சான்றேர் நியாயவிற்பத்திமான
கள் என்றும் அளவை அளவைவிளக்கம் முதலியநி
யாயநூல்கள் செய்தோர்கள் என்றும்விளங்குகின்றது.
இங்கிலீசிலேயும் நியாய இலக்கணங்களைத் தெள்ளிதி
னுணர்ந்து நியாயநூல்கள்செய்த ஆசிரியர் பலருண்டு.

இவ்வாசிரியருள், மகாபுத்திவிற்பத்திமானுகிய உவெர்றில் என்னும ஆசிரியரின் நூற்கருத்துக்களே முக்கியமாய் இந்நூற்கு ஆதாரமாம். ஆயினும், தமிழ்நூல்களிலும் இங்கிலீசுநூலகளிலுமுள்ள செழுமபொருளவாய கருத்துக்கள் இந்நூலுள் யாண்டுங்காணலாம்போலும். இந்நூல் அந்தாதித்தொடையான செய்யுளும் செய்யுடதனையும்பெற்றுவரும் "ஒற்றுநிலயற்றிணையசைமருவலும், பெற்றுவிளங்கனியருகலும்பிறவும், உற்றுமொழுகுங்கலித்துறை ஒருசார்" எனும்விதியை ஒரோவிடத்துவிரவியுஞ் சிலசெய்யுள் இந்நூலுணிற்கும். "முதறைசீரும் வெண்டளைபிழையாக் கடையொருசீரும் விளங்காயாக" எனும்விதிக்குவிலக்கெனக்கருதிச் செய்யுட்குவிரைவிலே குற்றங்கூறுது வழுவமைதிவிதிகளையுங் கருதிக்குணங்கூறுவார் கற்றடங்கியசுத்தவித்வசனரேயாம். குற்றந்தெரிப்பதே முற்றுங்கருமமாய்க்கொளின் எவரும் யார்மேலுங்குற்றந்தெரிககலாம் மாந்தர் பெருஞ்சிற்றறிவினர்தாமே தெரித்தகுற்றங்களிலுங்குற்றந்தெரிப்பாருண்டே. இந்நூலுள் சொல்லிலும் புணர்ச்சியிலும் தொடையிலும் பொருளிலும் பொருட்புணர்ச்சியிலும் பொருட்செழுமையிலும், ஆம் -சொல்வளம் பொருள்வளம் இரண்டிலும் வழக்களும்வரும்போலே; வழலாமே; வரினும் "குற்றங்களைந்தும் குணம் அவளருவாசித்தல் கற்றறிந்தமாந்தர்கடன்". நூலைச்செய்யுமிடத்து நூல்செய்தோரே அந்நூலுணர்த்தும்பொருளை நன்குணர்ந்தவிற்பத்திமான்களென்று யாண்டும் முடியாது. விற்படைக்கலத்தை நன்குசமைத்தும் வில்லாச்சிரமமும் சங்கிராமலக்கணமும் வில்வித்தையுஞ் சற்றுமறியாதாருமுண்டே. அபிநயநயமாய் நடனம்பயிற்றும் ஆசான் அம்முறையே பிறர்க்கு விநோதமாய்த் தான்நடிக்க வலாமையுமுண்டே. தம்மாலியன்ற ஒருபொருளைப் பிறர்க்கு உபயோகமாய் .முடித்துத்தருவது லோகோபகாரத்தைக்கருதுவோரெவர்க்கும் இயற்கையென்பரே. அங்ஙனங்கருதிமுடித்தவிடத்துப் பிழைபடினும் வழுவலவெனத்தழுவுவரென்பரே. மைந்தர் வழுக்கி இழுக்கிய இடத்துத் தந்தையர் இழிப்பதுவழக்கா.. சிற்றறிவினேன் பேதைமையால் இழைத்தநூல் குற்றமேகுற்றமாயினும் மேல் இனிப்புரிவதென்னே!

சைவசித்தாந்தம சைவம் பாசுபதம் மகாவிரதம் காளாமுகம் வாமம் வைரவம் வைதீகசைவம் காபாலம் லோகாயதம் சவுத்திராந்திகம் யோகசாரணம் ஆருதமிகம் வைபாடிகம் நிகண்டவாதம் மாயாவாதம பாற்கரியம் நிரீச்சுரசாங்கியம் பஞ்சராத்திரம் நையாயிகம் வைசேடிகம் வைஷணவம முதலவாய்ப் பரதகண்டத்துவழங்காநின்ற சமயகோட்பாடுகளையும் அச்சமயங்களிற்சிறந்த பதார்த்தலட்சணங்களையும் ஓயனாவேனும் மெய்மை பொய்மைதெளியும்படி, அனுமானப்பிரமாணத்தாலேயும் நிச்சயமபண்ண வேண்டியதாகலானும், இச்சமயங்களுள் ஒன்றன் கோட்பாட்டை ஒன்றுநியாயத்தால் நிராகரிக்குமிடத்து அந்நிராகரணமெய்மைபொய்மையைக் தெளியவிளங்கவேண்டியதாதலானும்,—நியாயஇலக்கணநூலொன்று செய்வது தகாதன்றெனக்கண்டாம

தர்க்கம் சம்பிரதாயம்முதலிய கோடியமச்சங்கள் செறிதிருக்குஞ் சமயநூல்களாகுங்கடலிலே போலிமுதலியதிரைகள் நிரந்தரம் பரன்டுருண்டெறிகின்றனவாதலின் நியாயஇலக்கணமெனும் நாவாயிலேறி யுத்தியெனும் மாலுமியின் வழிபட்டொழுகுவோர்மாத்திரமே உய்ந்துதப்புவார். யுத்திநெறியையிகந்து தத்தம்மனஞ்சென்றுழன்ற புத்தியின்பாற்படர்வோர்-இருட்பெருங்கடலுள் யாமத்தெறிமருத்திடைப்பட்டாங்கு பொருட்பெருங்கடலாம்வெள்ளம் படைதோறுமலைப்ப வெய்த்துமருட்பெருங்கடலலங்கும் வண்ணமொன்றறியாது-இகபரயதார்த்தபிரயோசனங்களை இழந்துமயங்குவார். தம்மை விவேகாத்துமிகளாயுயர்த்தும் யுத்தியைப்பேணுவோரே தம்மைப்பேணுவோர். யுத்தியைப்பேணவிரும்பின், யுத்தியின் இலக்கணங்களைக்கற்றுணர்க நியாயஇலக்கணம் யுத்திஇலக்கணங்களை உணர்த்தும்

நூல்கள்கற்கப்புகுவோர் நூலிலுணர்த்தப்படும்பொருள்களெவர்க்கும் வெளிப்படையான இயற்பொருள்களாயிருக்கவேண்டுமெனக்கருதுவது அபத்தமாம். தெளிந்த இயற்பொருள்களைக்கற்க வேண்டுவதில்லையே தெளியாதபுதுப்பொருள்களேகற்கத்தகுந்தது. நூற்பொருளின் அருமைபோலேயே அதன் பெருமையும் இருக்கும். கற்க அரியநூலென்றுவிடாது இந்நூலுள் உழை

ப்பரேல் அவர் புந்தி எந்நூலுளும் நுழையவலவுதாம்
இந்நூலுள் உணர்த்தஎடுத்துக்கொண்டபொருள்கள்
தனியானதக்காட்சி, தொடர்மானதக்காட்சி, பொதுப்
பதம், சிறப்புப்பதம், அன்னுவயயூகம், வியதிரேகயூகம்,
சாமானியான்வயதாட்டாந்தம், சாமானியவியதிரேக
தாட்டாந்தம், விசேடான்வயதாட்டாந்தம், விசேடவி
யதிரேகதாட்டாந்தம், சுத்தசுயம்பிததாட்டாந்தம், வி
ரோததாட்டாந்தம், தாட்டாந்தஇடமாற்று, சுயம்பிதவி
யாப்தம், தத்துவசூத்திரம், நையாயிகவிதிகள், நியாயத்
துறை, மத்தியபதநிலை, தன்மைத்தாட்டாந்தம், சம்பா
விததாட்டாந்தம், சங்கேததாட்டாந்தம், சங்கேதவி
யாபிதம், வியோகதாட்டாந்தம் வியோகநையாயிதப
சங்கரசங்கேதம், நையாயிதத்தொகை, தொடையம்,
வேசானுமானம, சாத்தியாபாசம் சாதனுபாசம், ச
ம்பந்தாபாசம், முதலியனவாம். இந்நூற்கருத்துகளுள
சொற்பிரயோகங்களுள் இலைமறைகாய்போலே தமிழ்
நூல்களுள் ஆங்காங்குக் காணலாம். நூல்கள்பலவற்
றுள்ளும் மறைந்துகிடந்தபொருள்களையே இங்ஙனம
ொருங்கமைத்து ஒருநூல்சமைத்தனம்.
தமிழ்நூல்களை முற்காலத்து அரசர்முதலியபெரியோ
ர் பரிபாலனஞ்செய்தும் அவ்வாறுகல்வியை விருத்தி
செய்தும் ஆகவேமாந்தரின் அஞ்ஞானத்தை ஒருவாறு
துரத்தியும் அதனால் தர்மம் நீதிமுதலிய நன்னெறிகளை
யாவர்க்கும் விளக்கியும் அவரை அந்நெறிகளில் நடக்
தி இன்பமேவிளைவித்தும்வந்தனர். தற்காலத்திலோ,
அவ்வகையானசற்காரியங்களிலே தலைப்படுவோர்சி
லர் அல்லது இலர். தமிழிலே சிற்சிலநூல்களைச் சில
ர்தம்மாலியன்றவாறுசமைத்து அந்நூல்களை லோகோ
பகாரமே முக்கியவிடயமாய்க்கருதிப் பகிரங்கஞ்செய்யு
ங்காலத்து அந்நூற்பிரதிகளைச்சொற்ப கிரயத்துக்குவா
ங்கி அதனால் நூல்செய்தோரையும் நூல்கற்போரையு
ம்பிறரையும் உற்சாகப்படுத்துவோரே தற்காலத்து ஒ
ருவாறுதமிழைப்பிரபலஞ்செய்வோராம்.

முத்துக்குமாரர் சிதம்பரப்பிள்ளை.

TECHNICAL TERMS DEFINED IN ENGLISH.

அசை Expletive.
அடை Adjunct; Syncategorematic.
அபரம் Infima Species.
அபாவம் Negation.
அயற்சார்புச்சாட்சி Circumstantial evidence.
அர்த்தாபத்தி Illation; an obvious inference.
அனுபவம் Experience.
அனுபவானுமானம் Moral reasoning.
அனுமானம் Deduction, inference. 2 Reasoning. 3 Reason.
அனுமானானுமானம் Double inference.
அனுமானித்தல் / அனுமித்தல் To infer, to deduce.
அனுமிதம் Deduction, conclusion.
அன்னுவயதாட்டாந்தம் Affirmative proposition.
அன்னுவயம் Affirmative. 2 Analysis.
ஆட்சேபம் Objection.
ஆதாரம் Principle, basis.
ஆபாசம் Fallacy.
ஆய்தல் To investigate and collect as facts.
இடமாற்று Conversion of proposition.
இந்திரியக்காட்சி Perception. 2 Sensation.
இந்திரியம் Sentient organ.
இலக்கணம் Principles of a science.
இனம் Species.
ஈதல் To distribute as a term.
உதாகரணம் Example.
உதாகரித்தல் To illustrate by examples.
உத்தரசாதனம் Minor premise.
உத்தரபதம் Minor term of the conclusion.
உபநயம் Reason as applied to the question.
எதிர்மறை Negative.
ஏது The reason i. e. minor premise if placed after its conclusion. 2 The antecedent of a conditional proposition.
ஏதுவாபாசம் Fallacy of the reason.

கணிதானுமானம் Demonstrative reasoning.
கதார்த்தானுமானம் Reasoning on facts.
கமனம் Attention.
கரணம் Mental operation.
கருஷித்தல் To attract.
கலை Science.
காரணானுமானம் A priori reasoning.
காரியம் Effect. 2 The consequent of a conditional proposition.
காரியானுமானம் A posteriori reasoning.
குணவிரி Comprehension of a term.
கேவலவியதிரேகானுமானம் Pure categorical syllogism of a negative conclusion.
கேவலான்வயானுமானம் Pure categorical syllogism of an affirmative conclusion.
சகசம் Instinctive as the conviction of certain first truths.
சக்கிரகம் Arguing in circle.
சங்கரசங்கேதம் Dilemma.
சங்கேததாட்டாந்தம் Conditional proposition.
சங்கேதநையாயிதம் Conditional syllogism.
சந்து Copula.
சம்பந்தம் Relation, connection. 2 Consequentia.
சம்பாவிதநையாயிதம் Hypothetical syllogism.
சாதனம் Premises of a syllogism.
சாதி Genus.
சாதித்தல் To deduce, to conclude. 2 To apply.
சாத்தியம் Conclusion of a syllogism.
சாமானியதாட்டாந்தம் Universal proposition.
சார்பு Tendency of a body.
சித்தம் / சித்தாந்தம் } Proof, demonstration.
சிலேடை Ambiguous as a term.
சிறப்புப்பதம் Singular term.
சுயம்பிததாட்டாந்தம் Categorical proposition.
சுயம்பிதநையாயிதம் Categorical syllogism.
சுயம்பிதம் Categorical, absolute.

சுவார்த்தானுமானம் Inferring, i. e. ascertainment of the truth to satisfy one's own mind.
ஞாபகம் Memory.
தண்டாபூபிகானுமானம் A fortiori reasoning.
தத்துவம் Axiom.
தத்துவசூத்திரம் Rule of axiom, dictum.
தாட்டாந்தரம் } Proposition.
தாட்டாந்தம் }
திட்டாந்தம் The principle, i. e. major premise if placed after its conclusion.
துல்லியம் Analogy.
துல்லியானுமானம Analogical reasoning.
துறை Mood of a syllogism.
தொடையம் Sorites.
நிகமனம் Question after it is proved.
நியாயம் Argument. 2 Reason. 3 Syllogism 4 Reasoning.
நியாயித்தல் To argue; to reason.
நிருவிகற்பம் Uniform as a relation or sequence
நிலை Figure of a syllogism. [reduction.
நேர்முகம் Direct, ostensive as a reasoning or
நையாயிகத்தொகை Enthymeme.
நையாயிதம் Syllogism.
பக்கப்போலி } Fallacy of the question.
பட்சப்போலி }
பக்கம் } Question to be maintained.
பட்சம் }
பட்சாபாசம் Fallacy of the question.
பதம் Term.
பதார்த்தவிகற்பம் Categories.
பரம் Summum genus.
பராபரம் Subaltern.
பரார்த்தானுமானம் Proving, i. e. establishment of the truth to the satisfaction of others.
பரியாயப்பெயர் Technical name.
பிரஞ்ஞை Instinctive conviction.
பிரதிஞ்ஞை Question to be maintained.

பிரதிஞ்ஞாவிபரீதம் Ignoratio elenchi.
பிரதிவாதி Opponent.
புணர்த்தல் To compare as two ideas.
புணர்ப்பு Association of ideas. ௨ Conviction.
புலன் Sensation. ௨ Sentient organ.
பூர்வசாதனம் Major premise.
பூர்வபதம் Major term of the conclusion.
பொதுப்பதம் Common term.
பொருள்விரி Extension of a term.
பொறி Sentient organ.
போலி Fallacy.
மத்தியபதம் Middle term. [reduction
மறைமுகம் Negative; indirect as a reasoning or
மனோகரணம் Intellectual operation. [sition.
மாற்றுத்தாட்டாந்தம் The converse of a propo-
மானதக்காட்சி Simple apprehension; idea
2 Perception i. e. an association, between an impression made upon either of the sentient organs and the object concerned in producing *it*.
மூலதாட்டாந்தம் Exposita.
யுத்தி Reason. ௨ Reasoning.
யுத்தித்தல் To reason, to argue.
யூகம் Judgment.
வாதனை Recollection.
விசேடகம் The predicate of a proposition.
விசேடகித்தல் To predicate.
விசேடதாட்டாந்தம் Particular proposition.
விசேடியம் The subject of a proposition.
வித்தை Art.
வியதிரேகதாட்டாந்தம் Negative proposition.
வியதிரேகம் Negative.
வியோகதாட்டாந்தம் Disjunctive proposition
வியோகநையாயிதம் Disjunctive syllogism.
விரோதம் Opposition of proposition
வேதனம் Induction, i. e. the process of investigation and collection of facts.
வேதநுனுமானம் Inductive reasoning.

நியாய இலக்கணம்

LOGIC.

தற்சிறப்புப் பாயிரம்

பரமகடவுள் பதமலர் இறைஞ்சி
மொழிகுவன் நியாய இலக்கண முறையே.

க. உலகம்புகழ்நியாயஇலக்கணம்யுத்தியதன்
கலைவித்தையென்பநியாயநடையினுக்காதரமாய
உவைமிலக்கணமேதெளியுங்கலைவித்தையென்ப
தலமின்றுபுந்தியனுமிக்கவேவிதியாய்ந்திடுமே.

இக் கலித்துறைச் செய்யுள், நியாய இலக்கணம் என்பது இன்னதென்றும், அதன் பாகுபாடு இத்துணை என்றும் இன்னவென்றும், உணர்த்துகின்றது.

இதன்பொருள். உலகம்புகழ நியாய இல்க்கணம்யுத்தியதன் கலைவித்தையென்ப-(பலரும்) புகழ்கின்ற நியாய இலக்கணம் என்பது யுத்தித்தலின் கலையும் யுத்தித்தலின் வித்தையுமாம் என்று (கல்விகேள்விகளால்) உயர்ந்தோர் சொல்வார்.

நியாய நடையினுக் காதரமா யுலவுமிலக்க ணமே தெளியுங்கலை-யுத்தித்தலின் கலையானது நியாயத்தின் நடைக்கு ஆதாரமாய் உலவுகின்ற இலக்கணங்களை ஆராயும்.

வித்தையென்ப தலமின்று புந்தி யனுமிக்கவே விதியாய்ந்திடும்-யுத்தித்தலின் வித்தையானது (போலிமயக்கிலே) புந்தி சுழலாமல் அநுமானஞ் செய்யும்படி விதிகளை ஆய்ந்து தரும்.-என்றவாறு.

*கலை** என்பது நிலையாய்ப் பொருள்களொன்றற் கொன்றுள்ள நிருவிகற்பமான சம்பந்த சார்புகளைப் பற்றிய அறிவாகிய ஞானம்.*

வித்தை† என்பது கலையிற் பிறந்த அறிவைத் தொழிற்பால் அமைக்குஞ் சாதனை. உலகிலே சட‡ சித்து§க்களின் நானுவிரிவான பொருள்களனைத்தையும் நிலையும் நிருவிகற்பமுமான சம்பந்த சார்புகளை ஒன்

---

*"கலையின்றேன்றி ஆணவமொதுக்கிச் சித்தின் செயல்புரி கிரியாசத்தி தெரிவிக்கும்" என்று நந்திதேவரும் எனும் ஆசிரியரும் ஒருவாறு விகற்பித்து உரைத்திருக்கின்றனர்.

†"வித்தை உயர்கலையதனிற்றேன்றி அறிவினை உதிக்கப்பண்ணும்" என்று விகற்பித்து நந்திதேவனாரும் ஒருவாறு உரைத்திருக்கின்றனர்.

‡சடம் என்பது செவி, மெய், கண், நா, மூக்கு என்னும் ஐம்பொறிகள் வழியாய் முறையே அறியப்படும் எடுத்தல், தூங்கல், துள்ளல், முதலிய ஒலியும்,—தண்மை, வெம்மை, வன்மை, மென்மை முதலிய பரிசமும்,—வட்டம், சதுரம், கோளம் முதலிய வடிவமும்.—இனிப்பு, கைப்பு, புளிப்பு முதலிய சுவையும்,—சுகந்தம் புலவு முடைமுதலிய மணமும், சார்ந்துநிற்கும் மண், கல், நீர், மரம்முதலான பொருளேயாம்.

§சித்து என்பது சடப்பொருட்கு அன்னியமாய், யுத்தி யூகம் முதலிய கரண சேட்டை உடைய ஆன்மாபோலும் பொருளேயாம்

றுதொன்றுடையதாகக் கடவுள் திதித்தேயிருக்கின்ற னர் என்று மாந்தரினது புந்தியிலே இயற்கையுஞ்சகச முமான ஒரு பிரஞ்ஞை சாதாரணமாய்க் கிடக்கின்றது.

இந்தப் பிரஞ்ஞை காரணமாகவே வருகாலத்து நமது சுகம் இன்பம் விருத்தி முதலியவற்றிற்கனுகூலமானஉப கரணங்களை நாம் பக்குவம்பண்ணி வைப்பதும், அக்கி னி சுடும்.-ஆகாயத்தெறிந்த கல்விழும்,-இன்னொசை இ ன்பம் பிறப்பிக்கும் என்று சொல்வதும், இன்னபிறவும்.

பொருள்கள் ஒன்றற்கொன்று நிலையும் நிருவிகற்ப முமான சம்பந்த சார்புகளின்றி இருக்குமெனிலோ, ச மஸ்தமுந் தெளிதற்கரிய *விபரீத விவர்த்தமேயாம். ந ம்மிற்சகசமாயுள்ள †பிரஞ்ஞை விளம்பும் வண்ணமே உலகிற் பொருள்கள் ஒன்றற்கொன்று நிலையும் நிருவி கற்பமுமான சம்பந்த சார்புகளை உடையதாயிருக்கின் றனவெனக் காண்கின்றனம்; ஆயினும் அவற்றின் தத் துவகாரணம் இன்னதென்றறிகின்றிலம்; ஆகவே, தத் துவகாரணங்களை அல்லைச் சம்பந்த சார்புகளைமாத்தி ரமே ஐயந் திரிபற ஆராய்ந்து மெய்மையாய்த் தெளிவ தே உலகின் மாந்தரறிவுக்கு எட்டியது. சம்பந்த சார்பு களைப்பற்றிய அறிவையே நூல்களிற் கோணர்ந்து க லையென உணர்த்துவது. நூல்களெல்லாந் தத்தமிலே

*விபரீதவிவர்த்தம் என்பது நிலைமயங்கிப் பொருள் கள் பலபேதமாய்த் திரிதல்; உதாகரணமாய், நெருப்பா னது ஒருக்காற் சுட்டும், பின்குளிர்ந்தும், மேல் நீராய்ப் பெயர்ந்தும், பின்னர் வாயுவாய் இயங்கியும், இவ்வாறு பலபேதமாய் நிரந்தரம் விகாரப்பட,—அவ்வாறே சட சித்துக்களனைத்தும் அனந்தபேதமாய் ஆரோபிக்குமே னின், உலகமுற்றுந் தலைதடுமாற்றமாய் விபரீதவிவர் த்தமாம்.

†பிரஞ்ஞை என்பது நிச்சய உணர்வாகிய அறிவு: "உலகிற் பொருள்கள் ஒன்றற்கொன்று நிலையும் நிருவி கற்பமுமான சம்பந்த சார்புகளை உடையதாயிருக்கின் றன" எனும் பிரஞ்ஞையானது யுத்திபுத்தியுடையோர்க் கு மாத்திரமேயன்றிச் சாதாரணமாய் மாந்தரேவர்க்கும் அவரவர் புந்தியிலே பூர்வந் தொடுத்து நிகழ்ந்து வருங் காரணம்பற்றியே "இயற்கையுஞ் சகசமுமான பிரஞ் ஞை" என்றுரைத்தாம்.

டுத்துக்கொண்ட பொருள்களின் சார்புகளையே முதகீ யமாய் விளக்கி, அவ்வப் பொருட்கேற்பச் சிற்பம் சங்கீ தம் யாப்பு இலிகிதம் வைத்தியம் கணிதம் முதலிய பல கலைத் துறைகளாய் விரியும். நியாய இலக்கணம் என்னு நூலானது நியாயிக்குங்காற் புந்தியில் நிகழும் யுத்தி நடையை அன்னுவயஞ் செய்துதரும்; தாவே, "நியாய நடையினுக் காதாரமாய் உலவும் இலக்கணமே தெளி யும்"; அல்லாமலும், வழுவின்றி அனுமானஞ் செயய விதிகளையுந் தரும். கச-ம். செய்யுளின் கீழே இவ்வு ரைத் தொனிப்பு நன்குவிளங்கும்.

இந்நூலுள் நியாயஇலக்கணத்தைக் கலையாகவும் வித்தையாகவும் உரைப்பாம். இவ்வாறேசங்கீதம் சிற் பம் வைத்தியம் முதலிய சாத்திரங்களனைத்தும் கலையு ம் வித்தையுமாய் உணர்த்தப்படும் என்றறிக.

உ. ஆயினியாயித்தலிற்றொடர்பாருமனோகரணம்
ஏயுஞ்சுமானதக்காட்சியும்யூகமும்யுத்தியுமாஞ்
சாயுஞ்சுமானதமிந்தியக்காட்சிதனைநிகர
மேயமனத்தின்விடயக்கருத்துதொடர்தனியே

இ—யுள், நியாயித்தலில் அமைந்து கிடக்கின்ற மனோகரணங்கள் இத்துணையென்றும், அவற்றுளொன்றாகிய மானதக்காட்சி என்பது இன்னதென்றும்,-அதன்வகை இத்துணையென்றும், உணர்த்துகின்றது.

இ—ள். ஆயின்-ஆராய்ந்துரைக்கின்; நியாயித்தலிற்றொடர்பாரு மனோகரணம்-நியாயம் பேசலோடொற்றுமை நயம் நிறைந்த மனத் தொழில்களாவன; ஏயுஞ்சுமானதக்காட்சியும் யூகமும் யுத்தியுமாம்-(இந்திரியக் காட்சியுடனே ஒருவாறு) இயைந்த தெள்ளிய மானதக் காட்சி, யூகம், யுத்தி எனும் மூன்றுமாம்.

சாயுஞ்சு மானத மிந்தியக்காட்சி தனை நிகர் மேயமனத்தின்விடயக் கருத்து-(மனோகரண

ம் மூன்றனுள் முதலில்) வரும் *மானதக்கா ட்சி என்பது பஞ்சேந்திரியங்களால் உறுங்கா ட்சியை ஒருவாறு நிகர்ப்ப, புந்தியிலே விடய த்தைப்பற்றியுள்ள கருத்தேயாம்.

தொடர்தனி-(மானதக்காட்சியானது) தொ டர்மானதம் தனிமானதம் என்றிருவகையா ம்.—என்றவாறு.

சு, என்பதுநல்ல எனும் பொருட்டரும் ஆரிய உபசர்க்கம். நியாயித்தலிற் றொடர்பாரு மனேகரணம் மூன்று என நுதலவே, ஞாபகம் வாதனை புணர்ப்பு முதலிய கரண ங்களும் அமையும் என்கும்; ஆயினும் இங்ஙனம் எடுத் துரைத்த முக்கரணங்களுமே நியாயம் பேசலோடொ ற்றுமை நயம் நிறைந்தன என்பதை இந்நூலுள் யாண் டுங் கண்டுகொள்க.

சடப்பொருள்பால் விரவுஞ் சத்தம் பரிசம் ரூபம் ரச ம் கந்தம் என்பன நிரலே நமது சிரோத்திரம் தொக்கு சட்சு சிகுவை ஆக்கிராணம் எனும் பஞ்சப்பொறிகளா கிய இந்திரியங்களில் உறுத்துங்கால், நமது புந்தியிலே (புந்திபிறபொருளில்அழுந்தாதிருக்கின்) புலன் என்னும் ஒரு விகாரம் பிறக்க, அந்தப் புலன் காரணமாக அத னைப் பிறப்பித்த புறவிடயத்தைப் புந்தியானது அங்கே ரங்காண்டலே இந்திரியக்காட்சி†; இக்காட்சியானது த ன்னைப் பிறப்பித்த புறவிடயம் பொறியில் மருவாது நீங் கின பின்னரும் புந்தியிலே நிகழின், அதற்கு மானதக் காட்சி என்று பெயர்.

---

*"இந்திரிய ஞானமைம்புலஞ் சார்ந்துயிர்க்கண்மய ர்வற வந்தஞானம் மானதக்காண்டலாமே" என்று சி வஞானசித்தி அளவையிலே உரைத்திருக்கின்றது.

†இந்திரியமென்னும்பொறிகள் ஐந்தாகலின், இந்திரி யக்காட்சியும் ஐவகையாம்; அவை –சிரோத்திரேந்திரி யக்காட்சி தொக்கிந்திரியக்காட்சி சட்சிந்திரியக்காட்சி சிகுவேந்திரியக்காட்சி ஆக்கிராணேந்திரியக்காட்சி. சத் தாதி ஐந்தனையுங் கேட்டல் பரிசித்தல் காண்டல் சு வைத்தல் மணத்தல் மாத்திரத்தையே கருதுங்காற் "புலன்" எனப்படும்.

இங்ஙனம் விளக்கிய இந்திரியக்காட்சி மானதக்காட்சிகள் காரணமாய்ப் புந்தியிலே வேறுபல கரணங்கள்* பிறக்க, அவற்றின் ரெழின்முயற்சியேதுவாய்ப் புந்தியிலே நிகழ்கின்ற (காலம் தூரம் சலனம் காரணம் காரியம் பொய்மை மெய்மை முதலியவையைப்பற்றிய) கருத்துகளும் பிறவும் மானதக்காட்சியேயாம்.

௩. தனிமானதக்கருத்தேவிடயத்திஞெருமைபன்மை யினின்மேவுகாட்சிதொடர்மானதந்தனிமானதங்கவ் நனியேயிசைந்துவருகாட்சியூகமிருகருத்தை இனிதேபுணர்த்தொற்றுமை யுண்டிலையென்றியம்புவதே.

இ-யள், தனிமானதக்காட்சி இன்னதென்றும், தொடர்மானதக்காட்சி இன்னதென்றும், யூகம் இன்னதென்றும், உணர்த்துகின்றது.

இ—ள். தனி மானதக்கருத்தே விடயத்தின் ஒருமை பன்மையினின் மேவுகாட்சி-தனிமானதக்காட்சி என்பது விடயத்தின் ஒருமையையேனும் பன்மையையேனும பற்றி (புந்தியில்) நிகழுங் காட்சியாம்.

தொடர்மானதந் தனிமானதங்கணனியே யிசைந்து வருகாட்சி-தொடர்மானதக் காட்சி என்பது தனிமானதக்காட்சிகள் (ஒருவிடயம்போல்) மிக்கிசைந்து நிகழுங் காட்சியாம்.

யூகமிருகருத்தை யினிதேபுணர்த் தொற்றுமையுண்டிலையென்றியம்புவது--யூகம் என்பது மானதக் காட்சிகளுள் இரண்டினை நன்கி

*வேறுபலகரணங்கள் ஆவன கமனம் ஞாபகம் வாதனைமுதலியன; காலம் தூரம் சலனம்முதலான சொற்களாற் குறிக்கப்படும் பொருள்களைக் கருத்துப் பொருள் என்பர்.

தாகூப் புந்தியிற் புணர்த்தி* (அவ்விரண்டனுள்) ஒன்றுடன் மற்றதற்கு உடம்பாடு உண்டு அல்லது இன்றுஎனவிளம்புவதாம்; (ஆகவே, ஒன்றுடனென்றூழ்கின்றதென உடம்பாடாயேனும், ஒன்றுடனென்று பிறழ்கின்றதென எதிர்மறையாயேனும் விளம்புவதாம்.)எ--று.

ஒன்று என்பது எடுத்த தொடர்புக்கேற்பப் பொருள்களுட் பிரித்துக் கருதுகின்ற தனிப்பொருளைக் குறிக்கும் எண்ணும்; இவ்வாறு கருதிய தனிப் பொருளொன்றை அங்ஙனங்கொண்ட தொடர்பு சநுமமாயே பிரிக்கின், வருங்கூறுகள் பின்னங்களாம்; அன்றி, அத்தனிப்பொருளை ஏற்றிய கூட்டத்தால் வரும் இரண்டு மூன்று முதலியன பன்மையாம்.

உலகிலுள்ள சடப்பொருள்களுள்,-தனிப்பொருளெனக் கற்பித்து ஒருவிடயம் என்பதும், தனிப் பொருட்கூட்டமெனக் கற்பித்தப்.பலவிடயம் என்பதும் மாந்தரதுபுந்தியின் இடுகுறிமாத்திரைப் பொருள்களேயன்றி சித்துப்பொருள்களுள் ஆன்மா ஒன்று பல என்பபோற் சுத்தமயமான தனித்தனிப் பொருள்களல்ல;

என்னையோவெனின், சடப்பொருள்களுள் ஒன்று என நாங் கற்பிக்கும் ஒருவிடயத்திலே ஒன்றற்கொன்று பேதமான பல பூதியங்களின் பல அணுககடிரண்டிருக்கின்றனவாதலின்; ஆகலான், -

''விடயத்திறெருமை பன்மையினின் மேவுகாட்சி'' எனச் செய்யுளுள் உரைத்தது மாந்தருள் வழங்கி வருகின்ற ஒன்று பலஎன்னுங்கருத்தையே சார்ந்தென்றறிக

யானை மரம் சேனை சோலை யானைகள் சேனைகள்

---

*புணர்த்தல் என்பது ஒரு கருத்தை அல்லது பொருளைப் பிறிதொன்றினுடனே இசைத்துப் புந்தியிலே கருதுதல்; உதாகரணமாய்,— 'பொய்'' என்பதைத் ''தீமை'' என்பதினுடன் இசைத்து இவற்றின் சம்பந்தந் தெளியுங்கருமமாய்ப் புந்தியிலே கருதுவது; இப்படிப் புணர்த்தி, ''பொய்தீது'' எனஒற்றுமை உண்டென்றெனினும், ''பொய்தீதல்ல'' என ஒற்றுமை இன்றென்றெனிலும், இயப்டலதே யூகம் எனுங் கரணம் என்றறிக.

கருமம் காரணம் மனம் எனும் விடயங்களைப் பற்றிப் புந்தியிலுள்ள காட்சி தனிமானதக்காட்சி.

கரியயானை மரக்கொம்பு சேனுபதிகள் சோலையிளங்குயில் மனத்துணிபு எனுந் தொடைவிடயங்களைப்பற்றிப் புந்திபாலுறுங்காட்சி தொடர்மானதககாட்சி.

யானைபெரிது, யானைபெரிதல்ல, சேனைகள்பொருதன, சேனுபதிவந்திலன், மனங்கனிந்தது,—இவ்வாறு புந்தியிலே தெளிதல் யூகம்.

ஒருவிடயத்தைப்பற்றி நமது புந்தியில் நிகழுங் காட்சியானது நமதுசுய *தந்திரத்துக்கேற்ப ஒன்றையெனினும் பலவற்றையெனினும் நுதலிநிற்கும்; உதாகரணமாய் —(கசம் ரதம் துரகம் பதாதி எனுஞ்சதுரங்கங்களாற்றிரண்ட) சேனையாகிய விடயத்தை ஒன்ருகவுங்கருதலாம்,—இரதத்தையும் அதனைச்செலுத்தும் பாகனையுஞ் சாரதியென ஒன்ருகவுங் கருதலாம் —இரதத்தையும் பாகனையும் தனித்தனி ஒன்ருகவும் இரதத்தின் உருளை தட்டு பலகை கூம்பு முதலியவற்றைத் தனித்தனி ஒன்ருகவுங் கருதலாம்.

யூகம் இருவகை. இருக்ருத்தை இனிதே புணர்த்தொற்றுமையுண்டென்றியம்பின் அன்னுவய யூகமும், ஒற்றுமை இல்லையென்றியம்பின் வியதிரேக யூகமும், ஆம்.

†தொடர்மானதக்காட்சியானது தனிமானதக்காட்சிகள் புணர்ந்து வரினும், ஒற்றுமையுண்டில்லையெனப் பொருண்முற்றி நில்லாதென்றும், ஆகவே, தொடர்மானதக்காட்சிக்கும் ‡யூகத்துக்குமுள்ள விகற்பம் இன்னதென்றும், நன்குணர்ந்தறிக.

---

* தந்திரம் என்பது பிரியம் எனும் பொருட்டோனிப்பில் இங்ஙனம் வந்தது.

† தொடர்மானதக்காட்சியானது தனிமானதக்காட்சிபோல யூகத்தின் ஒரு அங்கமாய்க் கருத்தாப் பொருளிலெனினுங் கருமப்பொருளிலெனினும் வருமேயன்றி, யூகத்திற்போலக் கருத்தா கருமங்கள் புணர்ந்து உடம்பாடாய் அல்லது எதிர்மறையாய் வரப் பொருண் முற்றிநில்லாது.

‡ யூகம் எனுஞ் சொல்லின் சத்தார்த்தம் (இருபொருள்களை ஒன்றுடனென்று) "புணர்த்தல்" என்பதாம்.

௪. இயம்புபயுத்தியிருயூகநின்றனுமிக்குநடை
புய்ந்ததிரிகரணங்கள்சொலாநுரைக்கிற்பதமே
நயந்திடுதாட்டாந்தரமேநியாயநிரனலனே
தயங்கும்மறம்பொய்பயிலப்படாதுஉதாரணமே

இ-யுள், யுத்திஇன்னதென்றும், முக்கரணங்கட்குஞ் சொற்குறிகள் இவையென்றும், அவற்றிற்கு உதாகரணங்கள் இவையென்றும், உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். இயம்புபயுத்தி யிருயூகநின்றனுமிக்குநடை-யுத்தி என்பது இரண்டு யூகங்களால் அனுமரனஞ் செய்யும் நடையென்பர்.

ப்யுந்த திரிகரணங்கள் சொலரனுரைக்கிற்பதமே நயந்திடு தாட்டாந்தரமே நியாய நிரனலனே தயங்கும்-(இங்ஙனம் உரைத்தமுறையே, புந்தியானது) தோற்றுவித்த மூன்று கரணங்களையுஞ் *சொற்களால் விளம்பின, (அவை மூன்றும்) நிரனிறையே பதம் தாட்டாந்தம் நியாயம் எனவிளங்கும்.

மறம் பொய் பயிலப்படாது உதாகரணே-(அவற்றிற்கு) உதாகரணங்கள்,-மறம், பொய், புயிலப்படாது, (பதங்கள்); மறம் பயிலப்ப

* சொல் என்பது மரந்தாது புந்தியிலே யாதொன்றைப்பற்றி நிகழுங்கருத்தைப் பிறர்க்கு அவர் அறிவித்தற் கருவியாய் நிற்கும் ஒலியேயாம்; இச்சொல்லே செவிப்புலவொலியான்வருஞ் சொல் என்னப்படும், இச்செவிப்புலவொலியை விளக்குதற்கருவியாய்நிற்கும் அக்கரரூபங்கள் கட்புல வடிவம் எனப்படும். "தனிமொழி தொடர்மொழியெனவிருவகைத்தாய் இரதினையைம்பாற்பொருளையுந் தன்னையும் மூவகையிடத்தும் வழக்கொடு செய்யுளின் வெளிப்படைகுறிப்பின் விரிப்பதுசொல்லே" என்பது இலக்கணவிளக்கவிதி.

டாது, பொய்மறம்,, பொய் பயிலப்படாது, (தாட்டாந்தங்கள்); மறம்பயிலப்படாது-பொய்மறம்-ஆகவே-பொய்பயிலப்படாது, (ஒருநியாயம்).-என்றவாறு.

நயந்திடு என்பது விரும்பிய எனும் பொருடரும்அடை.

யூகத்திலே இரண்டுமானதக்காட்சிகளைப் புணர்த்தி உறழ்வு பிறழ்வுண்டென்று ஒரு தாட்டாந்தம் உரையான் முடிப்பதுபோல, யுத்தியிலேயும் இரண்டு யூகங்களின்றொடர்பு நாடியே அநுமானஞ் செய்து ஒரு நியாயம் உரையான் முடிக்கலாம்; அன்றி, ஒரு யூகத்தால் ஒரு நியாயம்முடிப்பதேலாது.

மானதக்காட்சியானது பதமும், யூகமானது தாட்டாந்தமும், யுத்தியானதுநியாயமும், ஆய் உரையளவில்வரும் என்பதே "நிரனிறை" என்றதின் பொருட்டொனிப்பு.

இந்நூலுள் யுத்தியைச் சார்ந்து வரும் நியாயத்தையே முக்கியமாய் உணர்த்துவம். பததாட்டாந்தங்களையும் நியாயம் அவாவியமட்டுக்கு விரிப்பாம்.

யுத்தியை நியாயம் என்றும், நியாயத்தை யுத்தி என்றும் *ஆதபெயர்களாக வழங்கலும் உண்டு.

மானதக்காட்சிகளால் யூகமும் யூகங்களால் யுத்தியும் பிறக்குமாறுபோல, பதங்களாலே தாட்டாந்தமும் தாட்டாந்தங்களாலே நியாயமும் பிறக்குமென்றறிக.

ரு. காரணமுதலின்பதங்கள் பொதுசிறப்பாதிபொதுப்
பிரமேயமதினஞ்சாதிவகைதொகைபேசுமிடந்
தெரியுந்துணைவிரிதோய்ந்தபொருள்விரி தேர்ந்துசெலும்
விரவும்பொருள்குணங்கன்மம்பதார்த்தவிகற்பமுவே.

இ-யுள், பதங்களின் வகையையும், அவ்வகையுளொன்றாய பொதுப்பதத்தின் இலக்கணவிரியையும், உணர்த்துகின்றது.

---

*ஆதபெயர் என்பது "ஒன்றன் பெயரான் அதற்கியை பிறிதைத் தொன்முறையுரைப்பனவாகுபெயரே;" உதாரணமாய்—புந்தியிலே நிகழும் யுத்தி எனுங்காரணமே வாக்கால் உரைக்குமிடத்து நியாயமெனப்பெயர்கின்ற தொடர்புபற்றி, யுத்தியை நியாயம் என்றும் நியாயத்தை யுத்தியென்றும் வழங்கலாம்.

இ-ள். கரணைமுதலின் பதங்கள போது சி றப்பாதி-முதற்கரணமாகிய மானதக் காட்சி யைச் சார்ந்து வரும் பதங்களானவை போது ப்பதம் சிறப்புப்பதம் முதலியவைகளாம்.

போதுப்பிரமேயமதினஞ் சாதி வகை தோ கை பேசுமிடங் தெரியுங் குணவிரி தோய்ந்த பொருள்விரி தேர்ந்து செலும்-அளக்கப்படும் பொருள்களினதுஇனம்-சாதி-வகை-தோகை (எனும்பகுப்புகளை) உரைக்குமிடத்துப் போ துப்பதங்களானவை (தம்மாற் குறிக்கப்படும் விடயங்களைப்பற்றிநமக்கு) தெரிந்தகுணவிரி யையும் (தமக்குள்) அடங்கிய பொருள்விரி யையுந் தெளிந்துகொண்டே நடக்கும்.

விரவும் பொருள்குணங் கன்மம் பதார்த்த விகற்புற-(அன்றியும், பதங்கள்) பொருள் கு ணம் கன்மம் முதலான பதார்த்த விகற்பங்க ளையும் மிகச்சுட்டிச்சாரும்.--என்றவாறு.

*"பதங்கள் போதுசிறப்பாதி" என்றதனல், மரம் மா ன் மனம் எனவருந் *தனிப்பதமும், மரக்குதிரை புள்ளி*

**தனிப்பதம் என்பது இரண்டு முதலிய சொற்கடோ டாரது தனிச்சொல்லான் வரும் பதம். தொடர் பதம் என்பது இரண்டுமுதலிய சொற்றொடரான்வரும் ஓர்பத ம். இடுகுறிப்பதம் என்பது பூர்வந்தொடுத்துக் காரணங் கருதாது வழங்கிவரும்பதம். காரணப்பதம் என்பது இடு குறிமாத்திரை இன்றி இடுகுறிப்பதம் அடியாய்வரும் உற் பவபதம். ஏகார்த்தப்பதம் என்பது பலபொருள்கட்கும் பிரயோகமாகாமல் ஒரு பொருட்குமாத்திரம் பிரயோக மாகும் பதம். வேகார்த்தப்பதம் என்பது பலபொருள் கட்குப் பிரயோகமாகும்பதம். குணப்பதம் என்பதுவடி வுவண்ணம் சுவைமுதலிய பண்புகளைவிளக்கும்பதம். குணிப்பதம் என்பது குணத்தை ஒருவாறுசுட்டி அக்கு ணத்திற்காதாரமான பொருளை விளக்கும்பதம். முதற*

மான் மனோகதி எனவருந் தொடர்பதமும், தெங்கு புவன நிலம் எனவரும் இடுகுறிப்பதமும் மலையன் வலைஞன் அறிஞன் எனவருங் காரணப்பதமும் சிப்பி சுவர்எனவரும் ஏகார்த்தப்பதமும், நாகம் சாரகம் பாகம் என்வரும் வெகார்த்தப்பதமும், நீலம் தீமை நன்மை எனவருங் குணப்பதமும், நீலி தீயன் நல்லார் எனவருங் குணிப்பதமும், சாத்தன் பொன்னன் யாவன் எனவரும் முதற்பொருட்பதமும், கூனன் முடவன் குருடன் எனவருஞ் சினைப்பொருட் பதமும் பிறவுங்கொள்க; இவையெல்லாம் பொதுப்பதம் சிறப்புப்பதம் எனும் இரண்டனுள் அந்தர்ப்பவிக்கும் என்றறிக.

பொதுப்பதம் என்பது பலபொருள்கட்கும் ஒருசினரா யுள்ள சிலபண்புகாரணமாய் அப்பொருள்களை வறறுக கும் பிரயோகிக்கப்படும் பதமாம்; உதாரணமாய்—மரம் பறவை மயில் மலை மனுடன் புலவன்; கரிய பெரிய; நடந்தான் கரியன்; நடை. சிறப்புப்பதம என்பது ஒருபொருட்கே உரியதாய் நிற்கும் இயற்பதமாம்; உதாரணமாய்,—இலங்கை காவிரி சென்னபட்டணம் அருச்சுனன் இம்மரம் அச்சேனுபதி இராமன் இலட்சுமணன் எனும்பெயர்களும் இவைபோலுஞ் சிலபெயர்களும பலர்க்கும் இட்டிருந்தும், ஒருசிகராயுள்ளசில பண்புகாரணமாயிட்டனவல்லாதபடியால், அவை சிறப்புப்பதமேயன்றிப்பொதுப்பதமாகா.

பெயர்சசொல் என்பது ஒருபொருவைப்பற்றி நமதுபுத்தியிற்கொள்ளுங் காட்சியைக் குறித்துஞ் சொல்லேயாம். சொல்லிலக்கணத்துள் விளக்கிய சொற்களேல்லாம் நியாயஇலக்கணத்துட் பதம் என்று கொள்ளப் படுதலின்று; எழுவாய் *வேற்றுமையினிற்கும் பெயர்களும் பெயர்க்குறிப்பயனிலைகளும் தெரிநிலைகுறிப்பால்வரும் வினைமுற்றுகளும் ஒருசொற்பதங்களாகும்;

பொருட்பதம் என்பது அவையவியையக் குறிக்கும்பதம். சினைப்பொருட்பதம்என்பது அவையவத்தால்அவையவியைச் சுட்டும்பதம்.

வேற்றுமை-என்பது பெயர்களானவை தம்மொடு புணரும் பிறசொற்களுக்குந் தமக்குமுள்ள பொருட்சமபந்தங்களை விளக்கும்படி எய்தும் வேறுபாடு.

மற்றுஞ் சொற்களெல்லாம் பதத்திற்றுறுப்பாய் வருமே யன்றித் தாமேதனித்துப் பதமாகா.

சிறப்புப் பதங்களானவை தமக்கேயன்றிப் பிறபொருட்கு உடம்பாட்டில் விசேடகமாகா*. பொதுப்பதங்களானவை ஒருநிகரான சிலபண்புகளையுடைய தனிப்பொருள்கடிரண்டுவரும் இனத்தையும், ஒருநிகரானசில பண்புகளையுடைய இனங்கடிரண்டுவருஞ் சாதியையும், அவ்வாறு சாதிகடிரண்டுவரும் வகையையும், அப்படி வகைகடிரண்டுவருந் தொகையையும் விளக்கி, அவைப்பகுப்பிலுள்ள எவற்றுக்கும் பிரயோகமாய்நிற்கும்; உதாரணமாய்—

மயில்	இனம்	பலா	இனம்
பறவை	சாதி	மரம்	சாதி
மிருகம்	வகை	தாபரம்	வகை
சிருட்டி	தொகை	சிருட்டி	தொகை

இனம் சாதி வகை தொகை என்பனவைகள் எடுத்துரைக்கும் பண்புகளுக்கேற்பப் பலவிகற்பபகுப்புகளாயும் வரும்; அபரம் பராபரம் பரம் எனும் முப்பகுப்புகளாயும் முடியும்; உதாரணமாய்—மயில் என்பது அபரம், சிருட்டி என்பது பரம், இடைநின்றபறவை மிருகம் என்பன பராபரம்

மேலுரைத்த முறையே இனஞ் சாதிகள் பகுக்குமிடத்து அப்பகுப்புகளைக் குறிக்கின்ற பொதுப் பதங்களின் குணவிரியையும் பொருள்விரியையும் பார்க்கவும் வேண்டியது.

குணவிரி என்பது பொதுப்பதத்தாற் குறிக்கப்படுகி

இவ்வூர் இலங்கை,—அந்தயாறுகாவிரி,—இம்மனுஷன் அருச்சுனன்—என்னும் உதாரணங்களிற் போலச் சிறப்புப்பதங்கள் தமக்கே உடம்பாட்டில் விசேடகமாய் வருமன்றி, ஊர் இலங்கை,—மரம் காவிரி,—நூல் அருச்சுனன்—எனப் பிறபொருட்கு உடம்பாட்டில் விசேடகமாகா. உலகிலுள்ள பொருளனைத்தும் ஒன்றற்கொன்று பேதமாயிருந்தும், பலபொருள்களிலே ஒருநிகரான சிலபண்புகளும் ஒருவாறுதோன்றுதலால், அப்பொருள்களைப் பொதுப்பதங்களாற்குறித்து மாந்தர் வழங்கி வருகின்றனர்.

ன்ற பொருளின் அல்லது பொருட்பகுப்பின் பண்புத்தொகுதி; உதாரணமாய்,—பொன் என்பதன் குணவிரியாவன,—மஞ்சணிறம், அதிகனம், உருகல், சடவஸ்துமுதலியன; காந்தம் என்பதன் குணவிரியாவன,—இரும்பைவலித்தல், வடதிசைநாட்டம், சடவஸ்துமுதலியன.

பொருள்விரி என்பது பொதுப்பதத்தாற் குறிக்கப்படுகின்ற பிரமேயங்களின் எண்டொகுதி; உதாரணமாய்,—பொன் என்பதன் பொருள்விரியாவன,—மதுரைப்பொன், சீனப்பொன், சீர்மைப்பொன்முதலியபொன் அனைத்துமாம்.

பொதுபபதத்தின் *குணவிரி ஏறப் பொருள்விரிஇறங்கியும், பொருள்விரிஏறக் குணவிரிஇறங்கியும்வரும்; உதாரணமாய்,-மயில் பறவை மிருகம் என்பவற்றிலே, மிருகத்துக்குள்ள குணவிரி பறவையிலும் பறவைக்குள்ள குணவிரி மயிலிலுங் காணலாமாதலின், மயிலின் குணவிரி பறவையின் குணவிரியினும் பறவையின்குணவிரி மிருகத்தின் குணவிரியினும அதிகப்பட்டும், மயிலின்பொருள்விரி பறவையின் பொருள்விரியினும் பறவையின் பொருள்விரி மிருகத்தின் பொருள்விரியினுங்குறைந்தும், வருதல் காண்க.

சிறப்புப்பதமானது தன்னியல்புப்பிரமேயத்தைக்கு

எப்பொருளையும் அதன் குணவிரியினாலேயே அறியலாம்; ஆகவே, ஒருபொருட்குரிய குணங்களை எவ்வளவு நுட்பமாய் அறிகின்றனமோ, அவ்வளவு திட்பமாய் அதனைப் பிறபொருளில் விகற்பித்துத் தெளிகின்றனம்; உதாரணமாய்—வெள்ளாட்டுக்குஞ் செம்மறிக்குமுரிய சிலசாமானியமான குணங்களைமாத்திரம் அறிவமேல், அவ்விரண்டையும் ஒன்றிலொன்று விகற்பித்துத் தெளிந்திலம்; ஆயின் அவ்விருவிலங்குகட்குமுரிய குணங்களை அதிக நுட்பமாயறிவமேல், அவ்விரண்டையுந் திட்பமாய் விகற்பித்துந்தெளிந்தனம்; ஆகவே, *ஒருபொருளை நன்றாய் அறிவம் என்றதன் கருத்து அப்பொருட்குரிய குணங்களை நுட்பமாய் அறிவம் என்றேதயாம்.

றிக்கும்*;–"அன்னியசாதியுந் தன்சாதியுமகன்றுநிற்ற றன்னியல்பு".

பொதுப்பதமானது †சாமானிய வியல்புப்பிரமேயத்தைக்குறிக்கும்;–"அன்னியத்தைத்தவிர்ந்துதன்சாதிக்கொத்தறுன்னியபோதுவியற்கை."

பதார்த்தவிகற்பங்களாவன பொருள் குணம் கன்மம் காலம் இடம் சமவாயம் முதலியன; எப்பதமும்இப்பதார்த்தவிகற்பங்களுள் ஒன்றையேனும் பலவற்றையேனுஞ் சுட்டிச் சாரும். பதார்த்த விகற்பமனைத்தும் பொருள் குணம் எனுமிரண்டனுள் அந்தர்ப்பவிக்கும்.

சு. உறுமுன்னியாயம்விரிவாயொழுங்கினுரைக்கிற் பெயர்
பெறுமன்னையாயிதந்தாட்டாந்தரமிதுமூன்றுபெறும்
அறிபின்னிருபசுந்தாட்டாந்தமேற்குமவற்றுருரை
பெறலாம்விசேடியந்தன்பாலுரைத்தவிசேடகமே.

இ---யுள், (இரண்டாங்கரணமாகிய யூகத்தைச்சார்ந்துவருந் தாட்டாந்த இலக்கணங்களை விளக்குவான்றுேடங்கி, தாட்டாந்தம் நியாயத்திலே பயிலுமாதலின்,) நியாயத்தின் பரியாயப்பெயர் இது என்றும், அதில்வருந்தாட்டாந்தம் இத்துணையென்றும், தாட்டாந்தத்தில் வரும்பதங்கள் இவையென்றும் இன்னவென்றும், உணர்த்துகின்றது

இ--ள். உறுமுன்னியாயம் விரிவாயொழுங்கினுரைக்கிற் பெயர்பெறுமன்னையாயிதம்-

---

அருச்சுனன் என்பது பட்சிதாபரமுதலிய அன்னிய சாதியையும் நரர் என்னுந் தன்சாதியையும் நீங்கித் தன்னியல்பினிற்றலால், * தன்னியல்புப்பிரமேயமாகிய சிறப்புப்பதமாம்.

மனுஷன் என்பது பட்சிதாபரமுதலிய அன்னிய சாதியை நீங்கி மனுஷர் எனுந்தன்சாதியில் எவற்றத்ஞ் சாமானியமாய் நிற்றலால், சாமானியவியல்புப் பிரமேயமாகிய பொதுப்பதமாம்.

(யுத்தியைச் சார்ந்துவரும் என்று) முன்னூர் உரைத்த நியாயமானது விரிவாகவும ஒழுங்காகவும் விளம்பப்பேறின் *நையாயிதம்எனும் பெயரை அடையும்.

தாட்டாந்தரமிது மூன்றுபேறும்--இந்நையாயிதமானது மூன்றுதாட்டாந்தங்களைப் பேறும்.

அறிபின்னிருபதந் தாட்டாந்தமேற்கும்--ஒரு தாட்டாந்தமானது இரண்டுபதங்களைப்பெறும் என்றறி.

அவற்றுளுரை பேறலாம் †விசேடியந் தன்பாலுரைத்த விசேடகம்-அவ்விருபதங்களுள் உரைபெறுவது விசேடியம், விசேடியத்தின் பால் உரைத்தது விசேடகம், ஆம்--எ-று.

மன் என்பது செய்யுளலகு நோக்கிவந்த அசை.

இவ்வரசன் நல்லவனுனபடியாற் சாந்தத்தை நயக்கின்றனன் எனு நியாயத்தை விரிவாயொழுங்கினுரைக்கின், எப்படி நிற்குமெனின்,-

சாத்னம் { நல்லோரனைவருஞ் சாந்தத்தை நயக்கின்றனர் / இவ்வரசன் ஒருநல்லவன்; ஆகவே,

சாத்தியம். இவ்வரசன் சாந்தத்தை நயக்கின்றனன்; எனப்பொருள் விரிந்து ஒழுங்குபெற்று நிற்கும். இதன்பெயர் நையாயிதம்.

---

* நையாயிதம் என்பதின் சத்தார்த்தம் "நியாயசம்பந்தங்கொண்டது" என்பதாம்.

† "நிலமாகும் வற்பென்றல் நெகிழ்கின்ற நீராம் நெருப்பாமதிற் சுட்டவெல்லாமும் அநிலஞ்சலமான புகலாதி வானிந்தவுடலஞ் சடமாகுமைம்பூதவுருவஞ்சடாமே" எனுஞ் செய்யுளில் "வற்பென்றல்" எனும்பதம் வற்பென்றது எனும்பொருளிலே நின்றாற்போல, உரைபேறல் எனும்பதம் உரைபெறுவது எனும்பொருண்மேல் நின்றது;-நெகிழ்கின்ற" எனும்பதம் நெகிழ்கின்றதுஎனும்பொருளில்நின்றாற்போல, "தன்பாலுரைத்த" எனும்பதம் தன்பாலுரைத்ததுஎனும் பொருண்மேல்நின்றது "

நையாயிதமோவ்வொன்றிலும்மூன்றுதாட்டாந்தங்களே வரும்என்னுநியதியை நையாயிதத்தின் இலக்கணங்களை மேலவிரித்துரைக்குமிடத்துக் கண்டு தேளிக.

தாட்டாந்த மோவ்வொன்றிலும் இரண்டுபதங்களே வரும் என்ற உறுதியை "யூகமிருகருத்தை இனிதே புணரத்தொற்றுமையுண்டிவல என்றியம்புவதே" என மேலயுரைத்ததனுற்றேளிக.

நல்லோரவை வருஞ் சாங்கத்தைநயக்கின்றனர்எனுந் தாட்டாநதத்திலே, நல்லோரவைவரும் எனும் பதம் விசேடியம்; சாங்கத்தை நயக்கின்றனர் எனும்பதம் விசேடகம். விசேடியம் விசேடகமெனும் இருபதங்களு ந் தாட்டாந்தத்தின் பாதங்களும் ஆம்; இவ்விருபாதங்களுக்கும் உள்ள உறழ்வ பிறழ்வுகளை விளக்குஞ்சொல்லைச்* சந்து என்க; உதாகரணமாய்,–இவ்வார்த்தைகள் உண்மையாயிருக்கின்றன; களவுபயில்வது யோக்கியமல்ல; இங்ஙனம் விரிந்துதோன்றிய–இருக்கின்றன அல்ல, என்பவும் இன்னபிறவும் சந்து எனப்படும்.

தாட்டாந்தமோவ்வொன்றிலும் இரண்டுபதங்களே வருமாதலின், எழுவாயும் அதனேடு சார்ந்த அடையும் விசேடியமும், பயனிலையும் அதனேடுசார்ந்த அடையும் விசேடகமும், ஆம்; உதாகரணமாய்,–செங்கதிர்ச் செல்வனுஞ் சூரியன் திமிரத்தையும் பனியையுந்துரக்

---

* விசேடிய விசேடகபாதங்களுக்குள் உறழ்வாகிய உடம்பாட்டைவிளக்குஞ் சொற்சந்திவை "உடம்பாட்டுச்சந்து" என்றும், அவற்றிற்குள்ள பிறழ்வாகிய எதிர்மறையை விளக்குஞ் சொற்சந்திவை "எதிர்மறைச்சந்து" என்றும், உரைத்துக்கோள்க; "யூகமிருகருத்தை இனிதே புணர்த்தொற்றுமையுண்டிவலயென்றியம்புவது" ஆன்படியால், எத்தாட்டாந்தமும் உடம்பாட்டுச் சந்திவையெனினும் எதிர்மறைச் சந்திவையெனினும் பெற்றுமுடிவதே நீறையாம்; தமிழிலே எதிர்மறைச்சந்து விசேடகத்துடன் பெரும்பான்மைபற்றிப் பின்னிவரும்; உடம்பாட்டுச்சந்து எதிர்மறைச்சந்தின அபாவமே தனக்குவடிவமாய்த் தோன்றும்;—உதாகரணமாய்,–சாத்தன் வந்திலன்,–எதிர்மறை; சாத்தன் வந்தான்;–உடம்பாடு

க உதயமானன்; "செங்கதிர்ச் செல்வனுஞ்சூரியன்" என்பது விசேடியம், "திமிரத்தையும் பனியையுந் து ரக்க உதயமானன்" என்பது விசேடகம்.

எ. மேதகுதாட்டாந்தரமேசுயம்பிதஞ்சம்பவிதம்
ஓதுஞ்சுயம்பிதஞ்சுத்தமுந்தன்மையுமென் றிரண்டாம்
மீதன்னுவயம்வெதிரேகமேவுமேத்தாட்டாந்தமும்
வீதஞ்செய்சாமானியமேவிசேடம்விரித்தறியே.

இ---யுள், தாட்டாந்தத்தின் வகை இத்துணையென்றும், அவற்றுளொன்றாய சுயம்பித தாட்டாந்தத்தின் உட்பிரிவு இத்துணையென்றும், தாட்டாந்தத்தின் பொதுவிலக்கணம் இன்னவென்றும், உணர்த்துகின்றது.

இ---ள். மேதகுதாட்டாந்தரமே சுயம்பிதஞ் சம்பவிதம்-முக்கியமாய்த் தாட்டாந்தங்கள் *சுயம்பிதஞ் சம்பாவிதம்(என்றிருவகை.)

ஓதுஞ்சுயம்பிதஞ்சுத்தமுந்தன்மையுமென்றிரண்டாம்--சொல்லிய சுயம்பிதமானது சுத்தம் தன்மை என்றிரண்டு (வகை) ஆம்.

மீதன்னுவயம் வெதிரேகமேவுமேத் தாட்டாந்தமும்--மேலும் எந்தத்தாட்டாந்தமும் அன்னுவயத்தையெனினும் வியதிரேகத்தையெனினுஞ் சாரும்.

மேவுமெத்தாட்டாந்தமும் வீதஞ்செய்சாமானியமே விசேடம்விரித்தறியே--(அன்றியும்) எந்தத்தாட்டாந்தமும்(பிரமேயத்தைஅளந்து)

---

* சுயம்பிதம்என்பதன்சத்தார்த்தம் "தானயிருப்பது" என்பதாம். சம்பாவிதம் என்பதன் சத்தார்த்தம் (பிறிதொன்றிற்) சார்பாயிருப்பது என்பதாம். மழைபெய்தது என்பது சுயம்பிததாட்டாந்தம். மழைபெய்யுமேல் நாடு செழிக்கும் என்பது சம்பாவித தாட்டாந்தம்.

நிறுத்துகின்ற சாமானியத்தையேனினும் வி சேடத்தையேனினுஞ் சாரும்; (இவ்விலக்க ணங்களை) விரித்து அறிந்துகோள். எ--று.

மேவுமெத்தாட்டாந்தமும்என்பது தாப்பிசைப்பொரு ளில் நின்றது.

சம்பாவிதம் எனும்மொழி செய்யுளுணக்கிச் சம்பவி தம் எனக்குறுகி வந்தது.

'மேதகுதாட்டாந்தமே "சுயம்பிதஞ்சம்பவிதம்'' என் றதனுற், கருடனும் பாம்பும் ஒன்றற்கொன்று பகை யுடையன; பிணிக்கும் மருந்துக்கும் பகை; சூரியனுல் விகசிதமான தாமரைப்புட்பங்கள் பரிமளித்தன என வருஞ் சங்கர தாட்டாந்தமும்; சாத்தனுங் கொற்றனு ம் வந்தார்; சாத்தன் நீதியுந் தருமமுந் தயாளமும் உடை யன் எனவருந் தொடைத்தாட்டாந்தமும் பிறவும் அமை யுமெனத் தொனிக்கின்றது.

சுயம்பித தாட்டாந்தம் என்பது தன்னிலேயேபொ ருண்முற்றி, பிறிதொன்றை அவாவி முடியாதுவருந் தா ட்டாந்தம்; உதாகரணம் --சாத்தன் தயாளமுடையன்; கொற்றன் வந்திலன்; நாகன் சற்குணனு?; தூதன் வந் தான்; மந்திரி அநியாயமாய் மொழிந்தான்; குயில் இனி மையாய்ப்பாடும்.

சம்பாவித தாட்டாந்தம் என்பது தன்னளவிலே இ ன்னதென்று பொருணயம் முடியாமற் சுயம்பிதத்திற்கு மறுதலையாய் வருந்தாட்டாந்தம்; உதாகரணம்,--இராவ ணன் கொடுங்கோல் செலுத்தினனேல் அவனை அட ர்க்கவேண்டியது; இப்பருவங் கார்அல்லது கூதிர்காலம்

யூகமானது வாக்கியாகாரமானவிடத்துத் தாட்டா ந்தமாதலின்,-தாட்டாந்தங்களனைத்தும் வாக்கியாகா ரத்தைப்பற்றிச் சுயம்பிதம் சம்பாவிதம் என்றிருவகை யாயும், பொருட்சாதனைபற்றிச் சாமானியம் விசேடம் என்றிருவகையாயும், உறழ்வுபிறழ்வுபற்றி அன்னுவய ம் வியதிரேகம் என்றிருவகையாயும், வரும்: வாக்கியா காரம் என்றது வசனத்தை; பொருட்சாதனை என்றது எல்லாம் சில என்பவற்றை; உறழ்வு பிறழ்வு என்றது உடம்பாடெதிர்மறைகளை.

ழிராவணன் பாதகனெனின் அவனுக்கென்ன செய்யத்தகும்?; துரியோதனன் கொடுங்கோலோ செங்கோலோ செலுத்தினன்?; பத்துமாணிக்கமெனினும் பன்னிரண்டுமாணிக்கமெனினுங் கிடைக்கும்.

சுத்தசுயம்பித தாட்டாந்தமாவது விசேடியம் விசேடகத்துடன் உறழ்கின்றதோ பிறழ்கின்றதோ என்பதொன்றை மாத்திரங்குறிப்பதாம்; உதாகரணம்;-அரசன்புகழ்ந்தான்;மந்திரி இகழ்ந்திலன்;தருமஞ்சயங்கொண்டது.

தன்மைச் சுயம்பித தாட்டாந்தமாவது விசேடியம் விசேடகத்துடன் இன்னதன்மையாய் உறழ்கின்றது அல்லது பிறழ்கின்றதென்பதைக் குறிப்பதாம்; உதாகரணம்;-சாதகன் நியாயமாகவே புகழ்ந்தான்; கொற்றன் நன்ருய் வாசித்திலன்; தந்தை அன்பாய் வளர்த்தான்.

இப்பொழுதுசுயம்பிதத்துளோரன்ருயசுத்தசுயம்பிததாட்டாந்தத்தின் இலக்கணங்களையேமுதல் உணர்த்துவம்

அன்னுவய தாட்டாந்தமாவது விசேடியம விசேடகத்துடன் உறழ்கின்றதெனக் குறிப்பதாம்; உதாகரணம் · கடவுள் அனுக்கிரகம் புரிந்தார்; பின்னையெனபது இல்லையென்பது; ஆதிபகவன் முதற்றேயுலகு; உள்ளகாரணத்தில் உண்டாங்காரியம் உதிக்கும்.

வியதிரேகதாட்டாந்தமாவது விசேடியம் விசேடகத்துடன் பிறழ்கின்றதெனக் குறிப்பதாம்; உதாகரணம்,-மனுடன் சருவஞ்ஞனல்லன்; அனிலிலாவிடத்துப் புகையின்று.

சாமானிய தாட்டாந்தமாவது விசேடியபதத்தாற் குறிக்கும் பொருள்முற்றுக்கும் விசேடகஞ்செல்ல நிற்பதாம்;-உதாகரணம்,-மரங்கள் வளர்கின்றன; பெயர்ச்சொற்களெல்லாம் வேற்றுமையேற்கும்; உரிச்சொற் பண்பைவிளக்கும்; மாயா இயந்திரதனுவினுள ஆன்மா.

விசேடதாட்டாந்தமாவது விசேடியபதத்தாற் குறிக்கும் பொருளனைத்துக்கும் விசேடகஞ்செல்லாமற் சிலவற்றிற்குமாத்திரஞ் செல்லநிற்பதாம்; உதாகரணம்;-சிலமரங்கள் செழித்துநின்றன; எல்லாமனுடரும் வித்துவான்களல்ல. (கல்லெல்லாம் மாணிக்கக் கல்லாமோ; எல்லாருமானுடவீராவரோ,-என்பபோலுந் தாட்டாந்தங்களும் பொருண்முடிபில் விசேடதாட்டாந்தமாயே ஒலிக்கும்.)

எத்தாட்டாந்தமும் அன்னுவயம் அல்லது வியதிரேகமாயும் சாமானியம் அல்லது விசேடமாயுமே நிற்க வேண்டியதால், சுத்தசுயம்பிரத தாட்டாந்தங்கள் நான்குவகையாய வரும், அவை, *சாமானியான்வய தாட்டாந்தம் (இதன் குறிக்குறி, ஆ), சாமானிய வியதிரேகதாட்டாந்தம் (ஈ), விசேடான்வய தாட்டார்தம் (ஐ), விசேட வியதிரேக தாட்டாந்தம் (ஒ.)

---

*சாமானியான்வய தாட்டாந்தமானது சாமானியமும் அன்னுவயமுமாய் நிற்கும்; உதாகரணம்,—அகரமுதல எழுத்தெல்லாம். சாமானியவியதிரேக தாட்டாந்தமானது சாமானியமும் வியதிரேகமுமாய் நிற்கும்; உதாகரணம்,-புலவர் இகழ்ந்திலர். விசேடான்வயதாட்டாந்தமானது விசேடமும் அன்னுவயமுமாய் நிற்கும்; உதாகரணம்,—பட்சிகள்பாடும்; உலகம் அறியும். விசேடவியதிரேக தாட்டாந்தமானது விசேடமும் வியதிரேகமுமாய்வரும்; உதாகரணம்,-சிலபட்சிகள் பாடுகின்றில; சிலமனுஷர் அறியார். பட்சியெல்லாம் வந்தன; பட்சியொன்றும் வந்திலது; சிலபட்சிகள் வந்தன; சிலபட்சிகள்வந்தில; என்பவற்றிலுங் கண்டுகொள்க. சாமானியான்வயதாட்டாந்தமுதலிய நான்கு தாட்டாந்தங்களையும் பலவிடங்களிலும் இந்நூலுள் எடுத்துரைக்கவேண்டியிருப்பதால், அவற்றை விளக்கும்படி, ஆ-ஈ-ஐ-ஒ-எனும் அட்சரங்களைக் குறிகளாக இட்டுக்கொண்டாம்.

அன்னுவயம்என்பதன்சத்தார்த்தம் "ஒன்றிச்செல்வது" என்பதாம்; "பொருத்தமுடையது" என்றுருமுளர். சிவஞானபோதம்.

வியதிரேகம் என்பதன்சத்தார்த்தம்"ஒன்றுதலில்லாதது" என்பதாம்; "பொருத்தமில்லது" என்றுருமுளர் சிவஞானபோதம்.

"பக்கமுன்றின்முன்றேதுவுடையபொருளைப்பார்த்துணரத்—தக்கஞானந்தன்பொருட்டாம்பிறர்தம்பொருட்டாமனுமானங்—தொக்கவிவற்றுற்பிறர்தெளியச்சொல்வதாதுமச்சொல்லு—மிக்க அன்னுவயத்தினெடு வெதிரேகச்சொலெனவிரண்டாம்" என்னும் அளவைச்செய்யுளில், அன்னுவயம் வியதிரேகம் எனும் பதங்கட்கு உரைத்திருக்கும் பொருளைக்காண்க

அ. அறிவைவிசேடியமோடுவிசேடகத்தின்றொடர்பாற்
பெறுமன்விசேடமுஞ்சாமானியமுமெய்த்தாட்டாந்தரம்
உறுமுன்விசேடியமீந்திடுஞ்சாமானியமொன்றுமே
நெறியின்விசேடகமேவெதிரேகமொன்றீந்திடுமே.

இ--யுள், தாட்டாந்தங்களைச் சாமானிய விசேடம் எனவரையறுத்தல் இவ்வாறென்றும், விசேடியவிசேடகபாதங்கள் இன்னின்னதாட்டாந்தத்தில் ஈந்து போதுப்பதமாய் நிற்கும் என்றும், உணர்த்துகின்றது.

இ--ள். அறிவைவிசேடியமோடு விசேடகத்தின்றொடர்பாற்பெறு மன்விசேடமுஞ் சாமானியமுமெய்த் தாட்டாந்தரம்--விசேடியத்துக்கும் விசேடகத்துக்கும் உள்ளதொடர்புபற்றியே மெய்மையான (பொருடரும்) தாட்டாந்தங்கள்விசேடத்தையுஞ்சாமானியத்தையும் பெரும்பான்மையும் பெறுமேன்றறிவாயாக; (பொய்ப்பொருணுதலும் விபரீததாட்டாந்தங்களில் விசேடிய விசேடகத் தொடர்பு புலப்படத் தெளியும் அருமைகாரணமாய் விசேடசாமானியங்களைக் குறித்தலும் ஏலாமையாற்றான், மெய்மையான பொருடருந் தாட்டாந்தங்கள் என்றுவிதந்தது.)

உறுமுன்விசேடியமீந்திடுஞ் சாமானியமொன்றுமே — சாமானியதாட்டாந்தம் மாத்திரமே முன்னிற்கும் விசேடியத்தைஈயும்; (எனவே, விசேடதாட்டாந்தம் விசேடியத்தை ஈயாது என்று மீட்சிமொழியாயிற்று)

நெறியின் விசேடகமே வெதிரேகமொன்றீந்திடும்--வியதிரேகதாட்டாந்தம் மாத்திரமேவி

சேடகத்தை ஒழுங்கே *ஈயும்; (எனவே, அன்னுவயதாட்டாந்தம் விசேடகத்தை ஒழுங்கே ஈயாது என்று மீட்சிமொழியாயிற்று.) எ-று.

விசேடியத்தில்வரும்—எல்லாம் முற்றும் அனைத்தும் ஒவ்வொன்றும முதலிய சொற்கள் காரணமாய்ச் சாமானியதாட்டாந்தத்தையும்,சில பல அனேகம்முதலிய சொற்கள் காரணமாய் விசேடதாட்டாந்தத்தையும் ஒருவாறு†வரையறுத்துணரக்கூடியதெனினும், விசேடிய விசேடகத்‡தொடர்பினாலேயே தெளிய அளவிடலாம்; உதாரணம,—பட்சிகள் சிறகுடையன என்னுமிடத்து சிறகின்றேற் பட்சியல்ல என்னுந் தொடர்புபற்றி, பட்சிகளெல்லாஞ் சிறகுடையன என்று சாமானியான்வயதாட்டாந்தமாய்க் கொள்க; பட்சிகள் மரங்களல்ல என்னுமிடத்து மரமெனிற் பறக்குஞ்சிறகிராது என்னுந் தொடர்புபற்றி பட்சியேதுவும் மரமல்ல என்று சாமானியவியதிரேக தாட்டாந்தமாய்க் கொள்க; பட்சிகள் பாடுகின்றன என்னுமிடத்து ஆந்தை காகம் கூகை

---

*சிலபட்சிகள் அன்னங்கள், அகத்தியன் தமிழைப் பெற்றமுனிவன் என்னுமிடத்து அன்னுவயதாட்டாந்தமும் விசேடகத்தை ஒருவாறு ஈயுமெனினும், இதுசிறப்பினதன்றெனும் பொருள்கருதியே "வியதிரேகதாட்டாந்தம் மாத்திரமே விசேடகத்தை ஒழுங்கே ஈயும்" என்றுரைத்தாம்.

† "ஒருவாறு வரையறுத்துணரக்கூடியது" என்றதென்னையோவெனின், "அவனுடையவார்த்தைகளெல்லாம் பொய்யல்ல, வார்த்தைமுற்றும்பொய்யல்ல, வார்த்தையனைத்தும்பொய்யல்ல, வார்த்தையாவும்பொய்யல்ல" என்னுந் தாட்டாந்தங்களிலே எல்லாம் முற்றும் அனைத்தும் யாவும் எனுஞ் சொற்கள் வந்து நின்றும், அத்தாட்டாந்தங்களோ விசேட தாட்டாந்தங்களாதலின்.

‡விசேடியவிசேடகத்தொடர்பு என்றது விசேடியவிசேடகங்களாற் குறிக்கப்படும் பொருள்கட்குள்ள தொடர்பை எனக்கொள்க.

முதலிய சிலபட்சிகள் பாடுகின்றில எனும் அனுபவத் தொடர்புபற்றி, சிலபட்சிகள் பாடுகின்றன என்று வி சேடான்வயதாட்டாந்தமாய்க் கொள்க; பட்சிகள் மா மிசபட்சணிகளல்ல என்னுமிடத்து பருந்து காகம் க ழுகுமுதலிய சிலபட்சிகள் மாமிசம்பட்சிக்கின்றன என் னும் அனுபவத்தொடர்புபற்றி, சிலபட்சிகள் மாமிசப ட்சணிகளல்ல என்று விசேடவியதிரேகதாட்டாந்தமா ய்க் கொள்க.

ஈதல் என்பது விசேடியமெனினும் விசேடகமெனி னுந் தன்னாற் குறிக்கப்படும் பொருள்முற்றுக்கும் பிர யோகமாய் நிற்கப் பகுத்திடுதலாம்.

''விசேடியமீந்திடுஞ்சாமானியமொன்றும்'' எனவே, சாமானியான்வயதாட்டாந்தத்தினதுஞ் சாமானியவிய திரேகதாட்டாந்தத்தினதும் விசேடியங்கள் ஈயப்பட்டு நிற்கும் என்பதுபெறரும; உதாகரணமாய்,--பட்சிகள் காலுடையன பட்சிகள் மரங்களல்ல; (பட்சிகள் எ னும் விசேடியங்கள் இங்ஙனம் ஈயப்பட்டன)

''விசேடகமே வெதிரேகமொன்றீந்திடும்'' எனவே சாமானிய வியதிரேக தாட்டாந்தத்தினதும் விசேட வியதிரேக தாட்டாந்தத்தினதும் விசேடகங்கள் ஈயப் பட்டு நிற்கும் என்பதும்பெறும்; உதாகரணமாய்,-பட்சி கள் மரங்களல்ல; சிலபட்சிகள் மாமிசபட்சணிகள ல்ல; மரங்கள், படசணிகள எனும்விசேடகங்கள் இ ங்ஙனம் ஈயப்பட்டன.)

இவ்வாறுரைக்கவே, சாமானியான்வய தாட்டாந்தத் தின்விசேடியம் †ஈயப்பட்டும்விசேடகம்ஈயப்படாதும்

அனுபவம் என்பது பொருள்களை அவற்றின் சம்ப ந்தசார்புகளிற் கண்டு பரீட்சித்துத் தெளிதலான் வந் த அறிவு;—''உத்தேசலட்சணபரீட்சைகாரணமாய் உ றும்போதம்'' எனினும் ஒக்கும். ''மைந்தாசிந்தைதனி ன் மயக்கமென்ன சுருதி யுத்தி யநுபவத்தாற்றெளிந்தி டாயே'' என்ற விடத்தும், ''அனுபவம்'' எனுஞ்சொல் மேலேயுரைத்த பொருளினின்றது காண்க. அனுபவத் தொடர்பு என்பது அனுபவத்தாலறிந்த தொடர்பாம்.

†ஈயப்பட்டு நிற்றலாவது விசேடியபாதமேனும் வி சேடகபாதமேனுந் தன்னாற் கருதப்படும் பொருளனை

நிற்கும் என்றும், சாமானியவியதிரேக தாட்டாந்தத்தின் விசேடியவிசேடகங்களிரண்டும் ஈயப்பட்டு நிற்கும் என்றும், விசேடான்வயதாட்டாந்தத்தின் விசேடிய விசேடகங்களிரண்டும்ஈயப்படாமனிற்குமென்றும், விசேட வியதிரேக தாட்டாந்தத்தின் விசேடியம் ஈயப்படாதும விசேடகம் ஈயப்பட்டும் நிற்கும் என்றும், பொருட்டொனியாநின்றன; உதாகரணமாய்,—பட்சிகள் காலுடையன என்னுமிடத்து, பட்சிகள் என்னும் பதம் பட்சிசாதி முற்றுக்கும் பிரயோகமாய் அங்ஙனம நிற்றலால் விசேடியம் ஈயப்பட்டு நிற்கின்றது; காலுடையன என்னும் பதம் மற்றும விலங்குகளுக்கும் மக்களுக்குங்கூடப் பிரயோகமாகுமாதலால் விசேடகம் ஈயபபடாது நிற்கின்றது. பட்சிகள் மரங்களல்ல என்னுமிடத்து, பட்சிகள என்னும் பதம் பட்சிசாதி முற்றுக்கும், மரங்கள் என்னும் பதம் விருககசாதி முற்றுக்கும் பிரயோகமாய் அஙஙனம நிற்றலால் விசேடியவிசேடகங்களிரண்டும் ஈயப்பட்டு நிறகின்றன. (விசேடதாட்டாந்தங்களையும் மேவலவிதிக்கேறப இவ்வாறே விரித்துரைத்துக்கொள்க.)

*திரிபுசைகளெல்லாம் மூன்றுகோணங்களையுடையன, மூன்றுகோணங்களையுடையனவெல்லாம் திரிபுசை; பறவைகளெல்லாஞ் சிறகுடையன, சிறகுடையனவெல்லாம பறவை; எனச் சாமானியான்வய தாட்டாந்தத்து விசேடகம் ஈயப்பட்டும்: சிலபட்சிகள் குயில்கள், சிலமரங்கள் பனை என விசேடான்வயதாட்டாந்தத்து விசேடகம் ஈயப்பட்டும், அருகிவரினும், இவைபோல்வனவெல்லாம உரைமாத்திரையாற் சிறந்தனத்துக்கும் பிரயோகமாக நிற்றலாம். ஈயப்படாது நிற்றலாவது விசேடியபாதமேனும் விசேடகபாதமேனுந் தன்னாற்கருதப்படும் பொருளனைத்துக்கும் பிரயோகமாகாது அப்பொருளுட் சிலவற்றுக்கேனினும் பலவற்றுக்கெனினும் பிரயோகமாக நிற்றலாம்.

*திரிபுசையென்பது மூன்று புயங்களையுடைய முக்கோணவடிவம்; அதனை இரேகாகணிதத்திற் காணலாம்.

அல்ல; (நியாயமானது பாஷிதமாகிய *உரையிலேயே
பயின்றுபழகுகின்றது.)

அகத்தியன் ஒருமுனிவன், அருச்சுனன் ஒரு வீரன்
என்னுந் தாட்டாந்தங்களின் விசேடியங்கள் சிறப்புப்
பதமேயெனினும், அவை சாமானிய தாட்டாந்தத்துள்
அடங்கும்; அகத்தியன் தமிழைப்பயந்த முனிவன், தமி
ழைப்பயந்தமுனிவன் அகத்தியன், எனவிசேடியம்போ
ல விசேடகமும் ஈயப்பட்டு வருதலும் உண்டு. இராவ
ணன் முற்றும் பாதகனல்ல, இவன் சற்றே விவேகி ய
ன்பபோல் வருவனவற்றை விசேடதாட்டாந்தம் என்
று ஒருவாறு கூறலும் ஆம்.

ஒரு பொதுப்பதமானது வேறுசில சொற்களுடன்பு
ணர்ந்து தன்பொருள் விரியிற் குன்றி வருங்கால், அப்
பொதுப்பதம் அங்ஙனம் விசேடிய விசேடக பதங்களி
ன் ஒருறுப்பேயன்றி ஒருபதம் அன்றாம்; உதாகரணமா
ய்,—புலவர் என்னும் பொதுப்பதமானது சென்னபட்
டணம் யாழ்ப்பாணம் மதுரை காசி முதலிய எவ்விடத்
துப் புலவரெவர்க்கும் பிரயோகமாகுமேயென்பதுகருதி,
யாழ்ப்பாணத்துப் புலவரெல்லாரும் மகிழ்ந்தனர் எனுந்
தாட்டாந்தத்திலுள்ள புலவர் என்னுஞ் சொற் புலவ
ரவருள்ளுஞ் சிலரைமாத்திரம் அங்ஙனங் குறிக்கின்
றதென்பது நோக்கி, அத்தாட்டாந்தத்தை விசேடதாட்
டாந்தம் என்று சொல்லப் போகாது; தாட்டாந்தமோ

*ஒருவர் நியாயிக்கும்போது, அந்நியாயமானது பயிலு
ம் பாஷிதமானது அவருடைய புந்தியில் நிகழும் யுத்தி
யை விளக்கும் ஒலிக்குறியேயாயினும், அப்புந்தியில் நி
கழும்யுத்தி இன்னதென்று நேர்முகமாய் நாங்காணாமை
யின், அதன் ஒலிக்குறியாய பாஷிதத்தையே நியாயம்ப
யிலும் உபாதானமாய்க் கொள்கின்றனம். "திரிபுசை
களெல்லாம் மூன்று கோணங்களையுடையன" என்
னுமிடத்து விசேடகமானது விசேடியம்போல ஈயப்ப
ட்டு நிற்பினும், பாஷிதமாகிய உரைமாத்திரத்தில் அப்
படி வரலாம் என்றதாக விள்ளவில்லை. ஒருவர் ஒரு
நியாயத்தை எடுத்துச் சொல்லும்போது அந்நியாயஞ் சி
த்தியுள்ளது அல்லது போலியானது என்று பாஷிதமா
கிய உரைமாத்திரத்தாற்றான் அறுதியிடுகின்றனம்.

ன்றுக்கு இரண்டுபதங்களேயன்றி மேலேயில்லை; எடுத்துக் காட்டிய தாட்டாந்தத்தில் விசேடிய பதம் யாழ்ப் பாணத்துப் புலவரெல்லாரும் என்பதேயன்றிப் புலவர் என்பதல்ல. சொல்லெல்லாம *பதம் என்று முடியா வென்பதையும், ஒரு தாட்டாந்தத்துப் பதமாய் நின்ற சொல்லானது தான்வரும் எத்தாட்டாந்தத்தும் பதமா யேயன்றி உறுப்பாய் நிற்கப்படாது என்றொரு நியதியில் லையென்பதையும், அறிந்துகொள்க. "விசேடியமீந்தீடு ஞ் சாமானியமொன்றுமே" என்பதை நன்குணர்ந்து தெளிக. (சாமானிய தாட்டாந்தம் விசேடியபதத்தை சுயுமேயன்றி விசேடிய பதத்தினுறுப்பாய் நிற்குஞ் சொற்களிலேதாவாது.)

௯. இடுமோர்விசேடியமேன்றவிசேடகத்தாலொரு நான்
கடைவானதாட்டாந்தரமேவுமன்னவற்றேதென்னிரண்
டிடலான்விரோதமோருநான்குறுமுயர்தாட்டாந்தமே
விடுமீர்பதநிலைமாறிடின்மூன்றிடமாற்றெய்துமே.

சத்தசாத்திரத்திலே பதம் என்பார் "எழுத்தே தனித்துந் தொடர்ந்தும் பொருடரின்." நியாயஇலக்கணத்திலே பதம் எனக்கொண்டது ஒருதாட்டாந்தத்தின் விசேடியவிசேடக பாதமாயும், தனிமானதந் தொடர் மானதத்தை விளக்கும் ஒலிக்குறியாயும், வருந் தனி மொழி தொடர்மொழிகளே. "ஒப்பிலாமலடிபெற்ற மகனொரு முயற்கொம்பேறித் தப்பிலாகாயப் பூவைப்பறித்தனன்" எனுந் தொடைத்தாட்டாந்தத்துப் பலசொற்கள்நின்றும் பதங்களோ மூன்றுமாத்திரம். "மண்ணி லில்லதாம் படங்கடாதி எழிறரும் இயற்றுவானல்" எனுஞ் சுத்தசுயம்பித தாட்டாந்தத்தின் விசேடியபதம் "மண்ணிலில்லதாம் படங்கடாதி" என்பது;-விசேடகபதம் "எழிறரு‹ம இயற்றுவானல்" என்பது; இப்பதங்களினிற்குஞ் சொற்களாகிய மண் இல்லது படம் கடம் எழில் தரும் இயற்றுவான் என்பன--பிறதாட்டாந்தங்களிலே மண்வலிது இல்லது பிறவாது, படம் அழகிது, என்றாற்போலப் பதங்களாயும்வரும். ஆதலான், ஒருதனிச்சுயம்பித தாட்டாந்தத்திலே எத்தனை சொற்கள் நின்றும் பதங்களோ இரண்டுஎன நன்கறிந்துகொள்க.

இ—யுள், தாட்டாந்தங்களின் விரோதம் இடமாற்று என்னும் இரண்டனையும் உணர்த்துகின்றது.

இ—ள், இடுமேசர்விசேடியமேன்ற விசேடகத்தாலொரு நான்கடைவான தாட்டாந்தரமேவும்-தருகின்ற ஒருவிசேடியத்தினாலும் ஒரு விசேடகத்தினாலும் ஒழுங்கான நாலு தாட்டாந்தங்கள் பிறக்கும்.

அன்னவற்றேதேனிரண்டுடலான் விரோதமோரு நான்குறும்-அந்நான்கு தாட்டாந்தங்களுள் யாதேனும் இரண்டு(ஒன்றுடனொன்று) உடலுவதினால் நான்கு விரோதங்கள் வரும்.

தாட்டாந்தமேவிடுமீர்பத நிலைமாறிடின் மூன்றிட மாற்றெய்தும்-தாட்டாந்தமொன்றிலே நிற்கும் இரண்டுபதங்களும் (விசேடியமானது விசேடகமாயும் விசேடகமானது விசேடியமாயும்) நிலைபெயர்வதனால் இடமாற்று மூன்றுவரும். எ—று.

ஏன்ற என்பது இயைந்தஎனும் பொருடரும் அடை.
உயர் என்பது உயர்ந்த எனும் பொருடரும் அடை.
நாடு எனும்பதத்தை விசேடியமாயும் செழித்தல் எனும் பதத்தை விசேடகமாயுந் தரின்,

நாடோவ்வொன்றுஞ் செழித்தது, (அ;)
ஒருநாடுஞ்செழித்திலது, (ஈ;)
சிலநாடுகள்செழித்தன, (ஐ;)
சிலநாடுகள்செழித்தில, (ஒ;) என்று நான்கு தாட்டாந்தங்கள் வருமாறு கண்டுகொள்க.

க. சர்வவிரோதம்.	நாடோவ்வொன்றுஞ்செழித்தது ஒருநாடுஞ்செழித்திலது
உ. சம்பவவிரோதம்.	நாடோவ்வொன்றுஞ்செழித்தது, சிலநாடுகள்செழித்தன. (அலது) ஒருநாடுஞ்செழித்திலது, சிலநாடுகள்செழித்தில

௩. பாரிசேடவிரோதம். { நாடோவ்வொன்றுஞ்செழித்தது
சிலநாடுகள்செழித்தில (அலது)
ஒருநாடுஞ்செழித்திலது,
சிலநாடுகள்செழித்தன.

௪. சகளவிரோதம். { சிலநாடுகள்செழித்தன,
சிலநாடுகள்செழித்தில.

விசேடியமோடு விசேடகத்தின்றொடர்பால் மேலே யுரைத்த விரோததாட்டாந்தங்களின் மெய்ம்மை *பொய்ம்மையை அளர்தறிக

விரோதம் என்பது நிகரான விசேடிய விசேடகங்களையுடைய இரண்டு தாட்டாந்தங்கள் ஒன்றற்கொன்றுள்ள பொருட்பகையாம்.

இடமாற்று என்பது ஒரு தாட்டாந்தத்தினிற்கும் விசேடிய விசேடகபதங்களை நிலைபெயர்த்திடுவதாம்†; இப்படி நிலைபெயர்க்குங்கால், முன்னர்நின்ற மூலதாட்டாந்தமும் பின்னர்வந்த மாற்றுத்தாட்டாந்தமும் ஒன்றற்கொன்று அருத்தாபத்தியாயும், மூலதாட்டாந்தத் தீயப்படாமனின்ற பதமானது மாற்றுத்தாட்டாந்தத்தும் ஈயப்படாததாயும், நிற்கவேண்டியது.

---

* விசேடிய விசேடகத்தொடர்பால் விரோததாட்டாந்தங்களின் மெய்ம்மைபொய்ம்மையை அளக்குமாறு; "பட்சியெல்லாஞ் சிறையுடையன, பட்சியோவ்வொன்றுஞ் சிறையில்லது" என்னுஞ் சர்வவிரோத தாட்டாந்தமிரண்டினுள், சாமானியான்வய தாட்டாந்தமேதொடர்புபற்றி மெய்ம்மையென்றும், ஆகவே அதன்விரோதமாகிய சாமானிய வியதிரேக தாடாந்தம் பொய்ம்மையென்றுங் காண்க. நியாயிக்குமிடத்து, தாட்டாந்தங்களின் மெய்ம்மை பொய்ம்மையை விளங்கவேண்டுமென்பதுபற்றியே விரோததாட்டாந்தங்களை இங்ஙனம் உரைத்தாம்.

† நியாயிக்குமிடத்து, நிலைதுறைகளுக்கேற்பத் தாட்டாந்தங்களின் பாதங்கள் இடமாறிநிற்பினும், அத்தாட்டாந்தங்கள் இன்னபொருள் என வரையறுத்துணரவேண்டுமென்பதுபற்றியே தாட்டாந்த இடமாற்றை இங்ஙனம் மொழிந்தனம்

மாற்றுத்தாட்டாந்தம் மூலதாட்டாந்தத்தின் *அருத்தாபத்தியாய் நிற்பதுநோக்கி, இடமாற்றையுத்தித்தல் என்று கொள்ளப்படாது; இடமாற்றுவது யூகம் ஒன்றையே பிரிதொருவிதமாய்க்கொள்ளல் ஆகும் என்றறிக; உதாரணமாய்,—"உலகம் நித்தியசோயம்பானதல்ல" எனும் யூகத்தையே இடமாற்றி "நித்தியசோயம்பானது உலகமல்ல" என்றுவிளம்பல்.

இடமாற்று மூவகைப்படும்; அவை,—தனியிடமாற்று, வரைவிடமாற்று, மறையிடமாற்று—என்பவாம்.

க. தனியிடமாற்று என்பது விசேடியத்தை விசேடகமாயும் விசேடகத்தை விசேடியமாயுமாத்திரம் நிலைபெயர்த்திடுவதாம்; சாமானிய வியதிரேகதாட்டாந்தமானது தன்பதங்களிரண்டனையும் ஈந்தும், விசேடான்வயதாட்டாந்தமானது பதங்களொன்றையேனும் ஈயாதும், நிற்றலால், ஈ-யும் ஐ-யும் தனியிடமாற்றுய் வரும்; உதாரணம்.—

ஈ { பட்சிகள் மரங்களல்ல, பின்னை
மரங்கள் பட்சிகளல்ல.

ஐ { சிலபட்சிகள் மாமிசபட்சணிகள், பின்னை
சிலமாமிசபட்சணிகள் பட்சிகள்.

௨. வரைவிடமாற்று என்பது நிலமாற்றுங்கால் ஈயப்படாது முன்னர்நின்ற பதத்திற்கு எல்லைதந்து நிலைபெயர்த்திடுவதாம்; சாமானியான்வயதாட்டாந்தமான

---

*மாற்றுத் தாட்டாந்தமானது மூலதாட்டாந்தத்தின் அருத்தாபத்தியாய் நிற்க இடமாற்றினலன்றி, மற்றைப்படி நியாயித்தற்குதவாது; உதாரணமாய் "பட்சிகள் காலுடையன" எனுந்தாட்டாந்தத்தை "காலுடையன சிலபட்சிகள்" என்று இடமாற்றமல், "காலுடையன வெல்லாம்பட்சிகள்" என்று இடமாற்றின, அதுபோலியாய்நியாயத்துக்குதவாது: "பட்சிகள் மரங்களல்ல" எனுந்தாட்டாந்தத்தை "மரங்கள் பட்சிகளல்ல" என்று இடமாற்றமல், "சிலமரங்கள் பட்சிகளல்ல" என்று இடமாற்றின், அதுவும்போலியாம்; இப்படி, தாட்டாந்தங்களை ஒன்றற்கொன்று அருத்தாபத்தியாய் நிற்க இடமாற்றுங்கால், ஒரு யூகத்தையே பிரிதொருவிதமாய் உரைக்கின்றனம்.

து விசேடியபதத்தை ஈந்தும் விசேடகபதத்தை ஈயாது ம்நிற்றலால்,ஆ,வரைவிடமாற்ருய்வரும்;உதாகரணம்.-

ஆ { அன்னங்களெல்லாந் தோலடிப்பறவைகள், பி. சிலதோலடிப்பறவைகள் அன்னங்கள்.

ஆ { எருமைகளெல்லாங் கவையடிவிலங்குகள், பி. சிலகவையடிவிலங்குகள் எருமைகள்.

சாமானிய வியதிரேக தாட்டாந்தத்துவரும் எதிர்ம றைச்சந்திண விசேடகத்தினுறுப்பாய்க்கொண்டு, ஆ கவே,-ஈ-யை ஆ-வாய்க்கருதி, ஈ-யை வரைவிடமாற்ரு ய்ப் பெயர்த்தலும் அருகிவரும்; உதாகரணம்.

ஈ { மரங்கள் விவேகாத்துமிகளல்லன, பின்ன சிலவிவேகாத்துமிகளல்லன மரங்கள்.

("விவேகாத்துமிகள் மரங்களல்லன" என்பதுதனி யிடமாற்றும், "சிலவிவேகாத்துமிகளல்லன மரங்கள்" என்பது வரைவிடமாற்றும் ஆம் என்றுணர்க.)

௫. மறையிடமாற்று என்பது பதங்கள நிலமாற் றுங்கால் எதிர்மறுத்து மாற்றலாம்: விசேடவியதிரேக தாட்டாந்தமானது விசேடியபதத்தை ஈயாதும் விசே டகபதத்தை ஈந்தும் நிற்றலால், மாற்றுத்தாட்டாந்தம் மூலதாட்டாந்தத்தின் அருத்தாபத்தியாயே வரும்படி-ஒ மறையிடமாற்ருய்வரும்; உதாகரணம்,

ஒ { சிலபுலவர்கள் சுத்தவிவேகிகளல்லர், பின்ன சிலசுத்தவிவேகிகளல்லார் புலவர்கள்.

இவ்வாறு மறையிடமாற்றுங்கால், ஒ-வில்வரும் எ திர்மறைச்சந்திண விசேடகத்தினுறுப்பாய்க் கொண் டு (ஆகவே. ஒ-வை ஐ-யாய்க்கருதி) தனியிடமாற்றெ னக்கொளினும் அமையும். அன்றியும், சாமானியான் வயதாட்டாந்தமும் மறையிடமாற்றினும் ஒருவாறுவரு ம்; உதாகரணம்,

ஆ { அன்னங்கள் தோலடியின, பின்ன தோலடியில்லன அன்னங்களல்ல.

மேலும், "பறவைகளெல்லாஞ் சிறகுடையன, சிற குடையனவெல்லாம் பறவைகள்," என்றும், "அகத் தியன் தமிழைப்பயந்தமுனிவன், தமிழைப்பயந்தமுனி வன் அகத்தியன்," என்றுஞ் சாமானியான்வயதாட்டா ந்தந் தனியிடமாற்ருய் வருதலும்; "சிலபட்சிகள் குயில் கள். குயில்கள் சிலபட்சிகள்" என விசேடான்வயதா

ட்டாந்தஞ் சாமானியான்வயதாட்டாந்தமாய் இடமாறு தலும், அருகுமென்றறிந்தமைத்துக்கொள்க.

மேலவிரித்து முடித்தவற்றைத் தொகுத்துமுடிக்கின்; *ஈ-யும் ஐ-யும் தனியிடமாற்றே; ஆ-வும் ஈ-யும் வரைவிடமாற்றே, ஆ-வும் ஓ-வும் மறையிடமாற்றே.

௧0. எய்திருசாதனதாட்டாந்தநின்றவற்றேவிளையும் மெய்தருசார்த்யமுடித்தனையாயிதஞ்சாதனம்பின் பெய்திடினேதுதிட்டாந்தமுன்சாத்தியம்பட்சமுடன் உய்பிரதிஞ்ஞையுபநயமோர்கநிகமனமே.

இ--யுள், நியாயத்தின் பரியாய்ப் பெயராகியனையாயிதம் இவ்வாறுவரும் என்றும், நையாயிதத்தின் உறுப்புகள் இவையென்றும், உணர்த்துகின்றது.

இ--ள். எய்திருசாதனதாட்டாந்த நின்றவற்றே விளையும் மெய்தருசாத்யமுடித்தனையாயிதம்-தருகின்ற †சாதனங்களாகிய இரண்டு தா

---

*இடமாற்றிலே பயிலும்படி சில உதாகரணங்கள் தருதும்,--மரங்கள் யுத்தியில்லன; சிலபட்சிகள் பாடுகின்றன; மனுஷர் விவேகாசாரசிருட்டிகள்; எல்லாமனுஷரும் ஞானிகளல்ல; சிலமனுஷர் சிதடர்; கல்விமேன்மையுடையது; சாந்தஞ் சிறந்த இலட்சணம்; வேற்றுமை ஐமுதலாரும்; விகாரமனைத்தும்மேவலதியல்பே; தேயுவும்வாயுவும் பூதியங்கள்; பிரபஞ்சந்தோற்றமுடையது; சிவஞானபோதம் பொருணூல்; சிவஞானசித்தி பதிநூல்; சிவப்பிரகாசம் ஆத்துமிகநூல்; தத்துவப்பிரகாசஞ் சித்தாந்தநூல்; இந்நூல்கள் சித்தாந்தநூல்கள்; இலக்கணவிளக்கம் கருவிநூல்; நேமிநாதம் இலக்கண நூல்; நியாய இலக்கணம் பொருணூலன்று; கடவுள் கிஞ்சிஞ்ஞத்துவனன்று; ஆன்மா சருவஞ்ஞத்துவனன்று; லோகாயதங் கடவுணூலன்று.

†சாதனம் என்பது சாத்தியத்தைச் சாதிப்பதற்கீடான தாட்டாந்தம்; இதனை "அவிநுபாவம் பேசுறுமேது" என்றும் "இலிங்கம்" என்றுங்கூறுவார். "எய்திருசாதனதாட்டாந்தநின்றவற்றே விளையும் மெய்தருசாத்

ட்டாந்தங்களினால் அச்சாதனங்களிலே (குறிப்பாய்) விளைந்து கிடக்கின்ற மெய்மையான சாத்தியத்தை ("விரிவாயோழுங்கின்") முடிப்பதாகிய நியாயம் நையாயிதம் ஆம்.

சாதனம்பின்பெய்திடினேது திட்டாந்தம்--சாதனங்களை (சாத்தியத்தின்) பின்வைத்தால் ஏது திட்டாந்தம் (என்றுமுறையேபேயர்பெறும்.)

முன்சாத்தியம் பட்சமுடனுய்பிரதிஞ்ஞை-(அப்பொழுது,) முதனிற்குஞ் சாத்தியமானது பட்சம் அல்லது பிரதிஞ்ஞை (என்ற பெயர் பெறும்.)

உபநயமோர்கநிகமனமே--(அன்றியும்), உபநயம் நிகமனம் (என்னும் உறுப்புகளிரண்டையும்அங்ஙனம்) தெளிந்துகொள்க. எ--று.

"உய்" என்பதுசெலுத்தும்எனும்பொருடரும்அடை.

ஒவ்வொருநையாயிதத்திலும் சாதனம் சாத்தியம் என்றிருபகுதிகள் உண்டு; அவற்றுள், சாதனமானது பூர்வசாதனம் உத்தரசாதனம் என்றிரண்டாம்; இவ்விருசாதனங்களிலுஞ் சாத்தியமானது வெளிப்படையானன்றிக் குறிப்பாய் அமைந்துகிடக்கும்; உதாகரணமாய்,—

யமுடித்தவனயாயிதம்" என்று இங்ஙனம் மொழிந்ததற்கொப்பவே, "அனுமானம் அவினுபாவம் பேசுறுமேதுக்கொண்டு மறைபொருள்பெறுவதாகும்" எனச் சிவஞானசித்தியளவையிலும் மொழிந்திருக்கின்றது. சாத்தியமானது சாதனங்களிலே வெளிப்படையானன்றிக் குறிப்பாய் அமைந்துகிடத்தலின், அதவனப் பாஷிதமாகிய உரையிலே விரித்துவிளக்குவதே நியாயித்தற்குச் சிறப்பும் யுத்திசித்தற்கு வலிமையுமாம்; சாத்தியத்தைப் பாஷிதமாகிய உரையிலே விளக்காது சாதனங்களிலேயே குறிப்பாய் அமைந்துகிடக்கவிடின், அச்சாத்தியம் எவர்க்கும் புலப்படாது நியாயித்தலும் வலிகுன்றிப்பொன்றும் சாத்தியத்தை இலிங்கி எனக்கூறுவார்.

பூர்வசாதனம்.—"நல்லோரெவருஞ்சாந்தத்தைநயக்கின்றனர்,"

உத்தரசாதனம்.—"இம்மந்திரிஒருநல்லவன்;" என்னும் இச்சாதனங்களிலே "இம்மந்திரி சாந்தத்தைநயக்கின்றனன்" என்னுஞ் சாத்தியமானது குறிப்பாய் அமைந்துகிடந்தமைகாண்க:

சாத்தியத்தை அனுமானம் என்னலும் ஆம்.

பூர்வசாதனத்தை முன்னரும் உத்தரசாதனத்தை அதன் பின்னருஞ் சாத்தியத்தை அவற்றின் பின்னுமாக "நியாயம்விரிவாயொழுங்கினுரைக்கின்," அதுவே நையாயிதநெறியாம்.

இவ்வாறு சாதனங்களை முன்னிறுத்திச் சாத்தியத்தைப் பின்முடியாமல், "இம்மந்திரிசாந்தத்தை நயக்கின்றனன்; என்னையெனின், இவன் ஒரு நல்லவன், நல்லோரெவருஞ் சாந்தத்தை நயக்கின்றனர்" என்று நியாயமுடிக்குமிடத்து, சாத்தியம் முதனிற்றலால் இங்ஙனம் பட்சம் ஆயிற்று; உத்தரசாதனம் பட்சத்தின் பின்னர் வந்து ஏதுவாயிற்று; பூர்வசாதனம் அதன்பின்னர் வந்து திட்டாந்தம் ஆயிற்று.

பூர்வசாதனத்தையும் உத்தரசாதனத்தையுஞ் "சாதனம்" என்னும் ஒரு சொல்லான் விளம்புமாறுபோல, ஏதுவையுந் திட்டாந்தத்தையும் "நியாயம்" என்னும் ஒரு சொல்லான் விளம்புதலும் உண்டு.

எடுத்துக்கொண்ட தொடர்பினுக்கேற்பச் *சாதனங்களை முன்னர்நிறுவிச் சாத்தியத்தைப் பின்னர் அனுமிப்பதும் உண்டு; சாத்தியமாகிய பட்சத்தையே முன்னர்

*பிறர்க்கு அறிவுறுத்துவதே முக்கியகருமமாயின், சாதனம் முன்னருஞ்சாத்தியம் பின்னரும் வரலாம்; அன்றி, அறிவுறுத்துவதே கருமமாயினும் வலியுறுத்துவதே முக்கியவிடமாயின், சாத்தியம்பட்சமாய் முன்னருஞ்சாதனம் நியாயமாய்ப் பின்னரும்வரலாம்; ஆயினும், நியாயிப்போர் ஒருநையாயிதத்தையே ஒருக்காற் சாதனசாத்தியமுறையாயும் ஒருக்காற்படச நியாயமுறையாயும் வைத்தலின் இடந்தருணம் அறிந்து ஏற்பவைப்பதே முறையாம்.

ஷவத்து ஏததிட்டாந்தம் என்னு நியாயத்தைப் பின்னர் வருவிப்பதும் உண்டு.

இனி நையாயிகத்திலே அருகிப்பயில்கின்ற பட்சம் ஏது திட்டாந்தம் உபநயம் நிகமனம் என்னும் *பஞ்சாநகங்களை உணர்த்துவான் உதாகரிப்பம்;

பட்சம்—இம்மந்திரி சாந்தத்தைநயக்கின்றனன், என்னையெனின்,
ஏது—நன்மை இவனிலே விளங்குகின்றது,
திட்டாநதம்—நன்மையுடையோரெவருஞ் சாந்தத்தை நயக்கின்றனர்,
உபநயம்—இம்மந்திரி நன்மையுடையவன் ஆதலால்,
நிகமனம்—இமமந்திரி சாந்தத்தை நயக்கின்றனன்.
பட்சம்-அந்தமலை நெருப்புடைத்து, என்னையெனின்,
ஏது—புகை அதிலே தோன்றுகின்றது,
திட்டாந்தம்—புகையுள்ள இடமெதுவும் நெருப்புடைத்து,
உபநயம்—அந்தமலை புகையுடைத்து, ஆதலால்,
நிகமனம்—அந்தமலைநெருப்புடைத்து. இந்நையாயிகருள் முதலுதாகரணத்திலே, "நன்மை இவனிலே விளங்குகின்றது" என்னும் ஏதுவும் "இம்மந்திரி நன்மையுடையவன்" என்னும் உபநயமும் எப்படியேனும் ஒருபொருளையே தருவனவாய்க் கூறியதுகூறலாயும், "இம்மந்திரி சாந்தத்தை நயக்கின்றனன்" எனும்பட்சமும் "இம்மந்திரிசாந்தத்தை நயக்கின்றனன்" எனும் நிகமனமும் பெயருணயமிலா அனுவாதமாயும், நிற்றலால், உபநயம் நிகமனம் எனும் இரண்டுறுப்புகளுஞ் சிறப்பில்லன என்றும், பட்சம் ஏது திட்டாந்தம் எனப்பெயர்கின்ற பூர்வசாதனம் உத்தரசாதனம் சாத்தியம்†

---

*பஞ்சாங்கம் என்பது ஐந்து உறுப்பு;-அவை, பட்சம் ஏது திட்டாந்தம் உபநயம் நிகமனம் என மேலையுரைத்தவாறே சிவஞானசித்தியளவையிலும் வருகின்றன.

†சிவஞானசித்தியளவையிலே உரையாசிரியராகிய ஞானப்பிரகாசதம்பிரானும் இவ்வாறே உபநயம் நிகமனம் இரண்டும் சிறந்தனவல்லவென்றும், பட்சம் ஏது திட்டாந்தம் மூன்றுமே சிறந்தன என்றும், உரைசெய்திருக்கின்றனர்.

என்னுந் திரியாங்கங்களினாலேயே நையாயிதம் முடியும் என்றும், உய்த்துணர்ந்துகொள்க.

நையாயிதத்தையும் நியாயத்தையும் ஒன்றற்கொன்று ஒற்றுமையான்வழங்கலும், அநுமானத்தையும் நியாயத்தையும் ஒன்றற்கொன்று ஆகுபெயரான் வழங்கலும், உண்டு.

மேலையுரைத்த பஞ்சாங்கங்களுட் சிலவற்றைச் சிறிதே *விகற்பித்துரைப்பாரும் உளர்.

கக. மனனி'னய்யாயிதசித்தியின்றத்துவசூத்திரம்வை
இனியீபொதுப்பதமேலுடம்பட்டேனெதிர்மறுத்தென்
நனியேவிசேடகித்திட்டதியாதுமவ்வாறதனில் [டே.
இனிதேயமையெதன்மேலும்விசேடகித்தேற்றலுண்

இ--யுள், நையாயிதங்கட்கெல்லாந் தத்துவசூத்திரம் உணர்த்துகின்றது.

இ--ள். மனனினெய்யாயிதசித்தியின்றத்துவசூத்திரமவையினி-இப்பொழுது நையாயிதங்களின் வலியை அளக்குந் தத்துவசூத்திரத்தைப் புந்தியிலே வைத்துக்கோள், (சொல்லுகின்றனம்.)

"ஈ பொதுப்பத மேலுடம்பட்டேனெதிர்மறுத்தேனனியே விசேடகித்திட்ட தியாதுமவ்வாறதனிலினிதேயமையெதன்மேலும விசேடகித்தேற்றலுண்டே"--ஈந்துநிற்கும பொதுப்

---

*அதுவருமாறு,—

"மலையிதுவன்னியையுடைத்து பிரதிஞ்ஞை
புகையுடைத்தாதலால் ஏது
எங்கெங்கேபுகையுண்டு, அங்கங்கேவன்னியுண்டு;
எப்படி அடுக்களை ,, திட்டாந்தம்,
அப்படி இந்தமலை புகையுடைத்து உபநயம்
ஆகையால், அப்படிவன்னியுடைத்து நிகமனம்."

"தொகையாறுறுப்பைந்தொடுங் கூட்டிச்செல்லுவாருமுளர் துணிந்தே" என்பதிலும் பஞ்சாங்கங்கள் சிறந்தனவல்லவென்றே ஒலிக்கின்றது.

பதத்தைப்பற்றி உடம்பாடாயெனினும் எதிர்மறையாயெனினும் விசேடகித்துரைத்ததே தனையும் அப்பதத்துள் அமைந்த எப்பொருண்மேலும் அவ்விதமாகவே விசேடகித்து ஏற்றலாம்.—என்றவாறு.

"நனி" என்பது மிகஎனும்பொருடரும் அடை.

"இனிதே" என்பதுநன்கிதாய்எனும்பொருடரும்அடை.

"விசேடகித்திட்டது" என்றதனுல், "ஈபொதுப்பதம்" என்றது விசேடியத்தையென்று சுவாபப்பிரமாணமாய் ஒலிக்கின்றது.

தத்துவம்என்பது தன்னிலேயே தெளிபொருளுடையதாய்த் தன்னைரூபிகரிக்கப் பிறசாதனத்தை அவாவாது நிற்கும் *தாட்டாந்தம்; உதாகரணமாய்,—இரண்டுபொருள்கள்தனித்தனி பிறிதொருமூன்றும்பொருளை நிகர்க்குமெனின், அவ்விரு பொருளுந் தம்முளும் ஒன்றனையொன்றுநிகர்க்கும். தத்துவசூத்திரத்தை விளக்கும் உ--ள்,—

---

*நியாயிகருமிடத்து, மாந்தரெவருஞ் சந்தேக விபரீதமற ஒப்புக்கொள்ளுந் தத்துவசாதனத்தை வைத்தே சாத்தியம்முடிக்கவேண்டியது; அன்றி, தத்துவசாதனத்தையும் ரூபிகரிக்கவேண்டுமென்னின், நியாயம் வரம்பிகந்துசெல்லுமென்றறிக; ஆகவே, நியாயித்தலும் இல்லையென்றே அறுதியாம். "ஈபொதுப்பதமேலுடம்பட்டேனுதிர்மறுத்தேன் நனியேவிசேடகித்திட்டதியாதும் அவ்வாறதனில் இனிதேயமைஎதன்மேலும்விசேடகித்தேற்றலுண்டு" என்பது ஓர்தத்துவசாதனம்;—இத்தத்துவசாதனத்தைப் பிறசாதனங்களால் ரூபிகரிப்பதேலாது; ரூபிகரிக்கலாம் எனச்சிலர்கூறினும், அதனையே பிறசொற்களான் உரைப்பரன்றி, பிறசாதனங்களை வைத்து அதனைச் சாத்தியமாய் அனுமித்து ரூபிகரிக்கமாட்டார் என்றறிக. "ஒன்றும் ஒன்றும் இரண்டு, ஒன்றின்பாதி ஒன்றினுஞ் சிறிது, ஒன்று அதன் பாதியினும் பெரிது" எனுந் தத்துவங்களை ரூபிகரித்தலேலாமை போல, மேலையுரைத்த தத்துவசூத்திரத்தையுஞ் சித்தாந்தஞ்செய்வதேலாது.

க. பட்சிகள் காலுடையன,
ஆந்தைகள் பட்சிகள்; ஆகவே
ஆந்தைகள் காலுடையன;

இந்தஉதாகரணத்திலே "பட்சிகள்" எனும் ஈபொதுப்பதமேல் உடம்பாடாய்விசேடகித்திட்டகாலுடைமையானது பட்சிகள் எனும் அப்பதத்துள் அமைந்த "ஆந்தைகள்" எனும் பொருண்மேலும் உடம்பாடாய் விசேடகித்தேற்றப்பட்டிருக்கின்றது.

உ. பட்சிகள் மரங்களல்ல,
மயில்கள் பட்சிகள்; ஆகவே
மயில்கள் மரங்களல்ல;

இந்த உதாகரணத்திலே, "பட்சிகள்" எனும் ஈபொதுப்பதமேல் எதிர்மறையாய் விசேடகித்திட்ட மரங்களானது பட்சிகள் எனும் அப்பதத்துள் அமைந்த "மயில்கள்" எனும்பொருண்மேலும் எதிர்மறையாயேவிசேடகித்தேற்றப்பட்டிருக்கின்றது

ரு. நல்லோர்கள் சாந்தத்தைநயக்கின்றனர்,
சிலஅரசர் நல்லோர்கள்; ஆகவே
சிலஅரசர் சாந்தத்தைநயக்கின்றனர்.
சு. புனிதமுடையோர்மறத்தொழிலைவிரும்பார்,
சிலமந்திரிகள் புனிதமுடையோர்; ஆகவே
சிலமந்திரிகள் மறத்தொழிலைவிரும்பார்.

கஉ. உண்டேநியாயமனைத்துமித்தத்துவசூத்திரத்தை
கண்டேமுடிதல்பின்றத்துவசூத்திரம்வேறிரண்டு [க்
கொண்டேமுடியுஞ்சுயம்பிதசம்பாவிதங்களேனும்
எண்டோய்பலதிறன்றுவனுமானமியாவையுமே.

இ—யுள், மேலைச்செய்யுளில் உரைத்த மகா தத்துவசூத்திரத்தால் ஏந்த நியாயமும் முடியும் என்றும், வேறிருதத்துவசூத்திரங்களாலும்முடியும் என்றும், உணர்த்துகின்றது.

இ—ள். உண்டேநியாயமனைத்துமித்தத்துவசூத்திரத்தைக் கண்டேமுடிதல்-நையாயிதங்களெல்லாம் (மேலையுஙரைத்த) அத்தத்துவசூத்

திரத்தில்வந்தோடுங்கியே *முடிவதுண்டு.

பின்றத்துவசூத்திரம்வேறிரண்டுகொண்டே முடியுஞ் சுயம்பித சம்பாவிதங்களேனும் எண்டோய்பலதிறன்றுவனுமானமியாவையும் -(நேரேஒருக்காலேமுடியாவானபடியால்)மேலும், வேறிரண்டுதத்துவசூத்திரங்களாலே முடியும்,--சுயம்பிதநையாயிதம் சம்பாவிதநையாயிதம் என்னுந் தொகையுளடங்கிய பலதிறன் பொருந்தும் நியாயானுமானமேல்லாம்.- என்றவாறு.

நையாயிதங்களனைத்தையும் முன்னருரைத்த மகா தத்துவசூத்திரத்திற் கொணர்ந்து முடித்தலின் உழப்பும் அருமையும் நோக்கியே, வேறிரண்டு தத்துவசூத்திரங்களுரைப்பான்றொடங்கினம்.

"பலதிறன்றுவனுமானம்" ஆவன,—

க. சுவார்த்தானுமானம்,—இது "பக்கமுன்றின்முன்

---

*மேலை இருபத்துமூன்றுஞ் செய்யுளின்கீழ் உதாகரித்திருக்கும் பலதுறை நையாயிதமனைத்தையும் மகா தத்துவசூத்திரத்திலே கொணர்ந்து முடிக்கும்விதத்தைஅங்ஙனம் உரைப்பாம்; அந்த விதியினுல் முடித்தறிந்துகொள்க. "உண்டேநியாயமனைத்துமித்தத்துவசூத்திரத்தைக்கண்டேமுடிதல்" என்றுரைத்ததனுல், எந்தநியாயத்தையுந் தத்துவசூத்திரத்திலேயே கொணர்ந்து முடிக்கவேண்டியதென்றேருநியதி தோன்றுது; விரும்பியவிடத்து, நியாயம்போலியன்றேன விளக்கும்படி தத்துவசூத்திரத்தால் முடித்துக்காட்டலாம்; நியாயமானது தத்துவசூத்திரத்தான் முடியுமெனின் ஆபாசமாகிய போலி இல்லையென்றும், முடியாதேனின் ஆபாசமாகியபோலி உண்டென்றும் அறியலாம். "சத்தசாத்திரமுறையாய்ப் பேசுதல்" என்பதற்கு ஒவ்வொரு சொல்லையும் பதமுடித்தல் என்பது பொருளல்லாதவாறுபோல "நியாயஇலக்கணமாய்ப்பேசுதல்" என்பதற்கும் ஒவ்வொருநியாயத்தையும் நையாயிதமாக்கித் தத்துவசூத்திரத்தாலும் முடித்துக்காட்டுதல் என்பதுபொருளல்ல.

றேதுவுடையபொருளைப்பார்த்துணரத் தக்கஞானந்த ன்பொருட்டாம்'' என்றுசிவஞானசித்திஅளவையிலும், "குருவறிதறன்பொருட்டாய்க்கொள்வர்'' என்று அள வைவிளக்கத்திலும், உரைத்திருக்கின்றது.

உ. பரார்த்தானுமானம்,-இது "பிறர்தம்பொருட்டாம னுமானந்தொக்கவிவற்றுற்பிறர்தெளியச்சொல்வதாகு ம்'' என்று சிவஞானசித்திஅளவையிலும், "குருவருளா ற் பின் சீடற்கோதல் பிறர்பொருட்டா மான்மானம்'' எ ன்று அளவைவிளக்கத்திலும், உரைத்திருக்கின்றது

ங. கேவலான்வயானுமானம்,—இது பட்சம்ஏதுதிட் டாந்தம் உபநயம்நிகமனம்எனும்பஞ்சாங்கங்களால்வி ரிந்து வெளிப்படையினிற்கும் அன்னுவயஅனுமானம்; உதாகரணம்,—

"இந்தமலைநெருப்புடைத்து, என்னையெனின்,
இது புகையுடைத்து,
புகையுள்ளஇடம்நெருப்புடைத்து,
இம்மலைபுகையுடைத்து, ஆகவே,
இம்மலைநெருப்புடைத்து.'' இதனைச்சற்றே விக

ற்பித்துரைப்பாரும்உளர்.

௪. கேவலவியதிரேகானுமானம்,—இதுபஞ்சாங்கங் களாலவிரிந்துவெளிப்படையினிற்கும் வியதிரேகஅனு மானம்; உதாகரணம்,—

"இம்மலைநெருப்புடைத்து, என்னையெனின்,
இதுபுகையுடைத்து,
நெருப்பில்லாதஇடம் புகையுடைத்தன்று,
இம்மலைபுகையில்லாததன்று, ஆகவே.
இதுநெருப்பில்லாதஇடமன்று.'' இங்ஙனம்உரைந்

தைதச் சிறிதேவிகற்பித்து அளவையில் உதாகரித்திரு க்கின்றது.*

["நெருப்பில்லாதஇடம்புகையுடைத்தன்று'' என்னு

---

*அதுவருமாறு,—

"மலையிது வன்னியையுடைத்து	பிரதிந்ஞை.
புகையுடைத்தாதலால்	ஏது.
எங்கெங்கேவன்னியில்லை, அங்கங்கே புகையில் லை, எப்படி, மடு	திட்டாந்தம்.
அல்லஅப்படிஇது	உபநயம்.
ஆகையால், அல்லஅப்படிஇது	நிகமனம்.

ஞ்சாமானிய வியதிரேகதாட்டாந்தத்தை இடமாற்றின், "புகையுள்ள இடம்நெருப்பில்லாதஇடமன்று' எனவரும்; "நெருப்பில்லாததன்று" என்பது நெருப்புடைத்து எனும்பொருளேயாதலின் "புகையுள்ள இடம் நெருப்புடைத்து" என்று முடியுமாறு காண்க.]

ரு கணிதானுமானம்,—இது எண்களினலே தேள்ளிதினளந்து கணிக்கவரும் பொருள்களின் சம்பந்தசார்புகளைப்பற்றிய நியாயம்* ஆம்.

சு. அனுபவானுமானம்,—இது உலகிலே இயல்பாய் நிகழுஞ் சம்பவங்களைப்பற்றி நம்மில் வந்த அனுபவமே ஆதாரமாய் நடக்கும் நியாயம் ஆம்; (வேதனுமானமுந் துல்லியானுமானமும் கதார்த்தானுமானமும் அனுபவானுமானத்தின் பகுப்புகளாம்.)

எ. வேதனுமானம்,--இது விசேடவிடயகதங்களினுற் சாமானியபிரமேயத்தையளக்கும் நியாயம் ஆம்; (ரூஅ. ம் செய்யுளின்கீழும் அனுபந்தத்திலுங் காண்க.)

அ. துல்லியானுமானம்;--இது ஒருவிடயத்தாலேனுங் கதத்தாலேனும் அதனினத்துள மைந்த பிரிதொருவிடயத்தையெனினுங் கதத்தையெனினும்பற்றி நியாயிக்கும் அனுமானம் ஆம்; (அனுபந்தத்துட்காண்க.)

கூ. காரணனுமானம்; இது காரணங்களாற் காரியங்களை அனுமிக்கின்ற நியாயம் ஆம்; அமாவாசியை பௌரிணிமி வருதலாகிய காரணத்தைக்கொண்டு சூரியகிரகணமுஞ் சந்திரகிரகணமும் ஒன்றுக்கொன்று பதினைந்துதிதிக்குட்படவாரா† என்று சாதிப்பது.

---

*உதாகரணமாய்,—

ஆறின்வர்க்கம்முப்பத்தாறு,

மூன்றின்வர்க்கத்தை நாலாற்பெருக்கிவருங்குணிதம் ஆறின்வர்க்கத்துக்குச்சமன்; ஆகவே, மூன்றின்வர்க்கத்தைநாலாற்பெருக்கிவருங்குணிதம் முப்பத்தாறு.

† இந்நியாயத்தைச் சுயம்பிதகையாயிதமாய்க்கொணரின் எப்படி நிற்குமெனின்,—

அமாவாசியை பௌரிணிமி ஒன்றுக்கொன்று பதினைந்து திதிக்குட்படவாரா; சூரியகிரகணமுஞ்சந்திரகிரகணமும்அமாவாசியை பௌரிணிமிக்குரியது; ஆகவே,

சூரிய சந்திரகிரகணங்கள் ஒன்றுக்கொன்று பதினைந்துதிதிக்குட்படவாரா.

க0. காரியானுமானம்,–இது காரியங்களாற்காரணங்களை அனுமிக்கின்ற நியாயம் ஆம்: * உலகமாகிய காரியத்தைக்கொண்டு கர்த்தா உண்டென்று† சாதிப்பது.

கக. தண்டாபூபிகானுமானம்,–இது ஒன்றன் முடிபினால் அதனினுந் தெள்ளிய பின்னொன்றனையும் அருத்தாபத்தியான் முடிக்கும் நியாயம் ஆம்; துட்டகண்டகனாகிய ஒரு திருடனை வதைக்கத் தகுமெனின், பெற்றதாயை வன்மமாய்க் கொன்ற வன்கண்ணனை வதைக்கவேவேண்டும், என்று சாதிப்பது.

இவையும் பாரிசேடானுமான முதலிய நியாயங்களுமெல்லாஞ் சுயம்பிதநையாயிதம் சம்பாவிதநையாயிதம் என்னும் இரண்டனுள் அடங்கி, முன்னுரைத்த மகாதத்துவசூத்திரத் தொடுங்கி முடியும் என்றறிக; நியாய இலக்கணத்தைக் கற்றுணர்ந்தபின் கண்டுதெளிக

கரு. வையேயிரண்டுபதமோருமூன்றும்பதத்துடனே
செய்யேயுறழினிற்றம்முடனேயுமுறழ்ந்திடுமாற் [ல்
பெய்யோர்பதத்துடனொன்றுறழ்ந்தொன்றுபிறழ்ந்திடுமே
மெய்யேயிரண்டுதம்மோடும்பிறழும்விரித்துணரே

இ--யுள், தத்துவசூத்திரங்களிரண்டனையும் உணர்த்துகின்றது.

இ--ள். வையேயிரண்டுபதமோருமூன்றும் பதத்துடனே செய்யேயுறழினிற்றம்முடனே

---

*இந்நியாயத்தைச் சுயம்பித நையாயிதமாய்க் கொணரின் எப்படிநிற்குமெனின்,—

காரியமெதுவுங் கர்த்தாவையுடைத்து,
உலகம் ஒருகாரியம்; ஆகவே
உலகங் கர்த்தாவையுடைத்து.

†இடித்துமின்னியிருண்டுமேக மெழுந்தபோதிதுபெய்யுமென்–றடுத்ததும் அகிலசந்தம்உந்தியலைத்துவார்புனலாறுகொண்—டெடுத்துவந்திடமால்வரைக்கணிருந்துகொண்டல்சொரிந்தென—முடித்ததும் இவை காட்சியன்றனுமானமென்றுமொழிந்திடே; என்று சிவஞானசித்தியின் பரபட்சம் லோகாயதமறுதலையிலே காரணானுமானமுங் காரியானுமானமும் உதாகரித்திருக்கின்றது.

யுமுறழ்ந்திடும்--(புந்தியிலே) அமைத்துக்கோள்; இரண்டுபதங்கள் ஒரு மூன்றும் பதத்துடனே ஒற்றுமைப்படின், அவ்விரண்டுந் தம்முடனேயும் ஒற்றுமைப்படும்.

பெய்யோர்பதத்துட ளொன்றுறழ்ந்தோன்று பிறழ்ந்திடுமேல் மெய்யேயிரண்டுதம்மோடும் பிறழும்--சொல்லியஒரு (மூன்றும்) பதத்துடனேஒருபதம் ஒற்றுமைப்பட்டும்மற்றோருபதம் வேற்றுமைப்பட்டும் வரின், அவ்விரண்டுந் தம்முடனேயும் வேற்றுமைப்படும். †

விரித்துணர்- (இவைகளைமகாதத்துவசூத்திரத்திலேயும்) விரித்தறிந்துகோள்.-எ-று

''செய்யே'' என்பத செவ்விதாய் எனும் பொருடரும் அடை. [அடை.

''மெய்யே'' என்பது மெய்மையாய் எனும்பொருடரும் சாத்தியத்தில் நிற்கும் இருபதங்களையே ''இரண்டுபதம்'' என்று இங்ஙனங்கருதியது.

சாதனங்களில்வரும் மத்திய பதத்தையே ''மூன்றும் பதம்'' என்றுநுதலியது.

---

*உதாகரணமாய்,--ஆந்தைகள்,- காலுடையன-எனும் இரண்டு பதங்கள் ''பட்சிகள்'' எனும் ஒரு மூன்றும் பதத்துடனே,—

''பட்சிகள் காலுடையன'' என்றும்

''ஆந்தைகள் பட்சிகள்'' என்றும் உறழின்,

''ஆந்தைகள் காலுடையன'' என்று தம்முடனேயும் உறழும்.

†உதாகரணமாய்,—மயில்கள்,-மரங்களல்ல-எனும் இரண்டு பதங்கள் ''பட்சிகள்'' எனும் ஒரு மூன்றும்பதத்துடனே,—

''பட்சிகள் மரங்களல்ல'' எனஒன்றுபிறழ்ந்தும்,

''மயில்கள் பட்சிகள்'' எனஒன்றுறழ்ந்தும்வரின்,

''மயில்கள் மரங்களல்ல'' என்று இரண்டுந் தம்முடனேயும் பிறழும்.

உறழ்தல் என்பது (விசேடியமான) ஒருபதத்துடன் (விசேடகமான) வேறொருபதம் உடம்பாடாய் நிற்றல். பிறழ்தல் என்பது விசேடியமான ஒரு பதத்துடன் விசேடகமான வேறொருபதம் எதிர்மறையாய்நிற்றல்.

கக. ம் செய்யுளின்கீழ் உரைத்திருக்கிற க-ம். ரு-ம் உதாகரணங்கள் இங்ஙனங்கூறிய தத்துவ சூத்திரங்களின் முற்சூத்திரத்தாலும், உ-ம் ச-ம் உதாகரணங்கள் பிற்சூத்திரத்தாலும், முடியும்.

இவ்விருதத்துவசூத்ரங்களானும் சுத்தசுயம்பிதனையாயிதங்களின் சித்தியை அளந்துகொள்க.

கச. உணரேமுடிந்திடுமன்வயசாத்யமுற்சூத்திரத்தின்
இணையேமுடியும்வெதிரேகசாத்தியஞ்சூத்திரம்பின்
துணைசேருந்தத்துவசூத்ரனையாயிதந் தோய்ந்தவென்ன
அணையேய்விதிகடருவமளக்கனையாயிதமே.

இ-யுள், தத்துவசூத்திரங்களிரண்டினாலும் இன்னின்ன சாத்தியங்கள் முடியும் என்றுணர்த்துகின்றது.

இ--ள். உணரேமுடிந்திடுமன்வயசாத்யமுற் சூத்திரத்தின்—அறிந்துகோள், அன்னுவயமாய்நிற்குஞ் சாத்தியமெதுவும் முற் * சூத்திரத்தாலேமுடியும்.

முடியும்வெதிரேகசாத்தியஞ்சூத்திரம்பின்-வியதிரேகமாய்நிற்குஞ் சாத்தியமெதுவும் பிற் †சூத்திரத்தாலேமுடியும்.

---

* "இரண்டுபதமொரு மூன்றுப் பதத்துடனே செய்யேயுறழினிற்றம்முடனேயும் உறழ்ந்திடும்" என்றதே முற்சூத்திரம்என இங்ஙனங் கருதியது. அன்னுவயதாட்டாந்தமாவது விசேடியம் விசேடகத்துடன் உறழ்கின்றதெனக்குறிப்பதாம்.

† "பெய்யோர்பதத்துடனென்றுறழ்ந்தோன்றுபிறழ்ந்திடுமேல்மெய்யேயிரண்டுதம்மோடும்பிறழும்" என்றதே பிற்சூத்திரம் என்இங்ஙனம் நுதலியது "வியதிரேகதாட்டாந்தமாவது விசேடியம் விசேடகத்துடன் பிறழ்கின்றதெனக் குறிப்பதாம்."

துணைசேருந்தத்துவசூத்ர நையாயிதந்தோய்ந்தவென்ன அணையெய்விதிகடருவமளக்கநையாயிதமே--தத்துவ சூத்திரங்களிரண்டிலேயும் நையாயிதமெல்லாம் அந்தர்ப்பவித்தன என்று கண்டு,- நையாயிதங்களை அளக்கும்படி, (தத்துவசூத்திரங்களாகிய)ஆதாரத்தின்மேலே நிற்கும் விதிகளைச்சொல்லுவம்.-எ--று.

'இணையே" என்பதுநிகராய்எனும்பொருடரும்அடை.

க—ம் செய்யுளிலே "நியாயஇலக்கணம்யுத்தியதன் கலை" என்றும், "நியாயநடையினுக்காதாரமாயுலவுமிலக்கணமே * தெளியுங்கலை" என்றும் மொழிந்ததை மகாதத்துவசூத்திரத்திலுந்தத்துவசூத்திரங்களிரண்டிலுங் கண்டுகொள்க; "நியாயஇலக்கணம்யுத்தியதன் வித்தை" என்றும், "வித்தையென்பதலமின்றுபுந்தியனுமிக்கவேவிதியாய்ந்திடும்" என்றும் மொழிந்ததை மேலைச் செய்யுள்களிற்றரும் விதிகளிலே கண்டுகொள்க.

"கலையென்பது நிலையாய்ப் பொருள்களொன்றற்கொன்றுள்ள நிருவிகற்பமான சம்பந்தசார்புகளைப்பற்றிய அறிவாகிய ஞானம்" என்றும், 'வித்தைஎன்பது கலையிற்பிறந்த அறிவைத் தொழிற்பால் அமைக்குஞ் சாதனை" என்றும், உரைத்ததையும் தத்துவ சூத்திரங்களிலும் மேலையுரைக்கும்விதிகளிலுங்கண்டுதெளிக.

நியாயநடையினுக்காதாரமாய் உலவுமிலக்கணங்களை அல்லதுயுத்திநடையின் சம்பந்தசார்புகளைச் சந்தேகவிபரீதமற ஆராய்ந்து மெய்மையாய்த் தெளிந்தபின்னர், அந்த அறிவை நியாயஇலக்கணநூலிற் கோணர்ந்து கலையாய்த்தருதலும், அக்கலையைப் பிறர்க்குணர

*நியாயஇலக்கணமானது கலையாய்க்கருதப்படுங்கால், விசேடியவிசேடகபதங்களான் வருந்தாட்டாந்தங்களாகிய பொருள்களொன்றற்கொன்றுள்ள நிலையான சம்பந்தங்களைத் தெளிந்து, அச்சம்பந்தங்கள் தத்துவசூத்திரங்களில் உரைத்தவாறே இருக்குமென்று விளக்கும்; வித்தையாய்க் கருதப்படுங்கால், தத்துவசூத்திரங்களில் உரைத்தவாறே அச்சம்பந்தங்களை இருத்தும்படி இன்னின்னசெய் என்று சொல்லும்.

ர்த்தலும், அவர் அதனைத் தெளிந்து விளங்கி அங்கீகரி த்தலும், அக்கலையைத் தொழிற்பால் அமைத்துச் சா தனைசெய்தலும், பிறவும் அச்சம்பந்தசார்புகள் நிலை யும் நிருவிகற்பமுமானவைகள் என்று மாந்தருடையபு ந்தியிலே இயற்கையுஞ் சகசமுமாய்க்கிடக்கும் பிரஞ்* ஞைகாரணமாகவே இயலுகின்றனவெனவுந் தெளிந் துணர்க.

கரு. நையாயிதத்தினிற்பூருவமத்தியமுத்தரமா
மெய்யேபதமொருமூன்றுண்டுபூருவசாதனமே
ஐயார்தருமுத்தரசாதனத்தொடுசாத்யமென்று
நையாயிதத்தின்முத்தாட்டாங்தமெய்துநலங்தரவே.

இ--யுள், நையாயிதங்களை அளக்கும்படி தத்துவசூத்திரங்களாகிய ஆதாரத்தின் மேலே நிற்கும் விதிகளை உணர்த்துவான்றொடங்கி, முதலாம் இரண்டாம்விதிகளை இங்ஙனம் உண ர்த்துகின்றது.

---

*சம்பந்தசார்புகள் நிலையும் நிருவிகற்பமுமானவை கள் என்று மாந்தருடைய புந்தியிலே இயற்கையுஞ் சக சமுமாய் ஒரு பிரஞ்ஞைகிடவாதிருப்பின், அவற்றை ஆ ராய்தலுந் தெளிதலும் கலையிற்றருதலும் உணர்த்தலும் சாதனைசெய்தலும் பிறவும் ஏலா. மழை வெயில் கா ற்றுமுதலியவற்றிற்கு விலகியொதுங்க மனைகோலுதலு ம், உயிர் சுகம் இன்பம் முதலிய வேண்டிப் பொருளீட் டலும், தழல் சலம் நஞ்சு முதலியவற்றிற்கு உயிர்பேண லும், இவைபோலும் அனந்த கிருத்தியங்களெல்லாம் சம்பந்தசார்புகளைப்பற்றிப் புந்தியில் உறையும் பிரஞ் ஞை காரணமாயே இயலுகின்றன; இப்படி ஓர்பிரஞ் ஞை தம்மிலில்லையென்று சிலர் சொல்லினும், அது உண்டென்று தத்தம்செயலாற் சாதிக்கிறார்; அவருடை யநெஞ்சமே அவர்க்குணர்த்தும். அனுபவத்தினாலே, இ ன்னின்ன பொருள்கட்குள்ள சம்பந்தங்கள் இவையெ ன்று தெளிகின்றனம்; பிரஞ்ஞையினாலேயோ, உலகிற் பொருள்கட்குள்ள சம்பந்தசார்புகள் நிலையும் நிருவிக ற்பமுமானவையென்று அறிகும்.

இ-ள். நையாயிதத்தினிற் பூருவம் மத்திய முத்தரமா மெய்யேபதமோருமூன்றுண்டு-நையாயிதமோவ்வொன்றிலும் பூர்வபதம் மத்தியபதம் உத்தரபதம் என்று மூன்று பதங்கள் மாத்திரம் உண்டு.

பூருவசாதனமே ஐயார்தரு முத்தரசாதனத் தொடுசாத்யமென்று நையாயிதத்தின்முத்தாட்டாங்த மெய்துநலந்தர--நையாயிதமோவ்வொன்றிலும் பூர்வசாதனம் உத்தரசாதனம் சாத்தியம் என்று மூன்றுதாட்டாங்கங்கள் மாத்திரம் உண்டு,-என்றவாறு.

ஐயார்தரும் என்பது அழகுநிறைந்த எனும் பொருடரும் அடை.

மெய்யே, நலந்தர, எனுஞ் சொற்கள் "மாத்திரம்" எனும் பொருட்டொனியில் வந்துநின்றன. மெய்யே என்பது உண்மையாய் எனவும் நலந்தர என்பது அழகுபெற என்றும் பொருள்படும்.

பூர்வபதம் என்பது சாத்தியத்தின் அல்லது பட்சத்தின் விசேடகம் ஆம்.

உத்தரபதம் என்பது சாத்தியத்தின் அல்லது பட்சத்தின் விசேடியம் ஆம்.

மத்தியபதம் என்பது பூர்வபதத்தையும் உத்தரபதத்தையும் (இவற்றின் உறழ்வையேனினும் பிறழ்வையேனினும் யூகிக்கும்படி) தனித்தனி புணர்த்திப் பார்த்தற்கிடனாய் நிற்கும் மூன்ரும்பதம் ஆம்; "இரண்டுபதமொருமூன்ரும்பதத்துடனே செய்யேயுறழினிற்றம்முடனேயுமுறழ்ந்திடுமாற் பெய்யோர்பதத்துடனொன்றுறழ்ந்தொன்றுபிறழ்ந்திடுமேல் மெய்யேயிரண்டுதம்மோடும்பிறழும்" என்று மேலையுரைத்த தத்துவசூத்திரங்களிலே ஒட்டி இவற்றைத்தெளிந்துகோள்க.

ஒரு நையாயிதத்திலே மூன்றுபதங்களேயன்றி அதிகம் வருமெனின், மத்தியபதம் இரண்டு அல்லது பலவாகித் தத்துவசூத்திரங்களை முரணும்; நையாயிதமுஞ்சித்திதுன்றும்; "யுத்திஇருயூகின்றனுமிக்குநடை" என்பத

ஞேடுஞ்சார்த்தி நையாயிதத்திலே முப்பதங்களோ வருமென்று அறிக.

பூர்வசாதனம் என்பது பூர்வபதமும் மத்தியபதமும் புணர்ந்துநிற்குந் * தாட்டாந்தம் ஆம்.

உத்தரசாதனம் என்பது உத்தரபதமும் மத்திய பதமும் புணர்ந்து நிற்குந் தாட்டாந்தம் ஆம்.

சாத்தியம் என்பது உத்தர பதமும் பூர்வ பதமும் புணர்ந்து முடியும் அனுமான தாட்டாந்தம் ஆம் "முன்சாத்தியம் பட்சமுடன் உய் பிரதிஞ்ஞை" என்றதனேடொப்பச் சாத்தியமானது பட்சம் அல்லது பிரதிஞ்ஞையெனவுநிற்கும்.

ஒரு நையாயிதத்திலே பூர்வசாதனம் உத்தரசாதனம் சாத்தியம் எனமூன்று தாட்டாந்தங்களே வருமென்பதனைத் தத்துவ சூத்திரங்களிலே காட்டி அளர்ந்துகொள்க; தத்துவசூத்திரத்தின் வலியையும் ஆங்காங்கு அறிந்து தெளிக.

நையாயிதமொன்றிலே மூன்று தாட்டாந்தங்களேயன்றிஅதிகம்வருமெனின், முப்பதங்களின் மேற்பரமெனினுங் கூறியதுகூறலான தாட்டாந்தமெனினுந் தலைப்பெய்துளப்பட்டுத் தத்துவசூத்திரங்களை மாறுனும்; முப்பதங்களை இரண்டிரண்டாய்ப் புணர்த்த மூன்றுதாட்டாந்தங்களே பிறக்கும் என்று கணித விதியாலுமறிக.)

---

*பூர்வசாதனத்தில் நிற்கும் பூர்வபதமானது ஏற்ற நிலைக்கிரியைய விசேடியமாயும் வரும் விசேடகமாயும்வரும்; உதாகரணமாய்,—"விலங்குகள் யுத்தியுடையனவல்ல" எனும் பூர்வசாதனத்திலே "யுத்தியுடையன" எனும் பூர்வபதம் விசேடகமாயும், "யுத்தியுடையனவிலங்குகளல்ல" எனும் பூர்வசாதனத்திலே "யுத்தியுடையன" எனும் பூர்வபதம்விசேடியமாயும் வருமென்று கொள்க. இதனை நிலையுட்காண்க. இவ்வாறே, உத்தரசாதனத்திலே உத்தரபதமானது விசேடியமாயேனும் விசேடகமாயேனும் வரும்; வரவே, சாதனங்களிலே மத்தியபதமானது, ஏற்றநிலைக்கிரியைய, விசேடியமாயும் விசேடகமாயும் வரும் என்றறிக. இவைகளெல்லாந்துறைகளிலும் நிலைகளிலுமே கண்டு நன்குதெளிக.

நல்லவன் சாந்தத்தை நயக்கின்றனன்,
இம்மந்திரி நல்லவன்; ஆகவே
இம்மந்திரி சாந்தத்தை நயக்கின்றனன்; எனுஞ் சுத்தசுயம்பித நையாயிதத்திலே "இம்மந்திரி சாந்தத்தை நயக்கின்றனன்" என்பது சாத்தியம்; இச்சாத்தியதாட்டாந்தத்திலே விசேடியமாய் நிற்கும் "இம்மந்திரி" என்பது உத்தரபதமும், விசேடணமாய் நிற்குஞ் "சாந்தத்தை நயக்கின்றனன்" என்பது பூர்வபதமும் ஆம். சாத்தியத்தைச் சாதித்தற்கிடனாய் நின்ற சாதனமிரண்டனுளும் விரவிவிளங்கிய "நல்லவன்" என்பது மத்தியபதம். "நல்லவன் சாந்தத்தை நயக்கின்றனன்" எனுந்தாட்டாந்தமானது பூர்வபதமும் மத்தியபதமும் புணர்ந்துநிற்றலிற் பூர்வசாதனம் ஆம்; "இம்மந்திரி நல்லவன்" எனுந்தாட்டாந்தமானது உத்தரபதமும் மத்தியபதமும் புணர்ந்து நிற்றலின் உத்தரசாதனம் * ஆம்.

௧௬. தருமத்தியபதஞ்சாதனந்தம்மிற்சிலவுடையதாய்
வரவும்படாதிருசாதனத்தொன்றிலொருமறையோன் [ம்
விரியீந்துநிற்கவும்வேண்டிடுஞ்சாதனத்தொன்றிலேனு
சரியீந்திடாப்பதம்யாதெனுஞ்சாத்தியத்தீயன்மினே.

இ-யுள், மூன்றும்நாலாம் விதிகளை உணர்த்துகின்றது.

---

* "ஒழுக்கமுடைமை குடிமை,
இந்நளனனின்சீலம் ஒழுக்கமுடைமை; ஆகவே
இந்நளனனின்சீலங் குடிமை"—என்னு நையாயிதத்திலே, "இந்நளனனின்சீலங்குடிமை" என்பது சாத்தியம்; இச்சாத்தியத்தின் விசேடியமான "இந்நளனனின் சீலம்" என்பது உத்தரபதமும், விசேடணமான "குடிமை" என்பது பூர்வபதமும் ஆம்; சாதனங்களில் விரவிவிளங்கும் "ஒழுக்கமுடைமை" என்பது மத்தியபதம்; ஒழுக்கமுடைமைகுடிமை என்பது பூர்வபதமும் மத்தியபதமும் புணர்ந்துநிற்றலிற் பூர்வசாதனம் ஆம்; இந்நளனனின்சீலம் ஒழுக்கமுடைமை என்பது உத்தரபதமும் மத்தியபதமும் புணர்ந்துநிற்றலின் உத்தரசாதனம் ஆம். இப்படியே நையாயிதங்களில் வரும் பதங்களிலுஞ் சாதனங்களிலும் பயின்று பழகுக.

இ--ள். தருமத்தியபதஞ்சாதனந் தம்மிற்சிலேடையதாய் வரவும்படாது--சொல்லும்மத்தியபதமானது சாதனங்களிலே சிலேடையுடையதாய் வரவும்படாது.

இருசாதனத்தொன்றிலொருமுறையேன் விரியீந்து நிற்கவும்வேண்டிடும்-சாதனமிரண்டனுள் ஒன்றிலெனினும் ஒரு முறையாகுதல் (அம்மத்தியபதமானது) தன் பொருள்விரியிலே ஈயப்பட்டுநிற்கவும் வேண்டியது.

சாதனத் தொன்றிலெனுஞ் சரியீந்திடாப்பதம் யாதெனுஞ் சாத்தியத்தீயன்மின்--சாதனங்களுள் ஒன்றிலேனுஞ் செவ்விதாக ஈயப்பட்டுநில்லாத பதமேதனையுஞ் சாத்தியத்திலே ஈயாதிருங்கள்.-என்றவாறு.

"மத்திய பதஞ் சாதனந்தம்மிற் சிலேடையதாய் வருதல்" ஆவது ஒரு சாதனத்துள் ஒரு அர்த்தமும் மற்றச் சாதனத்துள் வேறர்த்தமுமாயேனும், அல்லது சாதனங்களிரண்டுளும் ஈந்திடாப்பதமாய் நின்று ஒரு சாதனத்துட் டனதுபொருள்விரியிற் சிலவற்றையும் மற்றச்சாதனத்துளோ ஒழிந்தவற்றையெனினும் அவற்றுட் சிலவற்றையெனினுங்குறிப்பதாயேனும் (மத்தியபதம்) வருதலாம்; இவ்வாறு வருமிடத்து, மத்தியபதமானது ஒலி மாத்திரையான் ஒன்றேனினும் பொருண்மாத்திரையான் இரண்டேயாய், முதலாம் விதியோடும் மாறுகொண்டு தத்துவ சூத்திரங்களையும் முரணும்;—"இரண்டு பதமொருமூன்றும் பதத்துடனே" என்றே தத்துவ சூத்திரம் விளம்புகின்றது.—

சிலேடை மத்தியபதத்திற்கு உதாகரணம்;—

வேங்கை ஒருமரம்,

இவ்விலங்கு ஒருவேங்கை; ஆகவே

இவ்விலங்கு ஒருமரம்; இந்த நையாயிதத்திலே நிற்கும் "வேங்கை" எனும் மத்தியபதமானது பூர்வசாதனத்திலே வேங்கையாகிய மரத்தையும், உத்தரசாதன

த்திலேயோ வேங்கையாகிய புலியையுங் குறிக்குஞ் சிலேடை மத்தியமாய்ச் சாத்தியப்போலி * யாயிற்று.

ஈந்திடா மத்தியபதத்திற்கு உதாரணம்;—

இமயம் ஒருமலை
பொதியம் ஒருமலை; ஆகவே
பொதியம் இமயம்; இந்த நையாயிதத்திலே நிற்கும் "மலை" எனும் மத்தியபதமானது பூர்வசாதனத்திலே மலைகளுளொன்று என்னும் ஒரு அர்த்தத்தையும் உத்தரசாதனத்திலே மலைகளுளொன்று என்னும் வேறர்த்தத்தையுங் கருதி, இருசாதனத்தொன்று ளொருமுறையேன் விரியீந்து நில்லாத ஈந்திடாமத்தியபதமாய்ச் சாத்தியப்போலியாயிற்று. (இவ்வகையானபோலி நியாயங்களை ஆபாசத்துட்காண்க)

"மத்தியபதம் இருசாதனத்தொன்று ளொருமுறையேன் விரியீந்து † நிற்றல்" ஆவது சாமானிய தூட்டாந்த சாதனங்களின் விசேடியமாயெனினும், வியதிரேகதாட்டாந்த சாதனங்களின் விசேடகமாயெனினும் ஒருமுறையாகுதல் வந்து நிற்றலாம். சாத்தியபாதங்களுளொன்று மத்தியபதத்தாற் குறிக்கப்படும் பொருள்கள் சிலவற்றுடனேயும் மற்றது பொருள்களனைத்துடனேயும் புணர்த்தப்படுமேல், அவ்விருபதங்களும் ஒரு பத

---

* "போலியிற் சாத்யநியாயித்தற் சூத்ரவிதிகள் மரணுறு சாத்தியஞ் சாதனந் தம்மில் விளைவதின்றுய் ஏலுநியாயித்தலொன்றினிலெய்தும் வழுவதென்ப" என்று ஆபாசத்துட் சாத்தியப்போலியைப்பற்றி விளக்கியதைக் கண்டுகொள்க. சிலேடைமத்தியபதமும் ஈந்திடா மத்தியபதமும் போலியின்கீழ் வரும்.

நாகம் ஒருவிலங்கு.
இம்மரம் நாகம்; ஆகவே
இம்மரம் ஒருவிலங்கு—சிலேடைமத்தியபதம்
கங்கை ஒருநதி,
காவிரி ஒருநதி; ஆகவே
காவிரி கங்கை—ஈந்திடாமத்தியபதம்

† "விசேடியமீந்திடுஞ் சாமானியமொன்றுமே நெறியின் விசேடகமே வெதிரேகமொன்றீந்திடும்" என்றுரைத்த செய்யுளின்கீழ்க்காண்க.

த்துடனேயே புணர்த்தப்பட்டனவாதலின் மத்தியபத
ம் இருசாதனத்தொன்று ளொருமுறையேன் விரியிந்து
நிற்கினும் அமையும் என்றறிக; "அதனில் இனிதேய
மையெதன்மேலும் விசேடகித்தேற்றவுண்டு" என்று
தத்துவசூத்திரஞ்சொல்லியதையும் உணர்க.

மத்தியபதஞ் சாதனமொன்றனுள் மாத்திரம் ஈயப்ப
ட்டுநிற்குமெனினும் அமையும் என்றதற்கு, உ-ம்;*

பறவைகள் சிறகுடையன,
மயில்கள் பறவைகள்; ஆகவே
மயில்கள் சிறகுடையன; இந்த நையாயிதத்திலே

"பறவைகள்" எனும்மத்தியபதமானதுபூர்வசாதனத்தி
லேஈயப்பட்டும்உத்தரசாதனத்திலே ஈயப்படாதும்நின்
றும்,தத்துவசூத்திரத்தான்முடிந்தவாறு கண்டுகொள்க.

'சாதனத்தொன்றிலெனுஞ் சரியீந்திடாப்பதம் யா
தெனுஞ் சாத்தியத்தீயன்மின்" என்றுரைத்தது என்
னையெனின், அங்ஙனமீந்தாற் பூர்வபதக்கள்ளநடை
யெனினும் உத்தரபதக்கள்ளநடையெனினும் பிறந்து
சாத்தியப்போலியாகும்; உதாகரணமாய்—

மயில்களெல்லாம் பட்சி,
குயில் மயிலல்ல; ஆகவே
குயில் பட்சியல்ல. (பூர்வபதக்கள்ளநடை.) †

---

* கலைகள் சம்பந்த சார்புகளைத் தெளியும்,
இந்நூல் ஒருகலை; ஆகவே
இந்நூல் சம்பந்தசார்புகளைத்தெளியும்.
அண்டசமெல்லாம் முட்டையிற் பிறக்கின்றன,
சிலவிலங்குகள் அண்டசம்; ஆகவே
சிலவிலங்குகள் முட்டையிற் பிறக்கின்றன.
தாபரங்கள் இயங்குகின்றில,
சிலதோற்றங்கள் தாபரங்கள்; ஆகவே
சிலதோற்றங்கள் இயங்குகின்றில.

† பூர்வபதக்கள்ளநடை என்பது பூர்வபதமானது சா
தனங்களிலே ஈயப்படாமலுஞ் சாத்தியத்திலே ஈயப்ப
ட்டும்நடத்தல்; உதாகரணமாய்—

குமரமெல்லாம் விலங்குகள்,
பட்சி குமரமல்ல; ஆகவே
பட்சி விலங்கல்ல.

வைரரத்தினம் விலைபெற்றது,
சிலரத்தினம் வைரம்; ஆகவே
இரத்தினமெல்லாம் விலைபெற்றது.(உத்தரபதக்கள்ள நடை)

இங்ஙனம் உதாகரித்தவாறு, சாதனத்திலே ஈயாத பதத்தைச் சாத்தியத்திலே ஈந்திடின், நையாயிதமொன்றனுள் முப்பதமேற் பதம்வந்து, தத்துவசூத்திரங்களை முரணும் என்றுதெளிக.

கஎ அன்றிவெதிரெகசாதனந்தம்மிலனுமிதமே
இன்றிருசாதனத்தோன்றுவெதிரெகமேலனுமை
ஒன்றிடுமேவெதிரேகமிவ்வாறுவிதிகளினுல்
நன்றுநையாயிதம்யாவுமளக்கநலஞ்செயவே.

இ —யுள், ஐந்தாம் ஆறும் விதிகளை உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். அன்றிவேதிரேகசாதனந் தம்மிலனுமிதமேயின்று—மேலும், வியதிரேகசாதனங்களினுலே(சாத்தியம்)அனுமானமாவதில்லை.

இருசாதனத்தோன்று வெதிரேக மேலனுமையோன்றிடு மேவெதிரேகம்—சாதனமிரண்டுளோன்று வியதிரேகமேயாயிற் சாத்தியமும் வியதிரேகத்தையே சார்ந்துவரும்.

இவ்வாறு விதிகளினுல் நன்று நையாயிதம் யாவுமளக்க நலஞ்செய-மேலைச்சொல்லிய ஆறு விதிகளினுலும் நையாயிதமெல்லாவற்றையும் அழகுதரநன்கிதாய் அளந்துகொள்க. எ-று.

---

* உத்தரபதக்கள்ளநடை என்பது உத்தரபதமானது சாதனங்களிலே ஈயப்படாமலுஞ் சாத்தியத்திலே ஈயப்பட்டும்நடத்தல்; உதாகரணமாய்—
மாந்தர் யுத்தியாற்சிறந்தோர்,
சிலசிருட்டிகள் மாந்தர்; ஆகவே
சிருட்டியெல்லாம் யுத்தியாற்சிறந்தன.

"வெதிரேகசாதனந் தம்மிலனுமிதமேயின்று"* என்றுரைத்தது என்னையோவெனின், அச்சாதனங்களிலே சாத்தியபாதமிரண்டும் மத்தியபதத்துடன் உறழ்வதாயெனினும் அன்றேல் ஒன்றுறழ்ந்தொன்று பிறழ்வதாயெனினுங் கூறுமல், இரண்டுபாதங்களும்பிறழ்வதாயே கூறிநிற்றலின் என்றறிக; "பெய்யோர்பதத்துடனொன்றுறழ்ந்தொன்று பிறழ்ந்திடுமேல் மெய்யேயிரண்டுதம்மோடும்பிறழும்" என்று வியதிரேகசாத்தியங்களை முடிக்குந்தத்துவசூத்திரங் கூறுகின்றது.

"இருசாதனத்தொன்று வெதிரேகமேலனுமை ஒன்றிடுமே வெதிரேகம்" எனப்புகன்றது என்னையெனின், "ஓர்பதத்துடனொன்றுறழ்ந்தொன்று பிறழ்ந்திடுமேல் மெய்யேயிரண்டு தம்மோடும்பிறழும்" என்பது தத்துவசூத்திரமாதலின், என்றறிக. [வதில்லை.—

௧. விசேடசாதனங்களினுற் சாத்தியம் அனுமானமா

௨. சாதனமிரண்டுளொன்று விசேடமேயாகிற் சாத்தியமும் விசேடமாயேவரும்.—

௩. சாதனங்கள் சாமானியமாய்நிற்பச் சாத்தியமோ விசேடமாயும்வரும்.—என்று மேலையுரைத்த ஆறுவிதிகளினுலுந் தொனிக்கின்றது.

ஈந்திடாமத்தியபதத்தையுங்கள்ளநடையையும்பற்றி நிகழ்த்திய மூன்றும்நான்காம்விதிகள்வழியாய்இப்பொழு

* "வெதிரேகசாதனந் தம்மிலனுமிதமேயின்று" என்பதை விளக்குவாம்;—

வவ்வால் அண்டசமல்ல,

விருக்கம் அண்டசமல்ல; (இவற்றுற் சாத்தியம் அனுமானமாகாது.) வவ்வால்அண்டசமல்ல,இப்பறவை வவ்வால், என ஒருசாதனம் அன்னுவயமும் ஒருசாதனம் வியதிரேகமுமாய் வரின், இப்பறவை அண்டசமல்ல என்று சாத்தியம் அனுமானமாம்.

விருக்கம் அண்டசமல்ல,–வேம்பு ஓர் விருக்கம், என ஒருசாதனம் அன்னுவயமும் ஒருசாதனம் வியதிரேகமுமாய்வரின், வேம்பு அண்டசமல்ல என்று சாத்தியம் அனுமானமாம்.

வவ்வால் அண்டசமல்ல,—புறவு அண்டசம், எனச்சாதனங்கள்வரின், புறவு வவ்வாலல்ல என்று சாத்தியம் அனுமானமாம்.

து மேலையுரைத்த மூன்றுவிதிகளையுந் தெளிந்துணர்க.

க. "விசேடசாதனங்களினற் சாத்தியம் அனுமான மாவதில்லை" என்றதற்கு உதாகரணம்.—

சிலமனுஷர் அதியூகிகள்,
சிலமனுஷர் பேதைகள்; ஆகவே
சிலபேதைகள் அதியூகிகள்.—(போலிநியாயம்*) இந்தப்போலி நையாயிதத்திலே மனுஷர் எனும் ஈந்திடாமத்திய பதம் வந்து நியாயம்புரண்டது காண்க.

சிலமிருகம் உபாயமுள்ளன,
சிலபட்சிகள் உபாயமில்லன; ஆகவே
சிலபட்சிகள் மிருகமல்ல.—(போலிநியாயம்) இந்தப்போலி நையாயிதத்திலே பூர்வபதக்கள்ள நடைவந்து நியாயஞ்சிதைந்ததுகாண்க.

உ. "சாதனமிரண்டுளொன்று விசேடமேயாகிற் சாத்தியமும் விசேடமாயே வரும்" என்றதற்கு உதா-ம்.

கடவுளின் சித்தத்துக்கேற்ப நடப்பவர்கள் மரணத்திற்கஞ்சார்; சிலவித்துவான்கள் கடவுளின் சித்தத்துக்கேற்ப நடப்பவர்கள்; ஆகவே
சிலவித்துவான்கள் மரணத்திற்கஞ்சார்;—என்று சாத்தியம் விசேடமாயே வருமன்றி; "வித்துவான்களெல்லாரும் மரணத்திற்கஞ்சார்" என்று சாமானியமாய் வராது; வரின், உத்தரபதக்கள்ளநடையாம்.

---

*போலிநியாயம் என்பது "கொள்பட்சத்தறுதியுடையதுநம்புணர்ப்புக்கியைவதும்போற் புறந்தோன்றிப்பொருளளவில்இணக்கில் அசித்திநியாயம்." இதன்விரிவை ஆபாசத்துட்காண்க. வாதிபிரதிவாதிகள் போலிநியாயங்களைப் பிரயோகிக்குங்கால், பிறரை மயக்கி நியாயத்தோரணி அவர்க்குப் புலப்படாவாறும் போலியுண்டேன அவர் ஆசங்கியாவாறும், கள்ளநியாயதனைப்பலபேதமாய்ச் சுத்தநியாயம்போற் பகர்தலும் உண்டு; தாம்பகரும் நியாயந் தமக்கே புலப்படாமலும் போலி சுலபமாய்விளங்காமலுங் கள்ளநியாயத்திற் குமேஇறங்குதலும் உண்டு; பின்னை, "போலியெல்லாஞ் சாலவறிந்துமறியாதுந் தோன்றலின்" போலிகளை விரைவிலேகிருகித்துக்கொள்வது அருமையென்றறிக. போலிகளைத் தெளியும்படி மேலையுரைத்த ஒன்பது விதிகளையும் ஞாபகத்திலே நன்கமைத்துச் சாதனைசெய்க.

ரூ. "சாதனங்கள் சாமானியமாய் நிற்பச் சாத்திய மோ விசேடமாயும் வரும்" என்றதற்கு உதா—ம்.
மாந்தரனைவரும் யுத்தியெனுங் கரணமுடையர்,
மாந்தரனைவருங் கடவுளின் சிருட்டிகள்; ஆகவே
சிலசிருட்டிகள் யுத்தியெனுங்கரணமுடையர்; என்று விசேடசாத்தியமேயன்றி, 'சிருட்டிகளனைவரும் யுத்தி யெனுங்கரணமுடையர்" என்று சாமானியசாத்தியம் வரின், உத்தரபதக் கள்ளநடையாம்.

"வகை ஈந்திடா மத்தியபதம் கள்ளநடையிரண்டு
பகையீர் வெதிரேகசாதனம் முப்பதமேற் பதங்கள்
தகைநீர் வெதிரேகசாதனத் தன்வயசாத்ய மற்றும்
அகைவார்சிலேடைமத்யம்பிறசாத்தியஆபாசமே*"

கஅ. செய்யனையாயிதந்தாட்ட ராந்தமூன்றுசேறிதலி ஞன் [ணேண்
கெய்திடுதாட்டாந்தரமூன்றினிற்றேடை செய்யவெண்
மொய்துறைகூடுமவற்றினுண்மேலவிதிமுறை
தெய்தும்பதினேருமெய்த்துறைசித்திநையாயிதத்தே.

இ--யுள், நையாயிதத்துறைகளை உணர்த்துகின்றது. (துறைஎன்பது நையாயிதமோன்றனுள் வருந் தாட்டாந்தங்கள்மூன்றும் சாமானியவிசேடங்களிலும் அன்னுவயவியதிரேகங்களிலும் ஒன்றையொன்று தொடர்ந்துநிற்கும் ஒழுங்கு.)

இ--ள். செய்யனையாயிதந்தாட்டாந்தமூன்று சேறிதலினுன் கெய்திடுதாட்டாந்தரமூன்றினிற்றேடை செய்யவெண்ணேண் மொய்துறை கூடும்--செவ்விய நையாயிதமோன்றிலே மூன்று தாட்டாந்தங்களே வருகின்றபடியினு

---

*இச்செய்யுள் ஆபாசத்துக்கே உரித்தாயினும், போலிபிறக்குமாற்றை இங்ஙனம் எதிர்மறைமுகத்தானெருவாறுவிளக்கியிருக்கின்றமையின், அதனை இங்ஙனம் எடுத்துமொழிந்தது தகாதன்றல்ல.

லே,* (ஆ. ஈ. ஐ. ஒ. என) நான்காய்வருந்தாட்டாந்தங்களை மும்மூன்ருகத் தொடுத்தால், அறுபத்துநான்குதுறைகள் வரும்.

அவற்றினுண் மேலே விதிமுரணுதெய்தும் பதினுெரு மெய்த்துறை சித்திநையாயிதத்து— அந்த அறுபத்துநான்குதுறைகளுள் முன்னருரைத்த விதிகளை விரோதியாமல் மெய்மையானபதினுெருதுறைகள்சித்தியினையுடைய நையாயிதத்திற் பிரயோகமாகும்.—என்றவாறு.

துறையாவது இன்னபோலுமெனவிளக்குதும். உ—ம்.

பறவைகள் சிறகுடையன;
மயில்கள் பறவைகள்; ஆகவே
மயில்கள் சிறகுடையன; இந்நையாயிதம் ஆ. ஆ. ஆ. எனுந் †துறையினையுடையது.

விலங்குகள் யுத்தியுடையனவல்ல.
யானைகள் விலங்குகள், ஆகவே
யானைகள் யுத்தியுடையனவல்ல; இந் நையாயிதம் ஈ.ஆ. ஈ. எனுந் துறையினை யுடையது.

இவ்வாறே நையாயிதமெதனையும் அதனுள் வருந் தாட்டாந்தங்களினுல் அளந்து துறை அறிக.

"நான்கெய்திடுதாட்டாந்தர மூன்றினிற்குேடைசெய்யவெண்ணெண் மொய்துறைகூடும்" என்றது எங்ஙனமெனின்,—நான்குவகையான தாட்டாந்தங்களுந் தனி

---

†ஆ. ஆ. ஆ. எனும் உயிர்கள்முன்னருரைத்தவாறேசாமானியான்வயம், சாமானியான்வயம், சாமானியான்வயம் எனமூன்று தாட்டாந்தங்கட்கு அறிகுறியாய்நிற்கின்றன. யாதொரு சித்திநையாயிதத்தின் துறையை விளம்பவேண்டின், அந்நையாயிதத்திற் பயின்று நிற்குந் தாட்டாந்தங்களை முறையே இன்னவென்றறிந்து, அவற்றின் அறிகுறியான உயிர்களால் விளம்புக.

மாந்தர் யுத்தியெனுங் கரணமுடையர்,
மாந்தர் கடவுளின்சிருட்டிகள்; ஆகவே
சிலசிருட்டிகள் யுத்தியெனுங்கரணமுடையர்; இந்நையாயிதம் ஆ. ஆ. ஐ. எனுந்துறையுடைத்து.

த்தனி பூர்வசாதனமாய்நிற்க, இப்பூர்வசாதனங்களொவ்வொன்றற்கும் வியத்தியாசமான நான்கு உத்தரசாதனங்களை ஒட்டி, வருஞ் சாதனம் பதினாறு சோடுகள் ஒவ்வோன்றற்கும் வியத்தியாசமான நான்கு சாத்தியங்களை முடித்து, நாலுதரம் பதினாறு அறுபத்துநான்கு எனத் துறைகண்டுகொள்க.

நான்குபொருளை மும்மூன்றாய்த் *தொடுத்தால், அறுபத்துநான்குசோடுவருமென்பதனைக்கணிதவிதியாலுங்கண்டுகொள்க,—"சொல்லியபொருளினெண்ணைத் தொடையினெண்ணளவுக்குஉறழ்ந்துகொள்"; இது கணிதவிதி.

அறுபத்துநான்குதுறைகளுள் ஐம்பத்துமூன்று துறைகள் வியதிரேக சாதனங்களையும் விசேடசாதனங்களையுங் கள்ளநடையையும் பற்றியவிதிகளை †விரோதிப்பதால், அவ்வைம்பத்து மூன்றும்ஒழிந்து நின்றபதினொரு துறைகளையே "மேலைவிதி முரணுதெய்தும் பதினொரு மெய்த்துறை சித்திநையாயிதத்து" என்றுரைத்தாம்.

பதினொரு மெய்த்துறைகளாவன,—ஆ ஆ ஆ, ஆ ஆ ஐ, ஆ ஈ ஈ, ஆ ஈ ஓ, ஆ ஐ ஐ, ஆ ஓ ஓ, ஈ ஆ ஈ, ஈ ஆ ஓ, ஈ ஐ ஓ, ஐ ஆ ஐ, ஓ ஆ ஓ; இப்பதினொரு துறைகளுமே மெய்த்துறைகளெனத்துணிதற்கு மத்தியபதநிலையையும் விளங்கவேண்டும்.

---

*இப்படித் தொடுக்குமிடத்து, பொருள்கள்வேண்டியவாறு தம்மோடும் பிறிதோடும் புணரும்; உதாகரணமாய்,—ஆ ஆ ஆ எனவும்வரும், ஆ ஈ ஈ எனவும்வரும்.

† ஈ ஈ ஈ, ஓ ஓ ஓ, வியதிரேகசாதனங்களையுடையதுறைகள்; ஐ ஐ ஐ, விசேடசாதனத்துறை; ஈ ஐ ஈ, கள்ளநடைத்துறை; மேலையுரைத்திருக்கும் நையாயிதவிதிகளொன்பதினாலும் அறுபத்துநான்கு துறைகளையும் அளக்குமிடத்து, அவ்விதிகளை விரோதியாமற் பதினொருதுறைகள் மாத்திரமே வருதலின் அப்பதினொருதுறைகளும் மெய்த்துறையெனும் பெயர்பெற்றன; இப்பதினொன்றனுளுஞ் சிலதுறை நையாயிதங்களிற் பயிலா என்பதைநிலையை உணர்த்துமிடத்துக் கண்டுதெளிக.

*க[illegible]. இதமத்தியபதமேயிருசாதனத்தெய்துநிலை
நிதநான்குமுன்னர்விதிமுரணாதுமுன்னோர்துறைகள்
விதமாநிலைகளனைத்தினுமேவுதலின்றுஎண்மூன்
றதிமாதுறைகள்முடியுமைந்தோவுபயோகமன்றே.*

இ—யுள், மத்தியபதநிலையையும், நிலையால்வருந்துறைகளையும், உணர்த்துகின்றது.

இ--ள். இதமத்தியபதமே யிருசாதனத்தெய்துநிலைநிதநான்கு—(சாத்தியபட்சத்தை அறுதியாய்ச்சாதிப்பதற்கு) இனிய * மத்தியபதம் (அப்பட்சத்தை) சார்ந்த சாதனமிரண்டுளும் எய்திநிற்கும் நிலை நான்குமாத்திரந்தான்.

முன்னர்விதிமுரணாது முன்னோர்துறைகள் விதமா நிலைகளனைத்தினு மேவுதலின்று--மேலைநிறுத்திய பதினொரு மெய்த்துறைகளும் முன்னேயுரைத்த விதிகளை விரோதியாமல் நான்குவிதமான நிலைகளோவ்வொன்றிலேயும் வருதல் ஏலாது.

எண்மூன்றதிமாதுறைகள்முடியு மைந்தோவுபயோகமன்று -இருபத்துநாலு மகத்துவ து

---

*மத்தியபதமே சாத்தியபட்சத்தை அறுதியாய்ச் சாதிப்பதற்கு இனியதுந் தகுந்ததும். ஒருசாத்தியத்தைஅல்லது பட்சத்தை வைத்து அதனை ரூபிகரிக்கச் சொல்லிக்கேட்பரேல்,–வைத்தபட்சத்திலுள்ள விசேடிய விசேடகங்களை உத்தரபதமும் பூருவ பதமுமாய்க் கொண்டு, பட்சமானது அன்னுவயவியதிரேகசாமானியவிசேடங்களில் யாதெனத் தெளிந்து, மேலையுரைத்த நையாயிதவிதிகளைப் புந்தியினிறுத்திக்கொண்டு, சாதனங்களிலே சாத்தியபாதங்களைத் தனித்தனி புணர்த்தித் தாட்டாந்தமுடித்தற்கேற்ற மத்தியபதம் இதுவேயெனத் தெரிந்து, தத்துவசூத்திரங்களை முரணமலுஞ் சாத்தியம் வழுவின்றிமுடியுமாறும் சாதனங்களைத்தருவதே சாத்தியத்தை ரூபிகரிப்பதாம்.

றைகள்மாத்திரம்முடியும்; (இவற்றுளும்) ஐந்துதுறைகளோ உபயோகமில்லாதன.-எ--று.

நிலை என்பது சாத்தியபாதங்களுடனே மத்தியபதமானது சாதனங்களினிற்குந்தானமாம்.

முதலாம்நிலை; மத்தியபதமானது பூர்வசாதனத்து விசேடியமாயும் உத்தரசாதனத்துவிசேடகமாயும்நிற்றல்.

இரண்டாம்நிலை; மத்தியபதமானது சாதனங்களிரண்டினதும் விசேடகமாய்நிற்றல்.

மூன்றாம்நிலை; மத்தியபதமானது சாதனங்களிரண்டினதும் விசேடியமாய்நிற்றல்.

நான்காம்நிலை; மத்திய பதமானது பூர்வசாதனத்து விசேடகமாயும் உத்தரசாதனத்து விசேடியமாயும் நிற்றல்; முதனிலைக்கு எதிர்நிலையாம்.

"முன்னோர்துறைகள் விதமாநிலைகளனைத்தினுமே வுதலின்று" என்றதெங்ஙனமெனின்,--ஈந்திடாமத்தியபதம். கன்னடை என்பவைகளைப்பற்றியவிதிகளை விரோதிக்குமாதலால்; இவற்றை * விரித்துக்கண்டுகொள்க.

முன்னருரைத்த ஈந்திடாமத்தியபதமுதலியவற்றைச் சார்ந்த விதிகளைவிரோதியாமல் ஒவ்வொரு நிலைக்கும் அவ்வாறு மெய்த்துறைகள்முடியும்; இப்படிமுடியும் அவ்வாறு மெய்த்துறைகளுள், முதலாம்நிலையில் இரண்டும், இரண்டாம் நிலையில் இரண்டும், நான்காம் நிலையில் ஒன்றும் ஆக்கூடிய ஐந்துதுறைகள், சாமானிய சாத்தியத்தைச் சாதிக்கக்கூடியவிடத்து † விசேடசாத்தியத்தைச்சாதிப்பவாக நிற்றலால், "ஐந்தோ உபயோ

---

* பதினொரு மெய்த்துறைகளுள் முதலாம்நிலைக்கேலாததுறைகள்,— ஆ ஈ ஈ, ஆ ஈ ஒ, ஆ ஒ ஒ, ஐ ஆ ஐ, ஒ ஆ ஒ, இவ்வைந்து துறைகளுள் ஆ ஈ ஈ பூர்வபதக்கள்ளநடையாம்; ஆ ஈ ஒ பூர்வபதக்கள்ளநடையும், சாமானியம் விசேடமானதும்; மற்றவைகளனைத்தும் இவ்வாறே கண்டுகொள்க.

† ஆ ஆ ஐ, ஈ ஆ ஒ இவ்விரண்டுஞ் சாமானியசாத்தியத்தைச் சாதிப்பவாகநிற்றலின், முதலாம் நிலையிலே உபயோகமில்லன; மற்றை நிலைகளிலும் இவ்வாறேகண்டுகொள்க.

கமன்று" என உரைத்தாம். இவைகளையெல்லாம் விரித்துவிளக்கும் உதாகரணங்களையெடுத்துத் தெரித்துணர்ந்துகோள்க.

௨0. அன்றேயொழிதுறைபன்னொன்பது அவற்றின் றுறையு

நன்றேயதெய்துநிலையுந்தெளியுநலனதனுக் [டுநான் கென்றேபன்னொன்பதுவாக்கியஞ்சொல்லுது நான்கோ கொன்றேறுமைந்தொடுஐந்தெனநானிலைகாணுவளயே.

இ—யுள், சித்திரையாயிதங்கள் வந்துபயிலுகின்ற துறைநிலைகள் இத்துணையென்றும், அவை இவையென வாக்கியங்களால் விளங்குமென்றும், உணர்த்துகின்றது.

இ--ள். ஒழிதுறைபன்னொன்பது-ஒழிந்தசித்தித்துறைகள் பத்தொன்பதாம்.

அவற்றின்றுறையு நன்றேயதெய்துநிலையுந் தெளியுநலனதனுக்கென்றே பன்னொன்பது வாக்கியஞ்சொல்லுதும்-அவைகள் இன்னின்னதுறையென்பதையும், அத்துறையானதுவருகின்றநிலை இன்னதென்பதையும் நன்றுகத்தெளிந்துகொள்ளும் நன்மையின் பொருட்டாய்ப் பத்தொன்பது வாக்கியங்கள் சொல்வோம்.

நான்கோடுநான்கோன்றேறுமைந்தோடு ஐந்தெனநானிலைகாணுளையே— (முதலாம்நிலையில்)நாலும் (இரண்டாம்நிலையில்)நாலும் (மூன்றும்நிலையில்) ஆறும் (நான்காம் நிலையில்) ஐந்தும் என்று நாலு நிலைகளையும் அவ்வாக்கியங்களுட்கண்டுகோள்க.-என்றவாறு.

அன்றே என்பது அந்தாதித்தொடைநோக்கிவந்த அசைமொழி

நாலுநிலைகளிலுங் கூடியதுறைகள் பத்தொன்பதென்றும், எந்தநையாயிதமும் அத்துறைகளுள் ஒன்றிலே

முடியும் என்றும், முடியாதிருந்தாற் சித்திநையாயிகுமல்லவென்றும், ஆகவே உலகிலுள்ள எவ்வகைநியாயமும் நாலுநிலைகளிலுங்கூடிய துறைகள்பத்தோன்பதுவும் யாதேனுமோன்றன்முடிந்து சித்தாந்தமாம் என்றும், எனவே, நியாயத்தின்சித்தியை விளங்கும்படி துறைகளும் நிலைகளும் நன்குணர்ந்தறியவேண்டியதென்றும், புந்தியிலே அமைத்துக்கொள்க.

உக. வே. காராடா சீராடீ தாரையை பீரையோ
சீலாரீ சாமீலீல் பீலையோ பாரோரோ
தாராளர் தைலாமில் தாதைல பீராவோ
தோர்ராமோர் பீரைலோ காண்.

இவ்வெள்ளைச்செய்யுள், முதலாம் இரண்டாம் மூன்றும் நிலைகட்குரிய பதினொன்று வாக்கியங்களையும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். காராடா-சீராடீ-தாரையை-பீரையோ என்னுநான்குவாக்கியங்களும் முதலாம் நிலையில் நான்கு * துறைகளையும், சீலாரீ-சாமீலீல்--பீலையோ--பாரோரோ என்னுநான்கு வாக்கியங்களும் இரண்டாம்நிலையில் நான்கு துறைகளையும், தாராளர்-தைலாமில்--† தாதை

---

* துறையை உணர்த்துமிடத்து, "எய்தும்பதினொருமெய்த்துறைசித்திநையாயிதத்தே" என்றுமொழிந்து, நிலையையுணர்த்துமிடத்து, "முன்னோர்துறைகள்விதமா நிலைகள ணைத்தினு மேவுதலின்று" என்றுரைத்து, இங்ஙனம் முதலாம் இரண்டாம்நிலைக்கு நன்னான்கு வாக்கியத்துறைகளும் மூன்றும் நிலைக்கு ஆறுவாக்கியத்துறைகளும் எடுத்துரைத்திருப்பதனால், நையாயிதங்கள் வந்துபயிலக்கூடிய துறைகள் பதினொன்றுமாத்திரந்தான் என்றும், ஆயினும் அப்பதினொரு துறைகளும் ஒவ்வொருநிலையிலும் வரா என்றும், இங்ஙனம் எடுத்துமொழிந்தனமாத்திரமே வருமென்றும் புந்தியில் அமைத்துக்கொள்க.

† தைலாமில் என்னும்வாக்கியத்துநிற்கும் இகர உயிர்செய்யுளிசைநோக்கிவந்தஐகாரத்திரிபு, ஆகலின் அத

லை-•பீராளோ--தோளுாமோ--பீரைலோ என்னும் ஆறுவாக்கியங்களும் மூன்றும் நிலையின் ஆறுதுறைகளையும், விளக்குமென்று கண்டு கோள்க. எ—று. *(மேலைச்செய்யுளைப்படித்து இவ்வுரையைச்சார்த்திக்கோள்க.)

இவ்வாக்கியங்கள் ஒவ்வொன்றிலுஞ் செறிந்துகிடக்கும் உயிரெழுத்துகள் மும்மூன்றும் முன்னர்விளக்கியவண்ணமே நையாயிதத்தில்வருந் தாட்டாந்தங்கள் மூன்றற்கும் அறிகுறிகளாம்;உ—ம் ' காராடா'' எனும்வாக்கியத்தினிற்கும் ஆ, ஆ, ஆ, என்னும்உயிரெழுத்துக்களாலே தாட்டாந்தங்களும் ஆகவே துறையும்விளங்கவந்தன. ''தாதைவல'' எனும்வாக்கியத்தினிற்கும் ஆ, ஐ, ஐ என்னும் உயிரெழுத்துகளாலே தாட்டாந்தங்களும் ஆகவே துறையும் விளங்கவந்தன.

ஐ எனும்உயிர்வந்துபயிலவேலாதஇடங்களிலே அதற்கினமாகிய இ வருமென்றறிக; உ—ம் ''தைலாமில்'' எனும்வாக்கியத்துட் காண்க. மேலைச்செய்யுளில்வருங் ''காமானிள்'' ''தைமாரில்'' எனும் வாக்கியங்களிலுங்காணலாம்.

முதலாம்நிலைக்குரிய ''காராடா சீராடீ தாரைீயை பீரையோ'' எனும் நான்குவாக்கியத்துறைகளும் மொழிமுதலில்வருங் கசதப என்றவல்லொற்றுநான்கினையுந் தமக்குமுதலாய்ப்பெற்று முறையே நிற்கின்றன; மற்றைநிலைகட்குரிய வாக்கியங்களும் அவ்வல்லொற்று நான்கனையுமே முதலாகப்பெற்றுநிற்றல்காண்க; இவ்வாக்கியங்களினிற்கும் மற்றைமெய்களுட் சிலவற்றைப்பற்றியும் வல்லொற்றைமுதலாய்வைத்து இவ்வாக்கியங்களைக்கட்டிய அபிப்பிராயத்தைப்பற்றியும் மேலையுணர்த்துவம்.

இப்பொழுது இங்ஙனம்மொழிந்த நிலைகளில் வந்ததுறைகள் முன்னருரைத்த தத்துவசூத்திரங்களையும் விதிகளையும் துறைநிலை இலக்கணங்களையுந் தழுவியோ

* ணை ஐகாரம்போல விசேடான்வயதாட்டாந்தத்தின் அறிகுறியாய்க்க நதுக.

அல்லது அவற்றிற்குவழுவியோ நிற்கின்றனவென்பதை அளந்துதெளிந்துகொள்க.

உஉ. காமானிள் சாமீனீல் தைமாரில் பீலாளோ பீலலோ இவ்வைந்தும்பெசின்முத லாநிலயி ருற்றுறைநையாயிதம்பானன்றேமுடிந்திடுமாற் போற்றுகமுன்மொழிநிலயேபோய்.

இவ்--யுள், நான்காம்நிலக்குரிய ஐந்துவாக்கியங்களையும், வாக்கியத்துறைகள் பத்தொன்பதனது உபயோக பிரயோகங்களையும், உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். காமானிள் சாமீனீல் தைமாரில் பீலாளோ பீலலோ இவ்வைந்தும்பேசின் முதலாநிலயிருற்றுறை நையாயிதம்பானன்றே முடிந்திடும்---காமானிள் சாமீனீல் தைமாரில் பீலாளோ பீலலோ எனும் இவ்வைந்து துறைகளும், (நியாயங்களைஆய்ந்தளந்து) சொல்லவேண்டின், முதலாம்நிலக்குரிய நான்குது

---

* எந்தநையாயிதமேனும் மகாதத்துவசூத்திரத்தை அல்லது தத்துவசூத்திரங்களிரண்டினை அல்லது விதிகள் ஆறை அல்லது நானிலக்குமுரிய மெய்த்துறை பதினென்றை முரணுமெனின், அந்நையாயிதத்தின் சித்திதுன்றிப் போலிதவலப்படும்; ஆகலான் நையாயிதங்களைத்துறையானு நிலயானுங்கண்டு, விதியானுந் தத்துவசூத்திரத்தானும் அளந்து, மெய்மை பொய்மையறிக. நியாயித்தலும் நியாயஇலக்கணமும் ஒன்றற்கொன்றுவிகற்பமானவை; நியாயித்தலானது யுத்தியெனும் மனோகரணத்தைச் சொல்லால்வாதித்தலாம்; நியாய இலக்கணமானது முன்னருரைத்தவாறே "யுத்தியதன் கலவித்தை" ஆம். ஆகலான் நன்குநியாயித்தற்கு இலக்கணஅறிவும் சாதவனையும்வேண்டியது, ஒன்முற்பெரும்பயனின்மும

றைகளிலும்வந்து பயில்கின்ற நையாயிதங்க ளிலேயே தெளிவாயும் இயல்பாயும்முடியும்.

போற்றுக முன் மூந்நிலையேபோய்—(ஆகை யால் நாலாம்நிலையைவிட்டு) போய் முதன்மூ ன்றுநிலைகளையுமே விரும்பிப்பேணுக. எ--று.

ஆல் என்பது உடம்பாட்டிடைச்சொல். *

மத்தியபதமானது முதலாம்நிலைத்துறையிலே பூர்வ சாதனத்தின்விசேடியமும் உத்தரசாதனத்தின் விசேட கமுமாய்வர நாலாம்நிலைத்துறையிலேயோ இதற்குமா றய்ப் பூர்வசாதனத்தின்விசேடகமும் உத்தரசாதனத்தி ன்விசேடியமுமாய்வருதலால், நாலாம்நிலைத்துறைக ளில் உரைக்குநையாயிதங்களை முதலாம்நிலைத்துறை களில்மொழிவதே தெளிவும் இயல்புமென்றுகாண்க.

யானைகள் விலங்குகள்,
விலங்குகள் யுத்தியுடையனவல்ல; ஆகவே
யுத்தியுடையன யானைகளல்ல, என்னுநையாயித

மானது நான்காம்நிலையிலே ' சாமீனீல்'' எனும்வாக் கியத்துறையால்முடிந்து, மத்தியபதமான 'விலங்குகள்' என்பது பூர்வசாதனத்தின்விசேடகமும் உத்தரசாதன த்தின் விசேடியமுமாய்நிற்றலால், சாதனங்களைநிலை மாற்றிச் சாத்தியத்தைத்தனியிடமாற்றி,--

வி ங்குகள் யுத்தியுடையனவல்ல,
யானைகள் விலங்குகள்; ஆகவே

ஆல் எனும் இடைச்சொல் அசைஇடையாய்ப்ப லவிடத்துவரினுஞ் சிலவிடத்து உடம்பாட்டுப்பொருளை யுஞ் சிலவிடத்து எதிர்மறைப்பொருளையுங் கருதும்மொ ழியாயும்வரும்; வருவரால், மொழிவரால், இன்சொலா ல் ஈரமழைஇப்படிறிலவாஞ் செம்பொருள்கண்டார் வாய்ச்சொல்- இவ்வுதாகரணங்களிலே ஆல் உடம் பாட்டிடை; மருல், தழால், அழால், இவ்வுதாகரண ங்களிலே ஆல் எதிர்மறையிடை. ஆல் என்னும் இ டைப்பதம் ஆம் என்றும் அல்லவென்றும்வரும்; மேலு ம் ஆல் என்பது அசையிடையாய் உடம்பாட்டேதிர்ம றைக்களத்துச்சொற்களோடு புணர்ந்து வருமெனினு ம் வழுவன்றும்.

யானைகள் யுத்தியுடையனவல்ல, என்று முதலாம் நிலையிலே "சீராடீ" எனும்வாக்கியத்துறையில் முடித்துக்கொள்க.
இங்ஙனமுரைத்தவாக்கியங்கள் அனைத்தையும் மேலைச்செய்யுட்களில் விரித்துவிளக்குவம்.

உரு. வே. போய்முதலாநிலைசாமானியான்வயமொன்றுமற்ற
மேயமுத்தாட்டாந்தமுஞ்சித்தமாமிரண்டாநிலையே
சாய்வெதிரேகசித்தாந்தமு மூன்றுநிலைதனிலே
ஏயவிசேடசித்தாந்தமுமாம்பிறவேற்றகோள்ளே.

இக்கலித்துறைச்செய்யுள் முதன்மூன்றுநிலைகளானுஞ் சாதிக்குஞ்சாத்தியங்களின் தன்மையை உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். போய்முதலாநிலை சாமானியான்வயமோன்று மற்றமேயமுத்தாட்டாந்தமுஞ்சித்தமாம்--சாமானியான்வயசாத்தியம் முதலாம் நிலையிலே மாத்திரம் வந்து சித்தாந்தமாகும்; ஒழிந்த (சாமானியவியதிரேகம், விசேடான்வயம், விசேடவியதிரேகம் என்று வரும்) மூன்றுசாத்தியங்களுங்கூட அந்நிலையிலே சித்தாந்தமாகும்.

---

* *தத்துவசூத்திரங்கட்கும் நையாயிதவிதிகட்குமோரப்பத் துறைநிலைகளில் அமைந்துநிற்கும் பன்னுென்பது வாக்கியங்களையுந் தேருமிடத்து, முதலாம்நிலையிலுள்ள "காராடா," எனும்வாக்கியம் ஒன்றில் மாத்திரமே சாமானியான்வயசாத்தியம் முடிந்திருக்கின்றது; சீராடீ, தாரையை, பீரையோ எனும் ஒழிந்த முதனிலைவாக்கியங்கள்மூன்றிலும், சாமானியவியதிரேகம், விசேடான்வயம், விசேடவியதிரேகம் எனும் ஒழிந்த தாட்டாந்தசாத்தியங்கள் முடிந்திருக்கின்றன; ஆகவே, நால்வகைத்தாட்டாந்தங்களால் முடியுஞ் சாத்தியமெதுவும்*

இரண்டாநிலையே சாய்வெதிரேக சித்தாந்த முமூன்றுநிலைதனிலே ஏயவிசேடசித்தாந்தமு மாம்--இரண்டாம்நிலையிலே வியதிரேக சாத்தியஞ் சித்தாந்தமாகும்; மூன்றும் நிலையிலே விசேடசாத்தியஞ் சித்தாந்தமாகும்.

பிறவேற்றகோள்—மற்றுமேற்றவைகளை உய்த்துணர்ந்துகோள்.--என்றவாறு.

மேய என்பது மேவிய என்றும், சாய் என்பது மருவுமென்றும், ஏயஎன்பது பொருந்தியஎன்றும் பொருடரும் அடைமொழிகள்.

சாத்தியம்,—பட்சம் என்னுஞ் சொற்கள் ஒற்றுமையாஞென்றற்கொன்று வழங்கலும் உண்டு.

சித்தாந்தம் என்பது சந்தேகவிபரீதமறத் தெளிய நிகரித்தல். சித்தம் என்பது சித்தாந்தம்.

இப்பொழுது இன்னநிலையிலே இன்னசாத்தியஞ் சித்தாந்தமாகும் என்பதைத் தெள்ளிதாய்க்காணும்படி, நான்குநிலைகளிலுமுள்ள பத்தொன்பது துறைகளுக்கும்முறையே நையாயிதங்கள் உதாகரணங்களாய்த் தருதும்.

முதலாம் நிலை.

க. காராடா.

பறவைகள் காலுடையன;
அன்னங்கள் பறவைகள்; ஆகவே
அன்னங்கள் காலுடையன.

௨. சீராடீ.

விலங்குகள் யுத்தியுடையனவல்ல;
யானைகள் விலங்குகள்; ஆகவே
யானைகள் யுத்தியுடையனவல்ல.

முதனிலைத்துறைகணன்கினும்முறையேமுடியும்; எனவே, எந்நியாயமும் முதனிலைத்துறைகணன்கினும் எவ்வாறெனினும் முடியுமெனத்தொனிக்கின்றது.

௩. தாரையை.

சற்குணனேவனுஞ் சாந்தத்தை விரும்புகின்றனன்.
சிலமந்திரிகள் சற்குணர்; ஆகவே
சிலமந்திரிகள் சாந்தத்தைவிரும்புகின்றனர்.

௪. பீரையோ.

நல்லோர் பிறர்குற்றம் நாடுவோரல்ல;
சிலவித்துவான்கள் நல்லோர்; ஆகவே
சிலவித்துவான்கள் பிறர்குற்றம் நாடுவோரல்ல.

இரண்டாம் நிலை.

க. சீலாரீ.

யுத்தியுடையன விலங்குகளல்ல;
யாவைகள் விலங்குகள்; ஆகவே
யாவைகள் யுத்தியுடையனவல்ல.

உ. சாமீலீல்.

யாவைகள் விலங்குகள்;
யுத்தியுடையன விலங்குகளல்ல: ஆகவே
யுத்தியுடையன யாவைகளல்ல.

---

* சீலாரீ எனுந்துறையின் முதல்வல்லொற்றுச் சகரமாதலின், சித்தாந்தஞ்செய்யவேண்டியவிடத்துச் சீராடீ எனுந்துறைக்குக்கொணர்க; லகரவொற்றுத்தனியிடமாற்றுக்குறியாதலின் அதன்முன்னிற்கும் ஈ எனும் உயிராற்குறிக்கப்படுஞ் சர்மானியவியதிரேகதாட்டாந்தத்தைத் தனியிடமாற்றுக; அங்ஙனந்தனியிடமாற்றின், எப்படிநிற்கும் அந்நையாயிதமெனின்,—
விலங்குகள் யுத்தியுடையனவல்ல,
யாவைகள் விலங்குகள்; ஆகவே
யாவைகள் யுத்தியுடையனவல்ல, (சீராடீ.)
"பெய்யோர்பதத்துடஞென்றுறழ்ந்தோன்றுபிறழ்ந்திடுமேல் மெய்யேயிரண்டுதேம்ஓடும்பிறழும்'' என்றவியதிரேகசாத்தியதத்துவ சூத்திரத்தான்முடிந்தது.

௩. பீலையோ.

பிறர்குற்றம்நாடுவோர் நல்லோரல்ல;
சிலவித்துவான்கள் நல்லோர்; ஆகவே
சிலவித்துவான்கள் பிறர்குற்றம்நாடுவோரல்ல.

௪. பாரோரோ.

பிறர்குற்றம்நாடுவோர் தீமையைவிரும்புவோர்;
சிலவித்துவான்கள் தீமையைவிரும்பார்; ஆகவே
சிலவித்துவான்கள் பிறர்குற்றம் நாடுவோரல்லர்.

மூன்றும் நிலை.

க. தாராளி.*

அன்னங்கள் பட்சிகள்;
அன்னங்கள் தோலடியுடையன; ஆகவே
சிலதோலடியுடையன பட்சிகள்.

உ. தைலாமில்.

சிலசற்குணர் மந்திரிகள்;
சற்குணர் சாந்தத்தைவிரும்புகின்றனர். ஆகவே
சாந்தத்தைவிரும்புகின்றனர்சிலர் மந்திரிகள்.

தாராவள எனுந்துறையின் முதல்வல்லோற்றுத்த கரமாதலின், சித்தாந்தஞ் செய்யவேண்டியவிடத்துத் தாரையை எனுந்துறைக்குக்கொணர்க; ளகரவொற்று வரைவிடமாற்றுக்குறியாதலின், அதன் முன்னிற்கும் ஆ எனும் உயிராற் குறிக்கப்படுஞ் சாமானியான்வயதா ட்டாந்தத்தை வரைவிடமாற்றுக; அங்ஙனம் வரைவி டமாற்றின் அந்நையாயிதம் எப்படிநிற்குமெனின்,

அன்னங்கள் பட்சிகள்,
சில தோலடியின அன்னங்கள்; ஆகவே
சிலதோலடியின பட்சிகள். (தாரையை.)

"சில தோலடியின" எனினும் "தோலடியினசில" எனினும் ஒக்கும்.

௩. தாதைலே.

சற்குணர் சாந்தத்தைவிரும்புகின்றனர்,
சிலசற்குணர் மந்திரிகள்; ஆகவே
சிலமந்திரிகள் சாந்தத்தை விரும்புகின்றனர்

௪. பீராளோ.

மரங்கள் விவேகமில்லன;
மரங்கள் உயிருடையன; ஆகவே
உயிருடையனசில விவேகமில்லன.

௫. தோஞாமோ.

சிலபட்சிகள் தோலடியில்லன;
பட்சிகளெல்லாம் பார்வையுடையன; ஆகவே
பார்வையுடையனசில தோலடியில்லன. (சாத்தியத்தைத் தனியிடமாற்றி, வேண்டியவிடத்து அறிக.)

௬. பீரைலோ.

நல்லோர் பிறர்குற்றம்நாடார்;
சிலநல்லோர் வித்துவான்கள்; ஆகவே
சிலவித்துவான்கள் பிறர்குற்றம்நாடார்.

நான்காம்நிலை.

௧. காமானிள்.

அன்னங்கள் பறவைகள்;
பறவைகள் காலுடையன; ஆகவே.
காலுடையனசில அன்னங்கள். (விசேடான்வயதாட்டாநதந்தனியிடமாற்றினும் அருகிவரும்.)

காமானிள் எனுந்துறையின் முதல்வல்லொற்றுக் ககரமாதலின், சித்தாந்தஞ்செய்யுமிடத்துக் காராடா எனுந்துறைக்குக்கொணர்க; மகரவொற்றுனது பூர்வசாதனத்தை உத்தரமாயும்உத்தரசாதனத்தைப்பூர்வமாயும் பெயர்க்கவேண்டுமென விளக்கும்; ளகரவொற்றுன

உ. சாமீனீல்.

யானைகள் விலங்குகள்;
விலங்குகள் யுத்தியுடையனவல்ல; ஆகவே
யுத்தியுடையன யானைகளல்ல.

௩. தைமாரில்.

சிலமந்திரிகள் சற்குணர்;
சற்குணர் சாந்தத்தைவிரும்புகின்றனர்; ஆகவே
சாந்தத்தைவிரும்புகின்றோர்சிலர் மந்திரிகள்.

௪. பீலாளோ.

பிறர்குற்றம்நாடுவோர் நல்லோரல்ல;
நல்லோர் புகழ்ச்சிக்குரியோர்; ஆகவே
புகழ்ச்சிக்குரியோர்சிலர் பிறர்குற்றம் நாடார்.

ரு. பீஸலோ.

பிறர்குற்றம்நாடுவோர் நல்லோரல்ல;
சிலநல்லோர் வித்துவான்கள்; ஆகவே
சிலவித்துவான்கள் பிறர்குற்றம்நாடுவோரல்ல.

இங்ஙனமெடுத்து உதாகரித்திருக்கும் நையாயிதங்கள் எல்லாவற்றையுந் துறைகளாலும் நிலைகளாலும் விதிகளாலும் தத்துவசூத்திரங்களாலும் அளந்து தெளிக.

உச. கோள்ளமுன்முந்நிலைப் பன்னுன்குநற்றுறை
யாயிவற்றுள்
உள்ளமுதலாநிலையினிறுற்றுறையுத்தமமாய்த்
தெள்ளிதந்நான்கினிற்றத்துவசூத்திரஞ்சேருமெந்த[மே.
வள்ளணியாயமும் வாமிவை யொன்றிலெவ்வாறேனு

து வரைவிடமாற்றுக்குறியேயாயினும் இத்துறையிலேயோ சாதனங்கள் சாமானியமாய் நிற்றல்பற்றி, இ (ஐ) எனும் உயிராற்குறிக்கப்படும் விசேடான்வயதாட்டாந்தத்தை (சாத்தியங்களை இடம்பெயர்த்தபின்,) தனியிடமாற்றுக என உணர்த்தும்.

பறவைகள் காலுடையன,
அன்னங்கள் பறவைகள்; ஆகவே.
அன்னங்கள் காலுடையன. (காராடர்)

இ—யுள். நான்குநிலைகளிலுமுள்ள பத்தொன்பது துறைகளையுஞ்சிறப்பித்து உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். கொள்ளமுன்முந்நிலைப் பன்னான்குநற்றுறையாய்—முதன்மூன்று நிலைகளிலும் வருகின்ற பதினான்கு துறைகளையும் நற்றுறைகளென்று அறிந்துகொள்க.

இவற்றுள் உள்ளமுதலாநிலையினானற்றுறை யுத்தமமாய்—இப்பதினான்கு துறைகளுள்ளும் முதலாம்நிலையில்வரும் நான்குதுறைகளையும் உத்தமதுறைகளென்றுதெளிக.

தெள்ளிதங்நான்கினிற்றத்துவசூத்திரஞ் சேரும்--அந்த உத்தமதுறைகணான்கிலுமே தத்துவசூத்திரமானது தெள்ளிதாகப்பொருந்தும்.*

எந்த வள்ளைநியாயமும் வாமிவையொன்றிலெவ்வாறெனுமே-வளஞ்சிறந்த எஃதெந்த நியாயமும் ("பின்னர் முந்நிலைப்பன்னைந்துறை

---

* "உள்ளமுதலாநிலையினானற்றுறை யுத்தமமாய்த் தெள்ளிதங்நான்கினிற்றத்துவசூத்திரஞ்சேரும்" என்றதென்னையெனின், " ஈபோதுப்பதமேலுடம்பட்டேனெதிர்மறுத்தெனனியேவிசேடகித்திட்டதியாது மவ்வாறதனிலினிதேயமையெதன்மேலும் விசேடகித்தேற்றலுண்டு" எனுந்தத்துவசூத்திரத்திலே—"ஈ போதுப்பதம்" எனக்கருதியது மத்தியபதத்தையே,—பின்னை, மத்தியபதம்மேல்உடம்பட்டேனெதிர்மறுத்தென்விசேடகிக்கின், அத்தாட்டாந்தம் பூர்வசாதனமும், மத்தியபதம் அதன்விசெடியமும் ஆய்நிற்கும்; "அதனுளினிதேயமையெது" என்றதனால், இத்தாட்டாந்தம் உத்தரசாதனமும், மத்தியபதம் அதன்விசேடகமுமாய் நிற்கும்; ஆகவே முதலாம்நிலைக்கே தத்துவசூத்திரந்தெள்ளிதாய்ப்பொருந்தும்.

யை (மருவினும்) இந்தஉத்தமதுறைகஞன் கிருென்றனுள்ளே எப்படியுந் தாவியேமுடியும். எ—று.

வெண்மை தொன்மை இன்மை நன்மை எனுங்குணப்பதங்கள் வெள்ளை தொல்லை இல்லை நல்ல என த்தனித்தும் புணர்ந்தும் பெயருமாறுபோல் வண்மை எனுங்குணப்பதம் வள்ளையெனப்பெயர்ந்தது; எதுகை நாடித்திரிந்ததெனினும் அமையும்; வள்ளுவர் வள்ளியோர் வள்ளல் வள்ளுநரை வள்ளைமொழிஎனும் இலக்கியங்களாலுங்காண்க.

"முதலாநிலையினிற்றுறையுத்தமம்" என்றும், "தெள்ளிதர்நான்கினிற்றத்துவசூத்திரஞ் சேரும்" என்றும், "ாந்த வள்ளைநியாயமும் வாமிவையோன்றிலெவ்வாறேனுமே" என்றும், இச்செய்யுளிலே தாற்பரித்த கட்டுரையை மேலையிருபத்துமூன்ருஞ்செய்யுளின் கீழ்த்தந்த "காராடா" முதலியநான்கு உதாரணங்களிற்கண்டும், நியாயங்களிற்பயின்றுபழகியும், நன்குதேறுக.

நியாயங்கள் பெரும்பாலும் முதலாம்நிலையிலேயே இயல்பாய் (சுபாவமாய்) வரும்; ஆயினும், பிறர்நாட்டியுந்தழுவியும்வரும் மதங்களையேனுந் துணிபுகளையேனும் மறுத்து நிராகரிக்கவேண்டுமேல் நியாயம் இரண்டாம் நிலையிலேயே பெரும்பாலும்வரும்; உதாரணமாய்,-

யானைகள் யுத்தியுடையன என்று சிலர்துணிந்து நாட்டுமிடத்து, அத்துணிபுக்கு உடம்படாதுமறுத்து, யானைகள் யுத்தியுடையனவல்ல என்று நிராகரிக்கவேண்டுமேல், ஏற்ற ஒருமூன்ரும்பதமாகிய "விலங்குகள்" எனும் மத்தியபதத்தையெடுத்து, மத்தியபதமானது இரண்டாம்நிலையிலேயோ சாதனமிரண்டினதும் விசேடகமாய்நிற்குமாதலான், "விலங்குகள்" எனும்பதத்தைவிசேடகமாக்கி,—

யுத்தியுடையனவிலங்குகளல்ல,
யுானைகள் விலங்குகள்; ஆதலால்
யானைகள் யுத்தியுடையனவல்ல.— * என்றுநியாயத்தை இரண்டாம்நிலையிலே முடித்துக்காட்டுக.

* இங்ஙையாயிதம் இரண்டாம்நிலையிற் "சீலாரீ" எனுந்துறையான்முடிந்துநிற்கின்றது; இதனைமுதலாம்நி

மத்தியபதமானது சிறப்புப்பதமாயேனும், பிரதிவாதியின் சாதனங்களை வாதி ஆட்சேபிக்கவேண்டியதாயேனும், வருங்கால், நியாயம் மூன்றும்நிலையிலேயே பெரும்பாலும்வரும்; உதாகரணமாய்—

பவணந்தி சமணன்;
பவணந்தி இலக்கணி, ஆகவே
சிலஇலக்கணி சமணன். (சிறப்புப்பதங்கள் தமக்கேயன்றிப் பிறபொருட்கு உடம்பாட்டிலே விசேடகமாகவரா; ஆதலாற்றன், மத்தியபதஞ் சிறப்புப்பதமெனின், நியாயம் மூன்றும்நிலையிலேயே பெரும்பாலும் பயிலும் என்றுரைத்தாம்.)

(பொறிகளிற்புலப்படக்) காணாதவெல்லாம் உள்ளனவல்ல;
கடவுள் ஒருவருங்காணாதது; ஆதலால்
கடவுள் உள்ளதல்ல-என்று ஒருவன் சாதிக்குமிடத்து, "காணாதவெல்லாம் உள்ளனவல்ல," என்று அவன்நிறுத்திய பூர்வசாதனத்தை ஆட்சேபிக்கும்படி,
உடம்பினுள் உயிர் ஒருவருங்காணாதது,
உடம்பினுள் உயிரோ உள்ளது; ஆகவே
உள்ளவற்றிற்சில ஒருவருங்காணாதன—என நியாயம் மூன்றும்நிலையில்வரும். ("காணாதனசில உள்ளன")* என்று ஆட்சேபநியாயத்தில்வாதிகாட்டி, 'காணாதவெல்லாம் உள்ளனவல்ல" என்று நீர் உரைத்தது ஏலாது எனப் பிரதிவாதிக்குணர்த்தினமைகாண்க.)

லையிற் "சீராடீ" எனுந்துறைக்குக்கொணர்ந்து தத்துவதுத்திரத்தாற் சித்தாந்தஞ்செய்யின், பூர்வசாதனத்தைத்தனியிடமாற்றுக;—
விலங்குகள் யுத்தியுடையனவல்ல,
யானைகள்விலங்குகள்; ஆகவே
யானைகள் யுத்தியுடையனவல்ல. (சீராடீ)
காரியத்தைக்கண்டு அக்காரியத்தைச்சேட்டிப்பிக்கத்தகுங்காரணத்தை அனுமிப்பது யுத்தியெனுங்கரணத்தின்குணமாம். "ஒருவனேடொருத்தி யொன்றென்றுரைத்திடுமுலகமெல்லாம் வருமுறைவந்துநின்றும் போவதுமாதலாலே தருபவனொருவன்வேண்டுந் தான் முதலீறுமாகும்" என்றும், "இலங்கியதோற்றநிற்றலீறிவையிசைதலாலே நலங்கிளர்தோற்றநாசந் தனக்கி

இந்நூல் "நியாயநடையினுக்காதாரமாயுலவும் இலக்கணமேதெளியும் நியாய இலக்கணநூல்" ஆதலின், தர்க்கநியாயங்களை உதாரணத்திற்குவேண்டியளவின்றியுரைக்கின் மற்றொன்றுவிரித்தலாய் *முடியும்போலே.

உரு. எனும்பின்னர் முந்நிலைப்பன்னைந்துறையை யியைந்தமுத
லினிறுற்றுறையினிற்சித்தாந்தஞ்செய்யவிருவகையே
இனிதிற்கொணருதனேர்முகமோடுமறைமுகமாம்
உனுமுதல்சாத்தியமெய்யென்றொழிந்தபொய்யன்றுஎன்றே.

இ—யுள், பின்மூன்றுநிலைகளிலும் வரும் நையாயிதங்களை நேர்முகமாயும் மறைமுகமாயும் முதனிலைக்குக்கொணரும் வகையை உணர்த்துகின்றது.

இ--ள். எனும்பின்னர் முந்நிலைப்பன்னைந்துறையையியைந்த முதலினிறுற்றுறையினிற் சித்தாந்தஞ்செய்யவிருவகையே இனிதிற்கொணருதல்-(நியாயங்கள்வந்துபயிலும்)ஏன்

லாநாதன்வேண்டும்" என்றும் உரைத்தவிடத்து, உலகமாகிய காரியத்தைக்கொண்டே கடவுளாகியகாரணத்தை அனுமித்திருக்கின்றது.

உள்ளதாவதுகண்டதென்றுரை கொண்டதென்னுலகத்துநீ—பிள்ளையாவளர்கின்றநாளுனைப் பெற்றதாயொடுதந்தையைக்—கள்ளமேபுரி காலனுருயிருண்ணவின்றொருகாவையா---மெள்ள வேயுளரென்றுகொண்டு விரும்புமாறுவிளம்பிடே.

* மற்றொன்றுவிரித்தல் என்பது எடுத்தபொருளவிளக்காது பிறிதொருபொருளைவிளக்கல்; உதாரணமாய், சத்தசாத்திரம் இன்னதெனவிளக்கப்புகுந்து சான்றோரிலக்கியங்களைவிரித்தல்; நியாயநடத்தற்காதாரமாயிருக்கும் இலக்கணத்தைவிளக்கப்புகுந்து, தர்க்கநியாயங்களைப்பேசுதல்; யாற்றைவர்ணனை செயப்புகுந்து மேகத்தையேவர்ணித்தல்.

று சொல்லிய பின்மூன்றுநிலைகளிலுமுள்ள பதினைந்து துறைகளையும் அவ்வத்துறைகட்கு இயைந்திருக்கின்ற முதனிலையினுன்கு துறைகளிலேயும் (தத்துவசூத்திரீத்தால்) சித்தாந்தஞ்செய்யும்படி கொண்டுவருதல் இரண்டுவகையாம்.

நேர்முகமோடு மறைமுகமாம்-(அவ்வகைகள்) நேர்முகமும் மறைமுகமும் ஆம். *

உனுமுதல் சாத்தியமெய்யென்று-கருதியமுதல்வகையாகிய நேர்முகமானதுசாத்தியம்மெய்மையென்று (சித்தாந்தஞ்செய்துகாட்டும்.)

ஒழிந்தபொய்யன்று என்று-(இரண்டாம்வகையாகிய மறைமுகம் எனும்) மற்றது (சாத்தியம்) பொய்மையல்லவென்று (சித்தாந்தஞ்செய்துகாட்டும்.) என்றவாறு.

இனிதில் என்பது நன்கிதாய் எனும்பொருடரும் அடை.

"பின்னர்முந்நிலைப்பன்னைந்துறையை யியைந்தமுதலினிறுற்றுறையில்" கொணருங்கால், சாதனசாத்தியங்களை ஒன்பதாஞ்செய்யுளின்கீழ் † உரைத்தவண்ணம் வேண்டியவிடத்து இடமாற்றியும் பூர்வசாதனத்தை உத்தரசாதனமாயும் உத்தரசாதனத்தைப் பூர்வசாதனமாயும்மாற்றியும்மாத்திரங்கொள்ளலாம்.

வாக்கியங்களில் முதலெழுத்தாய்நிற்குங் கசதப என்னும் ஒற்றுக்களினலே, காராடா, சீராடீ, தாரைவை,

---

** நேர்முகசித்தாந்தம்ஆவது இன்ன ஏது திட்டாந்தங்களால் இன்னபட்சம் இப்படியாகுமென்று நேராய் ரூபிகரித்தல; மறைமுகசித்தாந்தம்ஆவது இன்னபட்சம்இப்படியன்றேல் இன்னவிபரீதம் விளையுமென்றுரூபிகரித்தல்.*

† இடுமோர்விசேடியமேன்றவிசேடகத்தாலொருநான்கடைவானதாட்டாந்தரமேவு மன்னவற்றேதெனிரண்டுடலான்விரோதமொருநான்குறுமுயர்தாட்டாந்தமே விடுமீர்பதநிலைமாறிடின்மூன்றிடமாற்றெய்துமே. கூம் (செய்யுள்.

பீஸரியோ என்னும் உத்தமதுறைகளுள் எத்துறைக்கு மற்றைத்துறைகளைக் கொணரவேண்டியதென்று அறியலாம்.

லகரவோற்றுனது தனக்குமுன்னிற்கும் உயிராற்குறிக்கப்படுகின்ற தாட்டாந்தத்தைத் தனியிடமாற்றவேண்டியதென்றும், ளகரவொற்றுனது வரைவிடமாற்றவேண்டியதென்றும், மகரவொற்றுனது சாதனங்களை மாற்றவேண்டியதென்றும் விளக்கும்.

நேர்முகமாய்க்கொணர்தறகு உதாகரணங்கள்.

சீலாரீ.

''யுத்தியுடையன விலங்குகளல்ல,
யானைகள் விலங்குகள்; ஆகவே
யானைகள் யுத்தியுடையனவல்ல''—என்னுநையாயிகத்தைச் சீராடீ எனும் முதனிலைத்துறைக்குக்கொணர்ந்து தத்துவசூத்திரத்தால் நேர்முகமாய்ச் சித்தாந்தஞ்செய்யும்படி, பூர்வசாதனத்தை-விலங்குகள் யுத்தியுடையனவல்ல என்று தனியிடமாற்றின்;-

விலங்குகள் யுத்தியுடையனவல்ல,
யானைகள் விலங்குகள்; ஆகவே
யானைகள் யுத்தியுடையனவல்ல என்றுமுடியும்.

காமானிள்.

அன்னங்கள் பறவைகள்,
பறவைகள் காலுடையன; ஆகவே
காலுடையனசிலஅன்னங்கள்''—என்னுநையாயிகத்தைக் காராடா என்னும் முதனிலைத்துறைக்குக்கொணர்ந்து, தத்துவசூத்திரத்தால் நேர்முகமாய்ச் சித்தாந்தஞ்செய்யும்படி, சாதனங்களைமாற்றி விசேடான்வயசாத்தியத்தை ஒன்பதாஞ்செய்யுளின்கீழ் உரைத்தவண்ணஞ் சாமானியான்வயமாக்கின,-

பறவைகள் காலுடையன,
அன்னங்கள் பறவைகள்; ஆகவே
அன்னங்கள் காலுடையன என்றுமுடியும்.

இவ்விதமே, ''பின்னர்முந்நிலைப்பன்னைந்துறையையியைந்தமுதலினிஜற்றுறையினில்,'' நேர்முகமாய்ச் சித்தார்தஞ்செய்துகொள்க.

*மறைமுகமாய்க்கோணர்தற்கு * உதாகரணம்.*

பாஞோரோ.

"பிறர்குற்றம்நாடுவோர் தீமையைவிரும்புவோர்,
சிலவித்துவான்கள் தீமையை விரும்பார்; ஆகவே
சிலவித்துவான்கள் பிறர்குற்றம் நாடுவோரல்லர்,-எ
ன்னுநையாயிதத்தின் சாத்தியம் மெய்ம்மையன்றெனி
ன், அச்சாத்தியதாட்டாந்தத்தின் விரோதமாகிய "வித்
துவான்களெல்லாரும் பிறர்குற்றம்நாடுவோர்" என்னு
ந்தாட்டாந்தம் மெய்ம்மையென்று முடியும்; அங்ஙனமே
ல், "வித்துவான்களெல்லாருந் தீமையைவிரும்புவோ
ர்" என அச்சாதனங்களொன்றிலே முடிந்துநிற்கவே
ண்டியது; ஆனல் அப்படியின்றி, "சிலவித்துவான்கள்
தீமையைவிரும்பார்" என்றுசாதனம் நிற்றலால், அச்
சாதனத்தின் விரோத தாட்டாந்தத்தினல் முடியுஞ்சா
மானியான்வயசாத்தியமும் மெய்ம்மையன்றும்; ஆகவே
முன்னர்நின்ற விசேடவியதிரேகசாத்தியம் பொய்ம்மை
யன்றும்; பொய்ம்மையன்றெனவே அது மெய்ம்மையே
யாம்.

மேலவுரைத்த நையாயிதத்தை நேர்முகமாய்க்கோ
ணர்ந்து சித்தாந்தஞ்செய்யவேண்டின், ஒன்பதாஞ்செ
ய்யுளின்கீழ் உரைத்தவண்ணம் பூர்வசாதனத்தை ம
றையிடமாற்றி உத்தரசாதனத்தை விசேடான்வயமா
ய்க்கருதி,—

தீமையைவிரும்பாதோர் பிறர்குற்றம்நாடுவோரல்லர்,
சிலவித்துவான்கள்தீமையைவிரும்பாதோர்; ஆகவே
சிலவித்துவான்கள் பிறர்குற்றம்நாடுவோரல்லர் எ
ன்று பீரையோ எனுந்துறையில் முடித்துக்கொள்க.

---

* மறைமுகசித்தாந்தமானது சிலவிடங்களிலேயோ
அதிகபொருணயமும் நியாயவலியுமாய்த் தோனிக்கும்;
இன்னது இப்படியல்லவென்றுமறுக்கின், இது விபரீத
மெனக்காட்டுவது. அனுபவானுமானமானது நேர்முக
சித்தாந்தத்தையே மிகுதிபற்றி அவாவிவரும். கணிதா
னுமானத்திலேயோ மறைமுகசித்தாந்தம் அதிக தொ
னிப்பினதாய் நிற்கும்; ஆயினும், ஏற்றபொருடருணங்
காலமிடங்கட்கியைய நேர்முகமும் மறைமுகமும் வந்
து பயிலும்

இப்படியே பின்னர்முந்நிலைப்பன்வணந்துறையையி யைந்தமுதலினிறுற்றுறையினிற்கோணர்ந்துசித்தாந்த ஞ்செய்யுமிடத்து, சாத்தியத்தை அருத்தாபத்தியான் இடம்மாற்றவேண்டியும்வரும்.

உசு. என்றிதுகாறுமுரைத்தனஞ்சுத்தசுயம்பிதமா
நன்றுநையாயிததாட்டாந்தரங்கணவில்வமினித்
துன்றியதன்மையதாட்டாந்தரஞ்சொல்விசேடகமித்
தன்றிவிசேடியஞ்சாருமேனுந்தன்மைத்தாட்டாந்தமே.

இ--யுள், தன்மைச்சுயம்பித தாட்டாந்தத்தை * உணர்த்துகின்றது.

இ--ள். என்றிதுகாறுமுரைத்தனஞ்சுத்தசுயம்பிதமா நன்றுநையாயிததாட்டாந்தரங்கள் -நன்கிதான சுத்தசுயம்பிததாட்டாந்தமும் நையாயிதமும் (இன்னின்ன இலக்கணங்களையுடையன) என்று இவ்வளவும் உரைத்தோம். நவில்வமினித்துன்றியதன்மையதாட்டாந்தரம்-இப்பொழுது,(சுயம்பிதத்தை)சார்ந்துவருந் தன்மைத்தாட்டாந்தத்தைச் சொல்லுவாம். சொல்விசேடகமித்தன்றி விசேடியஞ்சாருமேனுந் தன்மைத்தாட்டாந்தம்-தன்மைத்தாட்டாந்தம் என்பது விசேடியமானது சொல்லும் விசேடகத்துடன் இன்னதன்மையாகச்

தன்மைச் சுயம்பித தாட்டாந்தத்தைத் தன்மைத்தாட்டாந்தமென்று உரைத்துக்கொள்க. முன்னர்மொழிந்தவாறே தாட்டாந்தமேதுவும் சுயம்பிதம் சம்பாவிதம் எனும் இருபகுப்பாயும், அவற்றுளொன்றுயசுயம்பிதமானது சுத்தசுயம்பிதம், தன்மைச்சுயம்பிதம் என்றிருபகுப்புகளாயும்,ஒழிந்தசம்பாவிதமானதுசங்கேதம் வியோகம் என்றிருபகுப்புகளாயும், வருமென்றறிக. மழைபெய்தது,-சுத்தசுயம்பிததாட்டாந்தம்; மழைநன்றுயப்பெய்தது,-தன்மைத்தாட்டாந்தம்; மழைபெய்யுமேல்நாடுசெழிக்கும்,-சங்கேததாட்டாந்தம்; இப்பருவம்மாரிகாலம்அல்லதுசோலைகாலம்,-வியோகதாட்டாந்தம்

சாரும் என்று குறிக்கும்.—என்றவாறு.

நன்மையெனுஞ்சொல் நன்றி நன்று எனவுந் தொன்மை தொன்று எனவும் வருமாறுபோல, தன்மை தன்றியெனத்திரிந்துவந்தது; தன்றியென்பதைத் தண்டி யெனத்திரித்து வழங்கலுமுண்டு.

தன்மைத்தாட்டாந்தத்தைப்பற்றி ஏழாஞ்செய்யுளின்கீழ்க்காண்க.

தன்மைத்தாட்டாந்தத்திற்கு உதாரணம்,—

அரசன் சடுதியாய் இறந்தான்.

தூதன் விரைவில்வந்தான்.

மழை பெய்யும்போலே. இவ்வுதாகரணங்களிலே, சடுதியாய், விரைவாய், போலே, எனுஞ்சொற்கள் விசேடிய விசேடகங்கள்சாருந் தன்மையைவிளக்கிநிற்றலால் இத்தாட்டாந்தங்கள் தன்மைத்தாட்டாந்தங்களாயின. †

அரசன் இறந்தான்; தூதன்வந்தான்; மழைபெய்யும், என்பனசுத்தசுயம்பிதநாட்டாந்தங்கள். சுத்தசுயம்பிததாட்டாந்தத்திற்குந், தன்மைச்சுயம்பிததாட்டாந்தத்திற்கும்உள்ளவிகற்பத்தையும் இங்ஙனங்கண்டுகொள்க.

உஎ. மேவியதன்மைமொழிகளைப்பாதமிரண்டிடைநின்றிற்
றுவிமுடிப்பினத்தன்மையதாட்டாந்தரஞ்சுத்தமாம்
தாவுமிசைத்திரிபாற்றன்மைத்தாட்டாந்தரமுதல
வாவும்பலதனித்தாட்டாந்தரத்துவகைமுடிபே

இ—யுள், தன்மைத்தாட்டாந்தத்தை மே

மேதகுதாட்டாந்தரமேசுயம்பிதஞ்சம்பவிதம்
ஓதுஞ்சுயம்பிதஞ் சுத்தமுந்தன்மையுமென்றிரண்டாம்
மீதன்னுவயம்வெதிரேகமேவுமெத்தாட்டாந்தமும்
வீதஞ்செய் சாமானியமேவிசேடம் விரித்தறியே. ஏழாஞ்செய்யுள்.

† கடல் ஒல்லென இரைந்தது; புட்பங்கம்மென்று மணத்தது;–உலகந்தானுய்த் திருட்டியாகாது; "சார்பினிற்றோன்றுமெல்லாந் தருபவனில்லை; உலகமெங்கும்பொள்ளெனப்பரந்தது; ஆயுள்கொன்னேகழிந்தது;" இன்னபிறவுந்தன்மைத்தாட்டாந்தங்களாம்.

லும்விரித்தும், இசைத்திரிபு இன்னதென்று விரித்தும், உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். மேவியதன்மைமொழிகளைப்பாதமிரண்டினொன்றிற் றீவிமுடிப்பினத்தன்மையதாட்டாந்தரஞ்சுத்தமாம்- (தன்மைத்தாட்டாந்தத்திலே) வருகின்றதன்மைவிளக்குஞ் சொற்களை(அத்தாட்டாந்தத்தின்) இரண்டுபாதங்களுள் ஒன்றினுடனேசார்த்திமுடித்தால் அத்தன்மைத்தாட்டாந்தமானது சுத்தசுபம்பிதமாகும்.

தாவுமிசைத்திரிபாற்றன்மைத்தாட்டாந்த முதல வாவும் பலதனித் தாட்டாந்தரத்துவகைமுடிபு-(தாட்டாந்தத்திற் பயிலுஞ்சொற்கள்மேற்) பாய்கின்ற * ஓசைவிகற்பத்தினாலே தன்மைத்தாட்டாந்தமுதலியவை யெல்லாம் பலதனித்தாட்டாந்தங்களின் வகையையும் முடிபையும் அவாவும். எ—று.

---

* ஓசைவிகற்பம் என்றது ஒலிவேறுபாட்டை; இது பல்லசைமொழியின் ஓரசையிலேயும், சொற்றொடை வசனத்தொருமொழியிலேயும் சொற்றொடைவசனத்தின் எடுத்தல் படுத்தலோசையெனும் ஆரோகண அவரோகண ஒலியிலேயும், பெரும்பான்மையாகின்றது; மேலயுரைத்த இசைத்திரிபென்ற ஓசைவிகற்பமோ சொற்றொடைவசனத்தொருமொழியிலேவரும். நீர் நாளை நகரிக்குப்போவீரா' காவிரியாறு வசந்தனிற்பெருகுமா' இவ்வகையான வசனங்களிலே இசைத்திரிபிற்கொப்ப, தாட்டாந்தங்களோ பொருண்முடிபிற்பலவாம். சொற்றொடையிலே தாட்டாந்தமொன்றேயெனினும் பொருணடையிலோ பலவாம்; உதாரணமாய்,—"அரசன் வந்தான்" என்பது பொருணடையளவிலோ இரண்டுதாட்டாந்தமாம் இசைத்திரிபினைச் சபர்ச்சையும் இங்ஙனங் கண்டுகொள்க.

தன்மைச் சுயம்பிததாட்டாந்தங்கள் பயின்றுவரும் நையாயிதமானது தன்மைச்சுயம்பிதநையாயிதமாம்.

உலகந்தானுய்த்தோன்றுது, என்னுமிடத்து, தானுய் என்பதைத்தோன்றுது எனும் விசேடகபாதத்துடனே ஒட்டியும், அவன்சொன்னது மீற்றும்போய், என்னுமிடத்து, முற்றும் என்பதை அவன்சொன்னது எனும் விசேடியபாதத்துடனே ஒட்டியும், முடிப்பின், அத்தன்மைத்தாட்டாந்தங்கள் சுத்தசுயம்பிதங்களாய்நிற்கும். இப்படி முடிந்துநிற்குந் தன்மைத்தாட்டாந்தங்களும், அவற்றுன்வரும தன்மைநையாயிதங்களும் சுத்தசுயம்பிதங்கட்கு மேலையுரைத்த இலக்கணங்களையும் விதிகளையும்பெற்றுமுடியும் என்றும் புந்தியிலே நன்கமைத்துக்கொள்க.

''ஆய்தமுயிர்மெய்யன்று''எனுந்தாட்டாந்தமானது,இசைத்திரிபினுலே,--

ஆய்தம் உயிர்மெய்யன்று எனப்பிளந்திசைக்கின், ஆய்தமானது உயிர்மெயயாகிய சார்பெழுத்தல்லவென்று பொருள்படநிற்கும்.

ஆய்தமுயிர் மெய்யன்று, எனப்பிளந்திசைக்கின், ஆய்தமாகிய உயிரெழுத்து மெய்யெழுத்தல்ல எனப்பொருள்பட நிற்கும்.

ஆய்தம் உயிர் மெய் அன்று. எனப்பிளந்திசைக்கின் ஆய்தமானது உயிருமன்று மெய்யுமன்று எனப்பொருள்படநிற்கும்.

''வைத்தியநாததம்பிரானின் இலக்கண விளக்கம், பவணந்திமுனியின் நன்னூலவெல்லச் செயப்பட்டதன்று'' எனுந்தாட்டாந்தத்தை இசைத்திரிபாற்

இத்தாட்டாந்தம் இசைத்திரிபாற் பலதாட்டாந்தங்களின் பொருணடை எய்தும். போலிநியாயம் விளைதற்கு இஃதோர்வருவாயாம்; ஆகலான், நியாயிக்குங்கால் இசைத்திரிபையுங்கருத்திலே அமைத்துக்கொள்ளவேண்டியது. விகடகவிகளே பெரும்பாலும் இசைத்திரிபாற்பிறர்க்கு விநோதம்விளைவிப்போர். இசைத்திரிபானது பொருணயமின்றிவரிற் சொன்னயமின்றும்; உதாகரணமாய், ஊர்மன்று, கண்ணிமை, செவிப்புலவொலி, கட்புலவடிவம்; இவற்றுள் மன்று இமை

பிளந்திசைக்கின், பலதனித்தாட்டாந்தத்தின் வகை யையும் முடிபையும்பெறும் என்று அறிக.

"இசைத்திரிபாற்றன்மைத்தாட்டாந்தரமுதலவாவும் பலதனித்தாட்டாந்தரத்துவகைமுடிபே" எனவும் "எ ழுத்தியறிரியாப் பொருடிரிபுணர்மொழி இசைத்திரிபா ற்றெளிவெய்தும்" எனவும் உரைக்கவே,-பேசுங்கால ன்றி எழுதுங்கால் இசைத்திரிபால் விளையும்பொருளை விளக்குமபடி சொற்களைத்தொடரத்திரட்டியும் பிளந் தும் ஏற்றசொற்களில் இசையுறுத்தியும் வழங்கலுந்த கும் என்றும் ஒலிக்கும்.

"ஆய்தம்உயிர் மெய்யன்று" என்பதை ஆய்தம் உயி ர்மெய்யன்று எனவும், ஆய்தம உயிர்; மெய்யன்று என வும், ஆய்தமுயிர் மெய்யன்று எனவும், ஆய்தம் உயிர் மெய் அன்று எனவும் ஏற்றவாறு சொற்களைத் தொ டரத்திரட்டியெழுதுக.

கொற்றன் முந்தைநாளேட்டுநாழிகையளவில் இங் கேவந்தான், என்பதைக் கொற்றன் என்பதில் இசை யுறுத்தின், பின்னெருவரல்லக் கொற்றனே யென்று பொருளாம்; முந்தைநாள் என்பதில் இசையுறுத்தின், பின்னெருநாளிலல்ல முந்தைநாளேயென்றுபொருளா ம்; எட்டுநாழிகை என்பதில் இசையுறுத்தின், பின்னொ ருநாழிகையிலல்ல எட்டுநாழிகையளவிலேதான் என் றுபொருளாம்; இப்படியே மற்றுஞ் சொற்களிலும் இ சையுறுத்திக்கண்டுகொள்க.

இசைத்திரிபுகாரணமாய்ப் பலபொருட்பட முடியுந் தாட்டாந்தத்தில், நாம்பேசும் நியாயத்தை வலியுறுத்த எடுத்துக்கொண்ட துணிபொருள் இன்னதென்று நன் குதெளியவேண்டியது. அப்படித்தெளியாமல், வாதி யொருபொருளிலும் பிரதிவாதி வேறொருபொருளிலும் ஒருதாட்டாந்தத்தைப் பிரயோகிக்கின், குதர்க்கம்பிறக்

ஒலி வடிவம் என்னுமொழிகளையே இசையுறுத்தவே ண்டும்; ஆகலான், இசைத்திரிபிற் பொருணயஞ் சொ ன்னயங்கருதி அமைத்தாலன்றிச் சிறப்பின்றும்.

ஆகவே பொருணயஞ்சொன்னயங்கருதாது மொழி களைப் புணர்ச்சிவிதிகட்கமைவென்று ஒருங்குதிரட்டி த் தொடரெழுத்தாய் எழுதுவது சிறப்பன்றும்.

தும்; வாதியேனும் பிரதிவாதியேனும் ஒருக்கால் ஒரு பொருளிலும் பின்னொருக்கால் வேறொரு பொருளிலும் பிரயோகிக்கிற்போலி பிறக்கும்.

* மன்றிலே விவகரிக்குங்கால், தாட்டாந்தமொன்றிலேயுள்ள பலதனிப்பொருளையும் முறையே தனித்தனி ரூபிகரிக்கவும்வேண்டிவரும், உதாகரணமாய்,— "சேனாபதி அரசனை மனசார வன்மததாற்கொன்றான்" என்பதில் மந்திரியல்லச் சேனாபதிதான் கொன்றான் என்றும், பின்னொருவனையல்ல அரசனையேகொன்றான் என்றும், நினையாப்பிரகாரமல்ல மனசாரவேயென்றும் தற்செயலாயல்ல வன்மஞ்சாதித்தேயென்றும், தனித்தனி ரூபிகரிக்கவேண்டியதென்றறிக.

உஅ பேசுசம்பாவிததாட்டாந்தரம்பல் சுயம்பிதமே வாசிரோடையாநியாயத்தோனிப்புசம்பாவிதம்பால் வீசலில்லாதுசம்பாவிதசாதனத்தாலனுமை பேசினதைக்கொள்சுயம்பிதமாப்பொருட்பேறளவே.

இ--யுள், சம்பாவிததாட்டாந்தம் இப்படி வருமென்றும், சுயம்பிதநையாயிதத்தை மேலும் ஒருவாறுவிரித்தும், உணர்த்துகின்றது.

மன்று என்பது பிரசைகளின் குறைமுதலியனவிளங்கி நிறைமுதலியனபுரியும்மன்சபை. விவகரித்தல் என்பது வழக்காடுதல். தர்ம்ம நெறியின்வழுவி அதர்ம்ம வழியிலொழுகுவோரையடக்கி, பிரசைகளுக்குப்பிரசாந்தி செல்வவிருத்தி சம்பத்துச்சேமம்முதலிய சற்காரியங்களைப் படைத்து, அன்னைபோற் றன்னயங்கருதாது ஆதரிக்கும் மன்னனினீற்றிருக்குஞ் சபையே மன்று எனப்படும். செங்கோன்மைநெறியைத்தழுவாது கொடுங்கோன்மையையேபழகிய மன்னனதுசபையாகிய மன்றிலேறி விவகரிக்கப்புகுவது பொருளுந் தொலைந்து அருமைபெருமையுங் குலைந்து மனோசாந்தியுங் குன்றுதற்கோர் நன்னெறியாகிய புன்னெறியாம்; ஆகவே; இராச்சியபரிபாலனத்துக்குரிய இலட்சணஞ் செறிந்து தர்ம்ம வடிவம் நிறைந்தோரே மன்னர் எனும்பெயர்க்குஉரியார்.

இ—ள். பேசுசம்பாவிததாட்டாந்தரம்பல சுயம்பிதமே வாசிரேனடயாம்--(முன்னர்) உரைத்தசம்பாவிததாட்டாந்தமானதுபல சுயம்பிததாட்டாந்தங்களால் வருந்தொடையாம். நியாயத்தோனிப்பு சம்பாவிதம் பால் வீசலில்லாது சம்பாவிதசாதனத்தாலனுமை பேசினதைக்கோள் சுயம்பிதமாப்பொருட் பேறளவே--நியாயித்தலின் தோனிப்பானது சம்பாவிதத்திலே தாவாதபடி சம்பாவிதசாதனத்தினலே சம்பாவிதசாத்தியத்தை அனுமித்தால், அந்தநியாயத்தைப் பொருண்மாத்திரத்திலே சுயம்பிதநியாயமாகக்கோள்.எ--று.

ஆசில் என்பது குற்றமின்றிய எனும் பொருட்டும் அடை.

சம்பாவிததாட்டாந்தமானது இரண்டுமுதலாய சுயம்பிதங்கள் புணர்ந்துவரும். சம்பாவிததாட்டாந்தம் இன்னதென்பதை ஏழாஞ்செய்யுளின்கீழ்க்காண்க.

சம்பாவிததாட்டாந்தத்திற்கு உதாகரணங்கள்.

கர்த்தாவின்றேற் பிரபஞ்சகாரியமுமின்றும்.

** காரியமுண்டெனிற் காரணமுண்டு.*

** காரணமின்றி எங்ஙனேனுங் காரியமின்றும். காரணகாரியங்கட்கு நிலையும் நிருவிகற்பமுமான சம்பந்தம் உண்டென்று மாந்தரதுபுந்தியிலே இயற்கையுஞ் சகசமுமான ஒரு பிரஞ்ஞை கிடக்கின்றது; ஆனதினுற்முன் மாந்தர் காரியமேதவனுக் காணுமிடத்துங் காரணத்தைவினவுவது. காரணகாரியத்தொடர்பு அனுபவஞானமன்றும்; அனுபவத்தினலே இன்னகாரியத்துக்கு இதுகாரணமென்று அறிகின்றனம்; இப்படிக்காரியத்தைக்காணுமிடத்துப் புந்தியானது காரணத்தை வினவுவதென்னையெனின், அப்புந்தியிலே காரணகாரியங்கட்கு நிருவிகற்பமான சம்பந்தமுண்டென்று ஒரு பிரஞ்ஞை சகசமாயிருந்து உணர்த்துவதினற்றன். காரியத்தின்இருப்பினலும் கிருவாகத்தினலுங் காரணத்தின் இருப்பும் இலட்சணமுஞ்சோதிக்கலாம்.*

சகத்துஇயற்கையாய்அல்லதுசெயற்கையாயுள்ளது.
உலகம் ஆதி அல்லது அநாதியானது.

நெடுங்கடலுந்தன்னீர்மைகுன்றுந் தடிந்தெழிலி தானல்காதாகிவிடின்.

நீரேனுந் தீயேனுங் காற்றேனும் அழிக்கும்.

நியாயத் தொனிப்பு சம்பாவிதம்பால் வீசலில்லாது சம்பாவிதசாதனத்தாற் சாத்தியம் அனுமித்தற்கு உதாரணங்கள்,—

* மனுஷனெவனுஞ்சற்குணன் அல்லதுதுர்க்குணன்,
துரியோதனன் ஒருமனுஷன்; ஆகவே
துரியோதனன் சற்குணன் அல்லது துர்க்குணன்.
திருவுளச்செயலியாதும் நலமேயாம், [வே
தரித்திரம்இயல்பாய்வரின்திருவுளச்செயலாம்; ஆக
தரித்திரம்இயல்பாய்வரின்நலமேயாம்.

இந்நையாயிதங்களிலே சம்பாவிதசாதனத்தாற் சாத்தியம்பேசியும், நியாயத்தொனிப்போ சம்பாவிதம் பால்வீசாமல் நின்றதால், இவை பொருளளவிலே சுயம்பிதநையாயிதங்களாம்; ஆகவே, அவைக்குரைத்தவிதிகளானே முடியும் என்றறிக; எனவே, சம்பாவிததாட்டாந்தங்களையுடைய நையாயிதமெல்லாஞ் சம்பாவிதநையாயிதமாம் என்ற நியதியில்லையெனவுணர்க.

சுயம்பிதநையாயிதத்திற்கு மேலையுரைத்த இலக்கணவிதிகளானும், சம்பாவிதநையாயிதத்திற்கு இப்பா

---

* "மனுஷனெவனுஞ் சற்குணன் அல்லது துர்க்குணன்" என்பது வியோகதாட்டாந்தம்; வியோகதாட்டாந்தத்தை மேலையுரைக்குமிடத்துக் கண்டுகொள்க.

"தரித்திரம் இயல்பாய்வரின் திருவுளச்செயலாம்" என்பது சங்கேததாட்டாந்தம். சம்பாவிதசாதனத்தாற்சாத்தியம் அனுமிக்குமிடத்து, நியாயத்தொனிப்பு (நியாயநடைவலி) சம்பாவிதத்திலே தாவாமனிற்பின், அந்த நியாயஞ் சுயம்பிதநையாயிதமாம்.

தரித்திரம் இயல்பாய்வரிற்றிருவுளச்செயலாம்,
தரித்திரமியல்பாய் வரும்; ஆகவே
அது திருவுளச்செயலாம்;—என்று நியாயிக்குமிடத்து, நியாயத்தொனிப்பு சம்பாவிதத்திற்றாவிச் சம்பாவிதநையாயிதம்முடிந்தது.

லுரைக்கும் இலக்கணவிதிகளானும், அவ்விருவகை நையாயிதங்கட்குமுள்ள விகற்பந்தெளிந்துகோள்க.

உகூ. அளவைநியாயித்தல்சம்பாவிதத்தமைந்துற்ற தெனின்
வளமைசம்பாவிதநையாயிதமந்நியாயமிரண்
டுளதுசம்பாவிதசாதனம்பூர்வஞ்சுயம்பிதமேற்
கிளர்சாதனமுத்தரமெனுஞ்சாதனங்கீழ்வருமே.

இ--யுள், சம்பாவிதநையாயிதம் இன்ன தென்றும், அதன்வகை இத்துணையென்றும், சம்பாவிதநையாயிதத்துச் சாதனங்கணிற்கும் முறை இவ்வாறென்றும், உணர்த்துகின்றது.

இ—ள். அளவைநியாயித்தல் சம்பாவிதத் தமைந்துற்றதெனின் வளமைசம்பாவிதநை யாயிதமந்நியாயம்,--(மெய்மையை) அளத்த ற்கருவியாகிய நியாயித்தலானது சம்பாவிதத் திலேயே அமைந்துகிடக்குமெனின் அந்த நி யாயம் சம்பாவிதநையாயிதமாம்.

அந்நியாயமிரண்டுளது,--அச்சம்பாவித நை யாயிதம் இருவகையாயுள்ளது.

சம்பாவிதசாதனம் பூர்வஞ் சுயம்பிதமேற் கிளர்சாதன முத்தரமெனுஞ் சாதனம்,-- (சம் பாவிதநையாயிதத்திலே, சுயம்பிதநையாயித த்திற்போலன்றி) சம்பாவிதசாதனமோ பூர்வ சாதனமென்றுஞ் சுயம்பிதசாதனமோ உத்தர சாதனமென்றும்நிற்கும்.

சுயம்பிதநையாயிதத்திலே, பூர்வபதமும் மத்தியப தமும் புணர்ந்துவருஞ்சாதனம் பூர்வசாதனம்எனப்படு ம்; அதனைத்துறைகளிலும் நிலைகளிலும் விரித்துரை த்தாம்; கண்டுகொள்க.--சம்பாவித நையாயிதத்திலே யோ, சம்பாவிதநியாயத்துக்குப் பீடிகையான சம்பாவி ததாட்டாந்தமே பூர்வசாதனம்எனப்படும்; உதாகரண

கீழ்வரும்,-(சம்பாவிதநையாயிதவகைகளி ரண்டும்) மேலேச்செய்யுட்களில்வரும். எ-று.

வளமைஎன்பது பொருட்செழுமைஎனும் அர்த்தந்த ரும் அடை.

அந்நியாயம் என்றது தாப்பிசைப்பொருண்மேனின் றது.

பூர்வசாதனம்-சாத்தன் சுரமுடையனேல்நோயுடைய ன்; உத்தரசாதனம்—சாத்தன்சுரமுடையன்; ஆகவே சாத்தியம்-அவன் நோயுடையன்;-என்று நியாயிக்குமி டத்து, நியாயம் சம்பாவிதத்தமைந்து நிற்றலின், இந்நி யாயஞ் சுயம்பிதநையாயிதமன்று, சம்பாவிதநையாயி தம் என்கும்.

சம்பாவிதநையாயிதத்தின் இருவகையாவன,—

சங்கேதநையாயிதம், வியோகநையாயிதம்.

சம்பாவிதசாதனம் என்பது சம்பாவிததாட்டாந்த மாய்நிற்குஞ் சாதனம் ஆம். (சம்பாவிததாட்டாந்தம் இ ன்னதேன்று தாட்டாந்தத்திலே முன்னர் உரைத்தாம். சம்பாவிதம் என்பதையும் அங்ஙனம் உரைத்தாம்; க ண்டுகொள்க.)

இருபத்தேட்டாஞ்செய்யுளின்கீழ் உதாகரித்திருக்கின் ற நையாயிதங்களிலே சம்பாவிததாட்டாந்தம் வந்துப யின்றும், நியாயத்தொனிப்போ சம்பாவிதத்திற்குவாம னிற்றலின், அவற்றைச் சுயம்பிதநையாயிதங்களேன் றும், இங்ஙனம்உதாகரித்திருக்கின்றநையாயிதத்திலோ சம்பாவித தாட்டாந்தமும் பயின்று நியாயித்தலுஞ் ச ம்பாவிதத்திலேயே தாவிநிற்றலின், இதனைச் சம்பா விதநையாயிதமென்றும், உரைத்தனமென்று தெளிந் துகொள்க.

மாய்,—பூர்வசாதனம்— இப்பருவங் கார் அல்லதுகூதிர் அல்லது பனி அல்லது வேனில்; உத்தரசாதனம்- இது கார் கூதிர் அன்று; ஆகவே சாத்தியம்-இதுபனியல்லது வேனிற்பருவமாம்;—இங்ஙனம் எடுத்துக்கொண்டசம் பாவித நியாயத்துக்குப் பீடிகை பூர்வசாதனமேயன்றி மற்றையவல்ல.

௯௦. வருமீர்சுயம்பிததாட்டாந்தரங்களுளொன்றின்
தருமமறுலவருத்தாபத்தியதுசங்கேதமதின் (மற்ற
மருவேதுமேல்விளைகாரியம்மன்னுசம்பந்தமதில்
ஒருவாதுமெய்பொயொடுங்கிடுஞ்சூத்ரமுரைக்குவமே.

இ--யுள், சங்கேததாட்டாந்தமின்னதென்றும், அதன் மெய்மை பொய்மையைத் தெளியுமாறு இப்படியென்றும், உணர்த்துகின்றது.

இ--ள். வருமீர்சுயம்பிததாட்டாந்தரங்களுளொன்றின்மற்ற தருமாறுலவருத்தாபத்தியது சங்கேதம்-சங்கேததாட்டாந்தம் என்பது (ஒருசம்பாவிததாட்டாந்தத்தில்) வருகின்றசுயம்பிததாட்டாந்தமிரண்டனுள் ஒருதாட்டாந்தத்தால் மற்றது விளையும்படி நடக்கும் அருத்தாபத்தியையுடையதேயாம்.

அதின் மருவேதுமேல்விளைகாரியம்மன்னுசம்பந்தமதில் ஒருவாதுமெய்பொயொடுங்கிடும்--அச்சங்கேததாட்டாந்தத்துள் அமைந்து கிடக்கின்ற ஏதுவுக்கும் அதில் விளையுங் காரியத்துக்குமுள்ள சம்பந்தத்திலேயே (அத்தாட்டாந்தத்தினது) மெய்மையும் பொய்மையும் நீங்காதொடுங்கும்.

---

* சுயம்பிததாட்டாந்தங்களிலே மெய்மை பொய்மை விசேடிய விசேடகத் தொடர்பாற் றெளியுமாறு போல, சங்கேததாட்டாந்தத்திலேமெய்மைபொய்மை ஏதுகாரியத்தொடர்பாற்றெளிகின்றனம். ஏதுவுங் காரியமுந் தனித்தனி பொய்மையேயாயினும் அவற்றால் வருஞ் சங்கேததாட்டாந்தம் மெய்மையாதலுமுண்டு; அவை தனித்தனி மெய்மையேயாயினும் அவற்றால்வருஞ் சங்கேததாட்டாந்தம் பொய்மையாதலுமுண்டு. ஆகலான், "மருவேதுமேல்விளைகாரியம் மன்னுசம்பந்தமதில் ஒருவாதுமெய்பொயொடுங்கிடும்" என்று செய்யுளிற்றந்துரைத்தாம். மேலே இதனை விளக்குவம்; கண்டுகொள்க.

சூத்ரமுரைக்குவம்--(தத்துவசூத்திரத்தான ன்றி வேறுசூத்திரங்களானும் சம்பாவித நை யாயிதங்களின்சித்தியை அளக்கும்படி) சூத் திரங்கள் மேலேச்சொல்வாம்.--என்றவாறு.

சங்கேததாட்டாந்தமெதனிலேயும் இரண்டு சுயம்பி ததாட்டாந்தங்கள் மாத்திரம் வந்து பயிலும்; உதாகரண மாய்,—

மழைபெய்யுமேல், நாடுசெழிக்கும்; இச்சங்கேததா ட்டாந்தத்துள், மழைபெய்யும்,--நாடுசெழிக்கும்,--என் னும் இரண்டு சுயம்பிததாட்டாந்தங்கள் வந்து நிற்கின் றமைகாண்க.

அவர் வருவரேல் உய்வேன்;—

அவர் வந்திலரேல் மாய்வேன்;—

கருமம் உண்டெனிற் கருத்தாஉண்டு;—

கருத்தாவின்றேற் கருமமின்று; இவ்வகையான தாட்டாந்தங்களே சங்கேததாட்டாந்தங்களாம்; (ஏல் எனின் ஆல் முதலியன* சங்கேதத்தைக்குறிக்குமொ ழிகளாகும்.)

சங்கேததாட்டாந்தத்துள்வருஞ் சுயம்பிதமிரண்டனு ள், மற்றது விளைதற்கிடனாய் நிற்கும் ஒருதாட்டாந்தத் தை ஏதுஎன்றும், ஏதில்விளைந்த தாட்டாந்தத்தைக் கா ரியம் என்றுஞ் சொல்லுக; உதாகரணமாய்,—

—ஏது—கருத்தாவின்றேல்,

—காரியம்—கருமமின்று.

வருவரேல், வருவரெனின், உலகஞ்சோயம்பெனி ன், காரணமில்லாதிருந்தால், காரணமுண்டாயின், கட வுள் அரசுபுரியின், இதுபொன்னேல்,--இவ்வுதாகரண ங்களினிற்கும் ஏல் எனின் முதலியன சங்கேதமொழி களாதும். சங்கேதமானது முக்காலங்களையும் பற்றிப் பெயரினும், பெரும்பான்மையும் நிகழ்காலசம்பவத்தி ன் சங்கையையேனும் எதிர்காலசம்பவத்தின் சந்தே கத்தையேனும் பற்றியேவரும்; "இவரிடத்துச் செல்வ முண்டேல்" என்பது நிகழ்காலசம்பவத்தின் சங்கை யையுங் குறிக்கும்;—எதிர்கால சம்பவத்தின் சந்தேகத் தையுங் கருதும்; ஆகலான் இவ்விரண்டனையுந் தெளி ந்துமொழிவதே விழுமம்.

ஏது—மழைபெய்யுமேல்,

காரியம்—நாடுசெழிக்கும்; இங்கேமழைபெய்தலி லே நாடுசெழித்தல் சார்ந்துநிற்றலின், "மழைபெய்யு மேல்" என்பது ஏதுவும், "நாடுசெழிக்கும்" என்பது காரியமும், ஆயின.

சம்பாவிததாட்டாந்தத்துள் ஏது முன்னரும் காரியம் பின்னரும்வருவதேநெறியாயினும், "ஏரினுழாஅர் உழ வர் புயலென்னும் வாரிவளங் குன்றிக்கால்" எனவும்; "சிறப்பொடுபூசனை செல்லாது வானம்வறக்குமேல்" எனவும், ஏதுபின்னருங் காரியம் முன்னரும் வருதலும் அமையும்.

"ஏது மேல் விளைகாரியம் மன்னுசம்பந்தமதிறொருவா துமெய்பொயொடுங்கிடும்" என்றதெப்படியெனின்,—

"கடவுள் விகாரமடைவரேல் அவர் பரிபூரணலட்ச ணரன்று" என்னுமிடத்து, "கடவுள்விகாரமடைவர்" என்னும் ஏதுவும் "அவர் பரிபூரணலட்சணரன்று" எ ன்னுங் காரியமும் தனித்தனி பொய்மையாய் விளங்கி யும்,—"கடவுள் விகாரமடைவரேல்" என்றொரு ஏது வைவிபாவிச்கின்; 'அவர்பரிபூரணலட்சணரன்று" எ ன்றொரு காரியம்முடியுமாதலான், அச்சங்கேததாட்டா ந்தம மெய்யாம். *

"பவணந்திசமணனேல்இலக்கணிதான் †" என்னு

---

* "மாந்தர் யுத்தி புத்தியினரன்றேல் அவர்தத்தம்செ யற்கு உத்தரவாதிகளன்றும்" என்னுமிடத்து, "மாந்தர் யுத்திபுத்தியினரன்று" என்னும் ஏதுவும், 'அவர்தத்தம் செயற்கு உத்தரவாதிகளன்று" என்னுங் காரியமும், த னித்தனியே பார்க்குங்காற் பொய்மையாய் நின்றும், அ வ்விரண்டு தாட்டார்தங்களையும் ஏதுகாரியங்களாகப் புணர்க்குமிடத்து, "ஒன்றினமற்றதருமாறுலவருத்தாப த்தியது" ஆகலான், அச்சங்கேததாட்டாந்தம்மெய்யாம்.

† பவணந்திசமணன் எனும் ஏதுவும் அவன் இலக் கணிதான் என்பதுந் தனித்தனி மெய்மையாய் நின்று ம், பவணந்தி இலக்கணியென்ற காரியம் அவன் சம ணனாயிருக்கும் ஏதுவால் விளைதலின்றாதலின்; அந்த முழுத் தாட்டாந்தமுமோ பொய்மையாம். ஆகலான், "மருவேதுமேல்விளைகாரியம்மன்னுசம்பந்தமதில் ஒரு வாதுமெய்பொயொடுங்கிடும்."

மிடத்து, ஏதுவுங் காரியமுந் தனித்தனி மெய்மையாயி ருந்தும் காரியம் ஏதுவில்விளையாமையால், முழுத்தாட் டாந்தமுமோ பொய்யாம்; ஆகலான், ஏது காரியங்களி ன்சம்பந்தத்தொடர்பிலேயே மெய்மை பொய்மைகள் ஒடுங்கி நிற்குமென்றுணர்க; ஆகவே, இன்ன நியாயஞ் சித்தியுடைத்து என்னுமிடத்து (சாதனந்தம்மைமாத் திரங் கருதுங்காற் பொய்யாயேனும் மெய்யாயேனுமிருந் தும்) சாதனங்களிற் சாத்தியம் அவாவிமுடிகின்றது எ ன்னும் பொருட்படுதலால், சங்கேததாட்டாந்தமானது நியாயத்தின் சித்தியை வலியுறுத்தலாம் எனக்கொளி னும் அமையும்; உதாகரணமாய்—

ஏது,—விலங்குகள் யுத்தியில்லனவும் யாவை வில ங்குமாயிருக்குமேல்;

காரியம்,—யாவையுத்தியில்லது; இங்கே, சுயம்பித நையாயிதமொன்றை, அதன் வலியுறுத்தும்படி, சங் கேததாட்டாந்தமாய் உரைத்திருக்கின்றது கண்டுகொ ள்க.

௯௧. உரையேதினுக்குஉடம்படிற்காரியஞ்சாத்தியமாம்
வருகாரியத்தைமறுத்திடினேதும்மறுத்திடலாந்
தருகாரியத்தினையொப்பினுமேதைமறுத்திடினும்
மருவாதனுமிதமிப்பால்வகுப்பம்வியோகமதே.

இ—யுள், சங்கேத நையாயித சூத்திரங்கள் இவையென்றும், சங்கேநையாயிதம் அனு மானமாகா இடம் இவையென்றும், உணர் த்துகின்றது.

இ--ள். உரையேதினுக்கு உடம்படிற் கா ரியஞ் சாத்தியமாம்--சொல்லிய ஏதுமெய்மை யென அங்கீகரித்தாற் காரியமும் மெய்மை யென அனுமிதமாம்.

வருகாரியத்தை மறுத்திடினேதும் மறுத்தி டலாம்—(ஏதின்பால்) வருகின்ற காரியம்மெ ய்மையன்றென மறுத்தால் ஏதும்மெய்மைய ன்றென மறுக்கலாம்.

தருகாரியத்தினையொப்பினுமேதை மறுத்திடினும் மருவாதனுமிதம்-- (அவ்வாறன்றி,) சொல்லியகாரியம் மெய்மையென்றுடம்படுவதினாலும் ஏதுமெய்மையன்றென்று மறுத்திடுவதினாலும் அனுமானமாகியசாத்தியம் முடிவதில்லை.

இப்பால்வகுப்பம்வியோகமதே--இனி வியோகதாட்டாந்தத்தை மொழிகுவாம். எ--று.

சங்கேதநையாயிதசூத்திரங்கள்,—

க. *"ஏதினுக்குஉடம்படிற்காரியஞ்சாத்தியமாம்."*

இச்சூத்திரத்தான் முடியும் நையாயிதங்களனைத்தும் நிரனிவலச்சங்கேதமெனப்படும்.

உ. *"காரியத்தை மறுத்திடினேதும்மறுத்திடலாம்."*

இச்சூத்திரத்தான்முடியும் நையாயிதங்களனைத்தும்மறுதலைச்சங்கேதம் எனப்படும்.

சங்கேதநையாயித உதாகரணங்கள்.—

க. *சாத்தன் சுரமுடையனேல் நோயுடையன்;*
சாத்தன் சுரமுடையன்; ஆகவே
அவன் நோயுடையன். இது முதலாஞ்சூத்திரத்தான்முடிந்த நிரனிவலச்சங்கேத நையாயிதமென்றறிக.

"வருமீர்சுயம்பிததாட்டாந்தரங்களுளொன்றின் மற்றதருமாறுலவருத்தாபத்தியது சங்கேதம்" ஆதலின், ஏதுமெய்மையென அங்கீகரித்தாற் காரியமும்மெய்மையென்று அனுமிக்கலாமேயன்றி, ஏதுமெய்மையன்றென மறுத்தாற காரியமும் மெய்மையன்றென அனுமானமாகாது: காரியம் மெய்மையன்றென மறுத்தால் ஏதும்மெய்மையன்றென மறுக்கலாமேயன்றி, காரியம் மெய்மையென்றுடம்பட்டால் ஏதும் மெய்மையென்றுடம்படமுடியாது.

காரியமுண்டேற் காரணமுண்டு;
கடவுளின்சித்தம்போனடப்பரேற் கதியடைவா,
கசமுடையனேற் பிணியுடையன்;
பிணியிலனேற் கசமிலன்;
காரணமின்றேற்காரியமின்று இவற்றிற்சான் க

௨. காரியமுண்டேனிற் காரணமுண்டு;
காரணமில்லை; ஆகவே
காரியமுமில்லை. இது இரண்டாஞ்சூத்திரத்தான் முடிந்த மறுதலைச்சங்கேதநையாயிதமென்றறிக.

௩. கருத்தாவின்றேற் காரியமில்லை,
கருத்தாவின்று; ஆகவே
காரியமில்லை நிரனிலைச்சங்கேதநையாயிதம்

௪. கருத்தாவின்றேற் காரியமில்லை,
காரியமுண்டு; ஆகவே
கருத்தாவுமுண்டு. மறுதலைச்சங்கேதநையாயிதம்.

இவ்வுதாசரணங்களிலே முடித்துக்காட்டிய வாறன்றி, காரியத்தினையொப்பினும் ஏதை மறுத்திடினும் மருவாதனுமிதம் என்றறிக; உதாகரணமாய்,—

முதலாம் உதாகரணத்திலே முடித்தவாறன்றி, சாத்தன் நோயுடையன் எனக் காரியத்தை ஒப்பின், சாத்தன் சுரமுடையன் என்று ஏதுஅனுமானமாகாது; என்னையோவெனின், சாத்தன் சுரத்தாலன்றிக் கசம் குன்மம்முதலியபிறவாற்றுலும் நோயுடையனுயிருக்கலாம் ஆதலின்.

௯௨. தேறுஞ்சுயம்பிததாட்டாந்தரங்கள்பிரிநிலையில்
வேறென்றியதிறனயவற்றேன்றெனுமெய்மையதாய்
ஏறும்வியோகநற்றுட்டாந்தமெய்துசுயம்பிதங்கள்
ஊறுஞ்சிலமறுத்தாலெஞ்சியவுடம்பட்டிடுமே.

ஒழுங்கே ஏதுவுக்கு உடம்பட்டுப் பின்னர் காரியத்துக்கும் உடம்படலான், அன்னநையாயிதம் நிரனிலைச்சங்கேத நையாயிதம் எனும்பெயர்பெற்றது. காரியத்தை மறுத்துப் பின்னர் ஏதுவையும் மறுப்பின், அன்னநையாயிதம் மறுதலைச் சங்கேத நையாயிதம் எனும்பெயர்பெறும்.

அக்கினியுண்டேற் காந்தியுண்டு,
அக்கினியுண்டு; ஆகவே
காந்தியுண்டு. நிரனிலைச்சங்கேதநையாயிதம்.
அக்கினியுண்டேற் காந்தியுண்டு,
காந்தியில்லை: ஆகவே
அக்கினியில்லை. மறுதலைச்சங்கேதநையாயிதம்.

இ-யுள், வியோகதாட்டாந்தம் இன்னதென்றும், வியோக நையாயிகசூத்திரம் இதுவென்றும், உணர்த்துகின்றது.

இ—ள். தேறுஞ்சுயம்பிததாட்டாந்தரங்கள் பிரிநிலையில் வேறோன்றிய திறனுயவற்றோன்றெனு மெய்மையதாய் எறும்வியோகதாட்டாந்தம்--தெளிந்தபல சுயம்பித தாட்டாந்தங்கள் பிரிநிலைப்பொருளில் வேறுபட்டுப் புணருந்திறத்தையுடையதாய், அச்சுயம்பிதங்களுள்ஒன்றெனினும் மெய்மையுடையதாய், நடக்குந் தாட்டாந்தமே * வியோகதாட்டாந்தம் எனப்படும்.

எய்து சுயம்பிதங்களுளுஞ் சிலமறுத்தாலெஞ்சியவுடம்பட்டிடும்- (வியோகதாட்டாந்தத்துள்) வருஞ் சுயம்பிதங்களிற் சிலவற்றைப் பொய்யென மறுத்தால், ஒழிந்தவைகள் (வியோகமாய்)மெய்யெனஉடம்படலாம். எ-று.

வியோகதாட்டாந்தத்திலே இரண்டுமுதலிய பலசுயம்பிதங்கள்வரும்; உதாகரணமாய்—

இது மாரிஅல்லது கோடை; இவ்வியோகதாட்டாந்தத்திலே; "இதுமாரி—இதுகோடை" என இரண்டுசுயம்பிததாட்டாந்தங்கள் பிரிநிலைப்பொருளில் வேறுபட்டுபுணர்ந்து நிற்கின்றன.

இப்பருவந் † கார் அல்லது கூதிர் அல்லது பனி அல்ல

வியோகம் என்பது பிரிநிலை; அவன் இங்கே வந்தது பகல் அல்லது இரா—என்னுமிடத்து இரண்டுசுயம்பித்தாட்டாந்தங்கள் வியோகமாய்ப் புணர்ந்து நிற்கின்றன. செயற்குரியகாலம் இறப்பு அல்லது நிகழ்வு அல்லது எதிர்வு—என்னுமிடத்து மூன்று சுயம்பிததாட்டாந்தங்கள் வந்தன.

† பரவியகாரேகூதிர்முன்பினிற்பனிகளோடு விரவியஇளையவேனில் விளந்திடுமுதிர்ந்த வேனில்

துவேனில்; இவ்வியோக தாட்டாந்தத்திலே நான்குசுய ம்பிதங்கள் பிரிநிலையிற்புணர்ந்துநிற்கின்றன; அவை,-

இப்பருவங்கார்
இப்பருவங்கூதிர்
இப்பருவம்பனி
இப்பருவம் வேனில்.

வியோகதாட்டாந்தத்தில் வந்துபயிலும் பலசுயம்பிதங்களுள் ஒன்றேனும் மெய்மையாயிருக்கவேண்டியது; அன்றேல், வியோகதாட்டாந்தமானது பொய்மையென்றேமுடியும்; உதாகரணமாய்,—

கடவுள்விகாரி அல்லது மலசகிதன் என்னுமிடத்து "கடவுள் விகாரி, கடவுள் மலசகிதன்" எனும் இரண்டு சுயம்பிததாட்டாந்தங்களுள் ஒன்றேனும மெய்மையன்றாதலின், அவ்வியோகதாட்டாந்தம் பொய்மையேயாம்.

வியோகநையாயித சூத்திரம்.

மருவும்ஆவணியேயாதிமற்றிரண்டிரண்டுமாதம்
பருவமுமிரண்டும்ஆய்ந்துபார்த்திடில்வாய்த்தபேரே-

எனுஞ்செய்யுட்படி, பருவம் ஆறேயெனினும், முன்பனி பின்பனி எனும் இருபருவமும் பனியிலும் இள்வேனில் முதுவேனில் இரண்டும் வேனிலிலும் அந்தர்ப்பவித்துப் பருவம் நான்காகவும் முடியும்.

வியோகதாட்டாந்தமானது பெரும்பான்மையும்வந்துபயிலுமிடம் யாதெனின், ஒருபொருளை அல்லது பலபொருளைப்புற்றி உரைக்கக்கூடிய துணிபுகளுள் ஒன்றேனும் மெய்மையாய்முடிதல் இன்றி அமையாத இடமேயாம்; உதாகரணமாய்,

கடவுள் மலரகிதன் அல்லது மலசகிதன்;
இம்மகவு புதல்வன் அல்லது புதல்வி;
இப்பூதியம் பிருதுவி, அப்பு, தேயு, அல்லது வாயு;
மழை அல்லது பனிப்பெய்தது;
தந்தையேனும், மைந்தனேனும் வருவான்;
அவன் நாளை இங்கேவருவன், அல்லது இவன் அங்கே போவன்;
அறம்வளரும் அல்லது மறந்தளரும்;
அரசு வாழும் அல்லது பிரஜை தாழும்.

"எந்து சுயம்பிதங்களுநுஞ்சில்மறுத்தாலெஞ்சியவுடம்பட்டிடும்."

வியோகநையாயித உதாகரணங்கள்.

பூர்வசாதனம்—இது மாரி அல்லது கோடை.
உத்தரசாதனம்—இதுமாரி அன்று; ஆகவே
சாத்தியம்—இதுகோடையாம்.

இந்நையாயிதத்தின் உத்தரசாதனத்திலே பூர்வசாதனமாய்நிற்கும் வியோகதாட்டாந்தத்துள்ள சுயம்பிதங்களிலொன்றை மறுத்ததனால் அவ்வியோகசாதனத்தெஞ்சிநின்ற சுயம்பிதமே சாத்தியத்தில் மெய்யென அங்கீகரிக்கப்பட்டது.

பூர்வசாதனம். இப்பருவங் கார், கூதிர், பனி, அல்லது வேனில், (ஆகவே
உத்தரசாதனம். இப்பருவங்காருமன்றுகூதிருமன்று,
சாத்தியம். இது பனி அல்லது வேனிலாம்
அரசன் மந்திரி அல்லது தானுதிபன்விவேகி,
மந்திரி விவேகி அன்று; ஆகவே,
அரசன் அல்லது தானுதிபன் விவேகி.

இங்ஙனம் உதாகரித்தனபோலும் பலநையாயிதங்களிலே வியோகசாதனத்துவருஞ் சுயம்பிததாட்டாந்தங்களுட் சிலமாத்திரமே மெய்யென்று முடிதலால், வியோகசாதனத்துவருஞ் சிலசுயம்பிதத்தை மெய்யென உடம்படின் ஒழிந்த சுயம்பிதத்தைப் பொய்யென மறுத்தலும் ஒருவாற்ருன் * அமையுமேனினும், இஃது வியோ

"இப்பருவம் மாரி அல்லது கோடை" என்னுமிடத்தும், "உலகந்தானுய்த்தோன்றும் அல்லது பிறகாரணத்தாற்றேன்றும்" என்னுமிடத்தும், ஒருதுணிபை மறுத்தால் எஞ்சிய துணிபை உடம்படுகின்றனமாதலின், முதலே ஒருதுணிபை உடம்பட்டுப் பின்னர் ஒழிந்ததுணிபை மறுக்கினும் அமையுமாயினும், வியோகதாட்டாந்தம் எங்கணும் இவ்விதி வழுவின்றிமுடியாது. "இவர் குரவராற் செல்வப்பொருளையேனுங் குருவினுற் கல்விப்பொருளையேனும் பெறுவர்" என்னுமிடத்து, குரவராற் செல்வப்பொருளைப்பெறுவர் என்று உடம்படின், குருவினுற் கல்விப்பொருளைப் பெருர் என எங்கணும் மறுத்தல்முடியாது; ஒன்றை மறுத்தால் மற்ற

கனையாயிதமனைத்துக்கும் ஒருசாமானியவிதியுன்ரும் என உணர்க.

"சுசீலராஜேர் மாந்தரிடத்துப் புகழையேனுங் கடவுளிடத்து அருளையேனும் அடைவார்" ஏனும்வியோகதாட்டாந்தத்துள்ள சுயம்பிதங்களிரண்டும மெய்யேயாதலின், ஒருசுயம்பிதத்தை உடம்படலான் மற்றையதை மறுத்தலேலாது, ஆகலின்,

"எய்து சுயம்பிதங்களூறுஞ் சிலமறுத்தாலெஞ்சியவுடம்பட்டிடும்" என்று மேலையுரைத்திருக்குஞ் சூத்திரமே சாமானியவிதியென்றறிக.

௲௲. இடும்பூர்வசாதனத்தேபலவேதுவந்துத்தரமோ தொடர்ந்தேவியோகமதாய்வரிற் சங்கரசங்கேதமென் றிடும்பெயர்சங்கேதநையாயிதவிதிக்கேறபவிங்கும் உடம்படலேது மறைகாரியஞ்சொல் வியோகத்திலே.

இ--யுள், சங்கரசங்கேதம் என்பது இன்னதென்றும், அதன்சூத்திரம் இதுவென்றும், உணர்த்துகின்றது.

"இ--ள். இடும்பூர்வசாதனத்தே பலவேதுவந்துத்தரமோ தொடர்ந்தேவியோகமதாய் வரிற் சங்கர சங்கேதமென்றிடும்பெயர் -சொல்லிய பூர்வசாதனத்திலே பல ஏதுக்கள்வந்து, உத்தரசாதனமோ வியோகதாட்டாந்தமாய்த் தொடர்ந்துநின்று (ஒருநையாயிதம் முடியப்) பெறின், (அந்நையாயிதத்தின்) பெயர் சங்கர சங்கேதம் என்பர்.

சங்கேதநையாயிதவிதிக்கேற்பவிங்கும் உடம்படலேது மறைகாரியஞ்சொல்வியோகத்தில்- சங்கரசங்கேதத்திலேயுஞ் சங்கேதநை

தை உடம்படலாம்' அன்றி ஒன்றை உடம்பட்டு மற்றதை எங்கணும் மறுத்தல் ஏலாது.

யாயிதவிதிக்கோப்ப (மேலேயுரைத்த) வியோகமுறையாய் ஏதை உடம்படுதலுங் காரியத்தை மறுத்தலுமாம்--என்றவாறு.

செய்யும் என்னும் வாய்பாட்டு "இறும்" எனும்முற்றுவினை இங்ஙனம பல்லோர்படர்க்கையில் முடிந்துநின்றன; அப்படி அருகியும் இலக்கியங்களில்வந்துபயிலும் என்றறிக.

பூர்வசாதனத்திலே சங்கேதவலியும் வியோகநடையுமாய்வரும் பல ஏதுககளுக்குங் காரியம ஒன்றேமுடிந்துநிற்றலும், ஏது ஒவ்வொன்றற்குங் காரியம் ஒவ்வொன்று தனித்தனிமுடிந்துநிற்றலும் உண்டு; உதாகரணமாய்,—

மழையானது பிரளயமாய் விஞ்சப்பெய்யினேனும் சற்றும பெய்யாதொழியினேனும் நாடு அழியும். இவ்வுதாகரணத்திலே, சங்கேதவலியும் வியோகநடையுமாய் "மழையானது பிரளயமாய் விஞ்சப்பெய்யினேனும் சற்றும் பெய்யாதொழியினேனும்" என்றிரண்டேதுக்கள்வந்து, அவ்விரண்டற்குங் காரியம் ஒன்றே விளைந்து முடிந்ததுகாண்க. "வென்றாலுந்தோற்றாலும்வசையே வெம்போர் வேதியரோடுடற்றல்" என்பதும், "சீரியர் இப்படிப் புகழினேனும் பூரியர் அப்படி இகழினேனுங் குற்றமேயாம்" என்பதும் "சகத்து அனாதி நித்தியசொயம்பானதெனினும் இடையே தானாய்த்தோன்றிற்றெனினும் வழுவேயாம்" என்பதும் அன்ன.

"ஒருவன் சிட்டரோடொழுகின் அறத்தையேனும், துட்டரோடொழுகின் மறத்தையேனும் பயில்வான்" என்னும் உதாகரணத்திலே சங்கேதவலியும் வியோகநடையுமாய் இரண்டு ஏதுக்களும் அவை ஒவ்வொன்றற்குந் தனித்தனி காரியம் ஒவ்வொன்றும் முடிந்துநிற்கின்றன.

'பூர்வசாதனத்துப் பல ஏதுக்கட்குங் காரியம் ஒன்றே முடிந்துநிற்க, உத்தரசாதனத்துக் காரியத்தை எதிர்மறுக்குமிடம் ஒன்றிலேமாத்திரமன்றி) மற்றைய இடமெல்லாம் உத்தரசாதனம் வியோகநடைபெற்றேவருமென்றறிந்துகொள்க.

சங்கரசங்கேத உதாரணங்கள்.

க. மழை பிரளயமாய் விஞ்சப்பெய்யினேனும பெய்யாதொழியினேனும் நாடு அழியும். (பூர்வசாதனம்.)
மழை பிரளயமாய் விஞ்சப்பெய்யும், அல்லது பெய்யாதொழியும்; உத்தரசாதனம்) ஆகவே,
நாடு அழியும். (சாத்தியம்)

உ. சாத்தன் சிட்டரோடொழகின் அறத்தையேனுந் துட்டரோடொழகின் மறத்தையேனும் பயில்வான, அவன் சிட்டரோடொழுகின்றனன் அல்லது துட்டரோடொழுகின்றனன், ஆகவே
அவன் அறத்தை அல்லது மறத்தைப்பயில்வான்.

ங. சாத்தன் புலவரோடொழகிற் புகழ்ச்சியேனும், அசடரோடொழகின் இகழ்ச்சியேனும், அடைவான்; அவன் புகழ்ச்சியேனும் இகழ்ச்சியேனும் அடைகின்றிலன்; ஆகவே, அவன் புலவரோடொழுகின்றிலன் அல்லது அசடரோடொழுகின்றிலன்.

இவ்வுதாகரணம் மறுதலைச்சங்கரசங்கேதம் என்றுணர்க.

இங்ஙனம் எடுத்துமொழிந்த உதாகரணங்களைப்பிரித்து விரித்து உரைக்கினும் அமையும், வழுவின்ரும்; உதாகரணமாய்—

பூர்வம்	சாத்தன் புலவரோடொழகிற் புகழ்ச்சி அ டைவான்; (டைவான்; அவன் அசடரோடொழகின் இகழ்ச்சி அ
உத்தரம்	சாத்தன் புகழ்ச்சி அடைகின்றில்ன் அல் லது, (வே. அவன் இகழ்ச்சி அடைகின்றிலன்; ஆக
சாத்தியம்	சாத்தன் புலவரோடொழுகின்றிலன், அ ல்லது, அவன் அசடரோடொழுகின்றிலன்.

இவ்வாறே சங்கரசங்கேதங்களைப்பிரித்து விரித்துரைத்தும் அவ்வாறு பிரித்துவிரித்தவைகளைச் சுருக்கியுரைத்தும் பழகுக.

சங்கரசங்கேதம் ஒவ்வொன்றையும் (ஏற்றவாறு) இரண்டு அல்லது பல சங்கேதநையாயிதங்களாக விரித்துணர்த்தலாம்; உதாகரணமாய்,

க சாத்தன் புலவரோடொழகிற் புகழ்ச்சி அடைவான்,

அவன் புலவரோடொழுகுகின்றனன்; ஆகவே
அவன் புகழ்ச்சியடைவான்.

உ. சாத்தன் அசடரோடொழுகின் இகழ்ச்சியடைவான்,
அவன் அசடரோடொழுகுகின்றனன், ஆகவே
அவன் இகழ்ச்சியடைவான்.

மேலையுதாகரித்திருக்கும் மூன்முவதான சங்கரசங்கேதத்தைவிரிக்கின், இங்ஙனங்காட்டிய இரண்டுசங்கேதநையாயிதங்களாய் வருமென்று கண்டுதெளிக.

சங்கரசங்கேதமானது, நிரனிலையாய்வரின் ஏதுக்களில் யாதேனும் ஒன்றுமெய்யெனவும், மறுதலையாய் வரிற் காரியங்களுள் யாதேனும் ஒன்று பொய்யெனவுங்கருதப்படுவதாயும், ஆயினும் அவ்வாறுகருதுதற்கிடனாய்நிற்பது, எது என்றுவிளங்காததாயும் நிற்றலான், அவ்வகையான நியாயத்தையே சங்கரசங்கேதமாய் உரைப்பரென்றறிக. ஏதுக்களுட் பலவற்றை மெய்யென்றேனுங் காரியங்களுட் பலவற்றைப் பொய்யென்றேனும் அறிந்தவிடத்திற்முனும் நியாயத்தைச் சங்கரசங்கேதமாய் உரைப்பதே வலியும் நலமுமென்றுணர்க.

௬௪. வியோகநையாயிதஞ் சங்கரசங்கெதமாமிரண்டும்
நயமலிசங்கெதநையாயிதத்திற்கொணர்ந்துபின்னர்
உயர்தருதத்துவசூத்திரத்தேமுடித்தற்குளந்தச்
சொயமருசங்கெததாட்டாந்தமுங்கொள்சுயம்பிதமே.

இ--யுள், சம்பாவிதநையாயிதங்களாகிய சங்கேதநையாயிதம் வியோகநையாயிதம் சங்

---

* வென்முலுந்தோற்முலும் வசையேவெம்போா வேதியரோடுடற்றல்; வென்றனம் அல்லது தோற்றனம், ஆகவே வசையேவெம்போர் வேதியரோடுடற்றல்; என்னும் இச்சங்கரசங்கேதத்தை இரண்டு சங்கேதநையாயிதங்களாய் விரித்துமொழியலாம்; எப்படியெனில்,

க. வென்முல்வசையேவெம்போர்வேதியரோடுடற்றல்,
வென்றனம்; ஆகவே
வசையேவெம்போர்வேதியரோடுடற்றல். (ல்,

உ. தோற்முல்வசையே வெம்போர் வேதியரோடுடற்ற
தோற்றனம்; ஆகவே
வசையேவெம்போர்வேதியரோடுடற்றல்.

கரசங்கேதம் என்பவற்றைச் சுயம்பிதநையாயி தத்திற்கோணர்ந்து, பின்னர் தத்துவசூத்திரத் தான்முடிக்குமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ—ள். வியோகநையாயிதஞ் சங்கரசங்கே தமாமிரண்டும் நயமலிசங்கேத நையாயிதத்தி ற்கோணர்ந்து- (மேலைச்செய்யுட்களிலேயுரை த்து) வியோகநையாயிதஞ் சங்கரசங்கேதமே ன்னும் இரண்டனையுஞ் சங்கேதநையாயித மாகப் பெயர்த்துக்கோணர்க.

பின்னர் உயர்தரு தத்துவசூத்திரத்தே முடி த்தற்கு எந்தச்சோயமருசங்கேததாட்டாந்தமு ங்கோள்சுயம்பிதம்-பின்பு (சங்கேதநையாயி தமேதனையும்) மகாதத்துவசூத்திரத்தான் மு டிக்கும்படிக்கு, (அந்நையாயிதத்திலே நிற்கு ம் பூர்வசாதனமாகிய) சங்கேததாட்டாந்தமே தனையுஞ் (சாமானியான்வய) சுயம்பிததாட் டாந்தமாகக் கருதுக. எ--று.

நயமலியென்பது நயம்மிகும் எனும் பொருளடை.

சோயமரு என்பது தன்னிலைசாரும் எனும் பொரு ள் அடை.

கோணர்ந்து எனும் வினையெச்சம் வினைமுற்றுப் பொருட்கண்ணத்துநின்றமைதெளிக.

சம்பாவிதநையாயிதங்களை முடித்தற்கு உரைத்தவி திகள்வழுவின்றியவெனினும், தெளிவும் வெளிப்படை யுமான மகாதத்துவசூத்திரத்தான் அவற்றைமுடித்துக் காட்டின் நியாயத்தின் சித்தி நன்குதிகழுமென்க; ஆக லாற்றான், ''உயர்தருதத்துவசூத்திரத்தே முடித்தற்கு'' எனச்செய்யுளுட்டந்தனம்.

''உண்டேநியாயமவனைத்துமித்தத்துவ சூத்திரத்தைக் கண்டேமுடிதல்'' என்று முன்னர் செய்யுளில்விதித்த தின் தொனிப்பையுந் தாற்பரிப்பையும் இங்குங்காண்க.

''ஈ பொதுப்பதமேலுடம்பட்டேனெதிர்மறுத்தென்ந னியேவிசேட கித்திட்டதியாதுழவ்வாறதனில் இனிதே

யமையதன்மேலும்விசேடகித்தேற்றலுண்டே'' என்பது மகாதத்துவசூத்திரம். சுத்தமுந்தன்மையுமாய்வருஞ் சுயம்பிதநையாயிதங்களும், சங்கேதமும் வியோகமுமாய்வருஞ் சம்பாவிதநையாயிதங்களும் ஆகிய இருவகையுள் எத்திறத்தனுமானமுமுன்னர்செய்யுளில் உரைத்தவாறுமுடிய, அவ்விருவகை நையாயிதங்களும்மகாதத்துவசூத்திரமொன்றில் ஒடுங்கி முடியுமென்றறிக.

'நியாயநடையினுக்காதரமாய் உலவுமிலக்கணமே தெளியுங்கவல'' என்றுரைத்ததின் தொனிப்பையுங் கண்டுகொள்க க-ம். செய்யுட்கீழ்க்காண்க.

க. வியோகநையாயிதத்தைச் சங்கேதநையாயிதமாய்ப்பெயர்த்துக்கொணரும் விதம்.

(ருஉ-ம். செய்யுளின்கீழ் எடுத்துரைத்திருக்கும் உதாகரணங்கவளப்பார்.)

பூர்வசாதனமாகிய வியோகசாதனத்தைச் சங்கேத தாட்டாந்தமாக்கும் வகை.

வியோகம். இதுமாரிகாலம் அல்லது கோடைகாலம்.

சங்கேதம். இதுமாரிகாலமன்றெனிற் கோடைகாலமாம்.

இப்படி வியோகநையாயிதவிதியைச்சாரவுஞ் சங்கேதநையாயிதவிதிக்கேற்பவும் வியோகசாதனத்தைச் சங்கேதசாதனமாக்கினதன்மேல்,

''இது மாரிகாலமன்றெனிற் கோடைகாலமாம்.

இதுமாரிகாலமன்று ஆகவே.

இதுகோடைகாலமாம்'' என்று வியோகநையாயிதத்தைச் சங்கேதநையாயிதமாய் முடித்துக்கொள்க.

''எய்து சுயம்பிதங்களுறுஞ்சிலமறுத்தாலெஞ்சியவுடம்பட்டிடும்'' என்பது வியோகநையாயிதவிதி.

''உரையேதினுக்கு உடம்படிற்காரியஞ் சாத்தியமாம்'' என்பது நிரனிலைச்சங்கேதநையாயிதவிதி.

''வருகாரியத்தை மறுத்திடினேதும் மறுத்திடலாம்'' என்பது மறுதலைச்சங்கேதநையாயிதவிதி.

இவ்விதிகள் இகந்துபடாமல் வியோக தாட்டாந்தத்தைச் சங்கேத தாட்டாந்தமாக்கிக்கொள்க.

உ. சங்கரசங்கேதத்தைச் சங்கேதநையாயிதமாய்ப் பெயர்த்துக்கொணரும்விதம்.

ருரு-ம். செய்யுளின்கீழ் எடுத்துரைத்திருக்கும்உதாக

ரணங்களையும் ''சங்கரசங்கேதமோவ்வொன்றையும் இரண்டு அல்லது பலசங்கேதநையாயிதங்களாக விரித்துணர்த்தலாம்'' என்றதன்கீழ்க்காட்டிய உதாரணங்களையும் வியாக்கியானத்தையுங்கண்டுகொள்க.

ரு. சங்கேதநையாயிதத்தைச் சுயம்பிதநையாயிதமாய்ப் பெயர்த்துக்கோணரும் விதம்.

சங்கேததாட்டாந்தமொவ்வொன்றனையுஞ் சாமானியான்வயசுயம்பிததாட்டாந்தமாகப் பெயர்க்கும்படி சங்கேததாட்டாந்தத்துவருஞ் சுயம்பிததாட்டாந்தமிரண்டனுள் ஏதுவாய்நின்ற தாட்டாந்தத்தை விசேடியபாதமாயும், காரியமாய்நின்ற தாட்டாந்தத்தை விசேடகபாதமாயுங்கொள்க. உதாரணமாய், மழைபெய்யுமேல் நாடுசெழிக்கும்'' என்னுஞ் சங்கேததாட்டாந்தம் "மழைபெய்வதானது நாடுசெழிப்பதானது என்னுஞ்சுயம்பிததாட்டாந்தத்திற்கு ஒக்கும். இனி சங்கேதநையாயிதத்தின் உத்தரசாதனமாய் மழைபெய்யும் எனவரின், அது தற்காரியம் மழைபெய்வதானது'' என்பதற்கொக்கும். பின்னை, சாத்தியம் "தற்காரியம் நாடுசெழிப்பதானது'' எனக் காராடா என்னுந்துறையான்முடியும்.

சாத்தன் சுரமாயிருக்கின், நோயுடையன்;
சாத்தன் சுரமாயிருக்கின்றனன்; ஆகவே
சாத்தன் நோயுடையன் என்னும் நிரனிவலச்சங்கேதநையாயிதம்,—
சாத்தன் சுரமாயிருப்பதானது, அவன் நோயுடையனனது; தற்காரியம் சாத்தன் சுரமாயிருப்பதானது; ஆகவே
தற்காரியஞ்சாத்தன் நோயுடையனனது'' என்னுஞ் சுயம்பிதநையாயிதத்துக்கொக்கும்.

மறுதலைச்சங்கேதநையாயிதத்தையும், இவ்வாறே விதிவழுவாது சுயம்பிதமாக்கிக்கொள்க; உதாரணமாய்;
இது மாரிகாலமன்றெனிற் கோடைகாலமாம்;
இதுகோடைகாலமல்ல, ஆகவே;
இதுமாரிகாலமன்றல்ல'' என்னும் மறுதலைச்சங்கேதநையாயிதம்,—
இதுமாரிகாலமன்றாவது கோடைகாலமாவது,
தற்காரியம் இதுகோடைகாலமல்லவானது; ஆகவே

தற்காரியம் இதுமாரிகாலமன்றல்லவாவது'' என்னு ஞ்சுயம்பிதநையாயிதத்துக்கொக்கும்,

நியாயிக்குமிடத்து, இங்ஙனங்காட்டியவாறு சம்பா விதநையாயிதங்களைச் சுயம்பிதநையாயிதங்களாக்கி யே சாதனைசெய்யவேண்டியது, என்றேநியதியல்ல, அது விழுமமுமல்ல. எத்துறையான்வரும் நியாயங்களை யும் மகாதத்துவசூத்திரத்தால் முடிக்கவும் பயின்றிருக் கவேண்டியது என்பதாம்.

இதுகாறும், மானதக்காட்சியெனுங் கரணத்தையும் அதன்சார்பில்வரும் பதங்களையும், யூகமெனுங்கரண த்தையும் அதன்சார்பில்வருந் தாட்டாந்தங்களாகிய சாமானியான்வயம், சாமானியவியதிரேகம், விசேடா ன்வயம், விசேடவியதிரேகம் என்பவற்றையும், யுத்தி யெனுங்கரணத்தையும் அதன்சார்பில்விளங்கும் நியா யநையாயிதங்களாகிய சுத்தசுயம்பிதம், தன்மைச்சுய ம்பிதம், சங்கேதம், வியோகம், சங்கரசங்கேதம் என் பவற்றையும் அவற்றின் இலக்கணங்களையும், எடுத்து இயன்றவாறுவிளக்கினம்.

இம்முப்பத்துநான்கு செய்யுட்களிலும் உரைத்திருக் கும் இலக்கணங்களே நியாய இலக்கணமெனக்கொ ள்க.

௩௫. மேவிருசாதனத்தொன்றுதொக்கொன்றுவிரிந் துநிற்க
வாவினற்சாத்தியநையாயிதத்தொகையான்மருவும்
ஓவலில்லாதுதொகுசாதனத்தையவாவினன்றித்
தாவலின்றுதுநியாயத்தின்சித்திதகைபெறவே.

இ-யுள், மேலேயுரைத்த இலக்கணவிதிக ளுக்கமைந்துவரும் நையாயிதவிரிமுறையாய் உலகிலே மாந்தர் வாதிப்பதும் புகல்வதும் அ ருகிவருமாதலாலும், பெரும்பான்மைபற்றி மாந்தர்நையாயிதங்களை இயற்கையாய்ச்சுருக் கியுந் தொகுத்தும் பேசுகின்றனராதலாலும், அந்நையாயிதச்சுருக்கங்களை முறையேஎடுத்து (நையாயிதவிதிகளால் அளந்துணர்த்துவான், றெடங்கி) நையாயிதத்தொகைஇன்னதென்

றும் அதன்வலி இத்திறத்தது என்றும், ஆணா த்துகின்றது.

இ-ள். மேவிருசாதனத்து-(நியாயவலிக்கு) உரிய இரண்டு சாதனங்களுள்; ஒன்றுதோக் கோன்றுவிரிந்துநிற்க வாவினற்சாத்தியம்-ஒரு சாதனந்தோக்கும் ஒருசாதனம்விரிந்தும் நிற் கச் சாத்தியம் பெயாந்தால்; நையாயிதத்தோ கையான் மருவும்-(அந்நியாயம்) நையாயிதத் தோகை எனும்பெயராற்றேன்றும்; நியாயத் தின் சித்தி--(ஆயினும்) நியாயவலியானது; ஒ வலில்லாது தொகுசாதனத்தையவாவினன்றி த்தாவலின்ருகுந்தகைபெற- தோக்குநின்றசா தனத்தை ஒழியாது அவாவிஞல் முடியுமேய ன்றி மற்றைப்படி இலக்கணம் மருவிமுடி யாது. என்றவாறு.

உலகிலே மாநதர் பெரும்பான்மையும் நையாயிதத் தொகையாகவே நியாயிககின் றனர். பூாவசாதனத்தை யுஞ் சாத்தியத்தையும உரைதது உத்தரசாதனத்தையு ரையாது விடுவதும் உண்டு; உதாகரணமாய்—

க நல்லோரெவருஞ் சாநதத்தை நயககின்றனர்,
ஆதலால், இமமநதிரி சாநதத்தைநயக்கின்றனன்

உத்தரசாதனத்தையுஞ் சாத்தியத்தையும் உரை த்துப் பூர்வசாதனத்தை உரையாதுவிடுவதும் உண்டு, உதாகரணமாய்,—

உ. இம்மந்திரி ஒரு நல்லவன்; ஆதலால்,
இம்மந்திரி சாந்தத்தை நயக்கின்றனன்; (அல்ல து) இம்மந்திரி ஒருநல்லவனைபடியாற் சாந்தத்தைந யக்கின்றனன்

சாத்தியத்தைப் பட்சமாய்நிறுத்திப பூர்வசாதனத் தைத்திட்டாந்தமாய்ப் பின்னிறுத்துவதுமுண்டு;

உதாகரணமாய்,—

ந. இம்மந்திரி சாந்தத்தை நயக்கின்றனன்,
என்னையெனின் நல்லோரெவருஞ் சாநதத்தைநயக்

கின்றனர். சாத்தியத்தைப் படசமாய்நிறுத்தி உத்தர சாதனத்தை ஏதுவாய்ப் பின்னிறுத்துவதுமுண்டு;

உதாகரணமாய்,—

ச. இம்மந்திரி சாந்தத்தை நயக்கின்றனன்;

என்னையெனின், இவனொரு நல்லவன்.

இவ்வாறு மாந்தர் நியாயிக்கினும், தொக்கு நின்றசாதனத்தை அவாவியல்லாமல் அவர் சொன்னநியாயம் சித்திகொள்ளாது; உதாகரணமாய்,—

நல்லோரெவருஞ்சாந்தத்தைநயக்கின்றனர்;ஆதலால்

"இம்மந்திரிசாந்தத்தைநயக்கின்றனன்" என்று நீர முடித்த நியாயம் எவ்வாறென்று பிரதிவாதி வினவிய இடத்து, "இம்மந்திரி ஒருநல்லவன்" எனத் தொக்குநின்ற சாதனத்தை விரித்து.

நல்லோரெவருஞ்சாந்தத்தை நயக்கின்றனர்;

இம்மந்திரி ஒருநல்லவன்; ஆதலால்

இம்மந்திரி சாந்தத்தைநயக்கின்றனன்; என்று நையாயிதமாக்கி முடித்தே நியாயவலியைக் காட்டவேண்டியது; ஆதலாற்றான் "ஓவலில்லாது தொகுசாதனத்தையவாவினன்றித் தாவலின்றுகு நியாத்தின் சித்திதகைபெறவே" எனக்கூறியது.

நையாயிதத்தொகைகள் சுயம்பிதமாயன்றிச் சம்பாவிதமாயும் விரிக்கப்படும்; உதாகரணமாய்,—

' மழைபெய்கின்றது; ஆதலால் நாடுசெழிக்கும்,"

இந்நையாயிதத்தொகையின் பூர்வசாதனம் "மழைபெய்யுமேல் நாடுசெழிக்கும்" என்பதாம்; அதனைப் பூர்வசாதனமாய் வைத்துச் சம்பாவிதநையாயிதம்பால் வருஞ் சங்கேதநையாயிதத்தை முடித்துக்கொள்க. சம்பாவிதநையாயிதங்களையெல்லாஞ் சுயம்பிதநையாயிதங்களாகப் பெயர்க்கலாமேயெனினும், வேண்டியவிடத்துக் காரியத்துக்கேற்ப நியாயவிதிகளை முரணாமல் நையாயிதத்தொகைகளைச் சுயம்பிதமாயுஞ் சம்பாவிதமாயும் விரித்துக்கொள்க.

௯௯. பெற்றேமுதலாநிலையினிணையாயிதங்கடோடை
உற்றேரேவொன்றதன்சாத்தியமற்றதன்சாதனமாய்
அற்றேமுடியினந்தத்தினிற்சாத்தியமன்னதனைச்
சுற்றுநேறிசுருக்கித்தொடையப்பெயர்சொல்லுகவே.

இ--யுள், நையாயிதச்சுருக்கங்களுள் ஒன்ருய தொடையம் என்பதின்னதென்று விளக்குகின்றது.

இ —ள். பெற்றேமுதலநிலையினினையாயிதங்கடோடை-முதலாம் நிலையிலுள்ளபலநையாயிதங்கள் ஒன்றன்பின்ஞென்று தொடையாகநின்று; உற்றேருவோன்றதன் சாத்தியம்மற்றதன் சாதனமாய்—பற்றியேறும்ஒவ்வோரு நையாயிதத்தினதும் சாத்தியம் அதன்கீழயல் நையாயிதத்தின் சாதனமாகி; அற்றேமுடியினந்தத்தினிற்சாத்தியம்--கடையான (முக்கிய) சாத்தியம் அறுதியுற்றுமுடியுமேயெனின்; அன்னதனை--அந்தநையாயிதத்தோடையை; சுற்றுநேறிசுருக்கி-சுற்றிவிரியாதபடிசுருக்கி;தோடைப்பெயர் சோல்லுக—(அந்த நையாயிதத் தோடைக்கு) தொடையம் என்னும்பெயர் தருக. என்றவாறு

இங்ஙனம் உரைத்தவாறு முதலாம் நிலையிலுள்ள நையாயிதங்கள் திரண்டு தொடையமாகச் சிறுபான்மை வழங்குவனவுமுண்டு.

க. நையாயிதத்தோடைக்கு உதாரணம்—
புட்கள் சிறையுடையன;
பருந்துகள் புட்கள்; ஆகவே
பருந்துகள் சிறையுடையன.

உ சிறையுடையன ஆகாயத்தியங்கும்;
பருந்துகள் சிறையுடையன; ஆகவே
பருந்துகள் ஆகாயத்தியங்கும்.

இவ்வாறு இரண்டன்றி, மூன்றும் பலவுந் தோடர்ந்துவருதலுமாம். இவ்வாறு வரும் நையாயிதத்தொடைகளைச் சுருக்கித் தொடையமாக்கும் விதத்தை மேலைச்செய்யுளிற்கூறுதும்; கண்டுகொள்க. இங்ஙனம் எடுத்துரைத்த உதாரணத்தில் முதலாம் நையாயிதத்தின் சாத்தியமான "பருந்துகள்சிறையுடையன" என்பது

இரண்டாம் நையாயிதத்தின் உத்தரசாதனமாய் வரப் பின்னர் ''பருந்துகள்ஆகாயத்தியங்கும்'' என்று அந்தத் தினிற் சாத்தியம்முடிந்தமை கண்டுகொள்க.

௯௭. சொல்லுமுற்றுட்டாந்தரத்தினின்மேவுவிசேடகங்கீழ்ச்
செல்லுநற்றுட்டாந்தரத்தின்விசேடியமாகியிவ்வா
றெல்லுங்கடையயற்சாதனத்துற்றவிசேடகம்பின்
வெல்லுங்கடைச்சாத்தியத்துவிசேடியமேனிற்பதே.

இ—யள், தொடையம் என்பது வருமாறு விளக்குகின்றது.

இ--ள். சொல்லுமுற்றுட்டாந்தரத்தினின் மேவுவிசேடகம்--சொல்லியமுதற்றுட்டாந்தத்தினிற்கும் விசேடகமானது; கீழ்ச்செல்லு நற்றுட்டாந்தரத்தின் விசேடியமாகி—(அதன்) கீழயலில் வருந்தாட்டாந்தத்தினது விசேடியமாகி; இவ்வாறெல்லுங்கடையயற் சாதனத்துற்றவிசேடகம்-இப்படி இதரேதரமாய் மருவிவருகின்ற ஈற்றயற்சாதனத்தின் விசேடகமானதோ; பின்-திரும்ப; வெல்லுங்கடைச்சாத்தியத்து விசேடியமேனிற்பது-- (முதற்றுட்டாந்தத்தின் விசேடியத்தைத் தனக்குவிசேடியமாய்) கருஷித்துக்கொண்ட கடைச்சாத்தியத்தினது விசேடியத்துடன் முடிந்து நிற்கும்; (எனவே, முதலாஞ்சாதனத்தின்விசேடியமே கடைச்சாத்தியத்தினதும்விசேடியமென்றுமுடிந்தது;) என்றவாறு.

தொடையமானது சுயம்பிததொடையம், சம்பாவிததொடையம், என்றிருவகையான் வருதலுமாம்.

சுயம்பிததொடையத்திற்கு உதாரணம்,—

பருந்துகள் புட்கள்;
புட்கள் சிறையுடையன;
சிறையுடையன ஆகாயத்தியங்கும்; ஆகவே

பருந்துகள் ஆகாயத்தியங்கும்; (ருகூ-ம். செய்யுளி ன்கீழ் நையாயிதத் தொடைக்கு உரைத்த உதாகரணத் திற்பார்.)

ஒருதொடையத்திலே முதல் கடையொழிய நின்ற இடைச்சாதனங்கள் எத்தனையோ அத்தனை மத்திய பதங்கள் அத்தொடையத்திலே உண்டென்றும்; ஆக வே, அத்தொடையத்தை அத்தனை நையாயிதங்களா க விரிக்கலாம் என்றும்; அவ்வாறு விரித்துரைக்கும் நையாயிதங்களின் முதல் நையாயிதத்தின் பூர்வசாத னமானது தொடையத்தின் இரண்டாம்சாதனம் என் றும்; உத்தரசாதனமானது தொடையத்தின் முதலாஞ் சாதனம் என்றும்; தொடையத்தை நையாயிதங்களா ய் விரிக்குங்கால் (ருகூ-ம். செய்யுளில்உரைத்தவாறே) ஒவ்வொன்றதன் சாத்தியமற்றதன் உத்தரசாதனமாய் வரும் என்றும்; மேலே எடுத்துரைத்த உதாகரணத்திலு ம் அன்னபிற உதாகரணங்களிலுங் கண்டுகொள்க; மு தலாம்நிலையில் வரும் உத்தமதுறை நான்கினுக்குமுரி ய இலக்கணவிதிகளையும் அமைத்தளந்துகொள்க.

சம்பாவிததொடையத்துக்கு உதாகரணம்.—

மழைபெய்யுமேல் நாடுசெழிக்கும்;

நாடுசெழித்தால் தானியனமுதலியனமலியும்;

தானியனமுதலியனமலிந்தால், எவர்க்கும் உண் டிகிடைக்கும்;

மழையோபெய்கின்றது; ஆகவே

எவர்க்கும் உண்டிகிடைக்கும்; இதுநிரனிலைச்சம் பாவிததொடையம்;

மழைபெய்யுமெனில் நாடுசெழிக்கும்;

நாடுசெழிக்குமெனின் அகமுதலியமலியும்;

அகமுதலியமலிந்தால் எவர்க்குமுண்டிகிடைக்க வாம்;

ஆனால், எவர்க்கும்உண்டிகிடைக்கவாகின்றிலது;

ஆகவே, மழைபெய்திலது; இதுமறுதலைச்சம்பா விததொடையம்; சங்கேதநையாயிதத் தொடைமாத்தி ரமே சம்பாவிததொடையமாய்வரும் என்றறிந்துகொ ள்க. மேலேஉதாகரித்திருக்கும் நிரனிலைச்சம்பாவித தொடையத்தைச் சங்கேதநையாயிதங்களாய் விரித்து ரைக்கின்,—

"மழைபெய்யுமேல் நாடுசெழிக்கும்;
மழைபெய்கின்றது; ஆகவே
நாடுசெழிக்கும்.
நாடுசெழித்தால் தானியமுதலியனமலியும்;
நாடுசெழிக்கின்றது; ஆகவே
தானியமுதலியன மலியும்.
தானியமுதலியனமலிந்தால் எவர்க்கும் உண்டிகிடைக்கவாம்;
தானியமுதலியன மலியும்; ஆகவே
எவர்க்கும் உண்டிகிடைக்கவாம்"—இவ்வாறேமறுதலைச்சம்பாவித தொடையத்தையும் விரித்தளந்துகொள்க.

௯அ தேர்கின்றபடசமதன்பான்மருவுகதம்விடயம்
சேரும்பொருள்களொன்றன்பிஞென்ருய்ந்து தெளிந்து பின்னர்
சாருமினஞ்சாதிகட்கவற்றுன்முறையேஅனுமை
நேரினியாயமனுபவவேதனநீர்மைகொள்ளே.

இ யுள், வேதனம் இன்னதென்றும், வேதனுமானம் இன்னதென்றும், விளக்குகின்றது.

இ-ள். தேர்கின்ற பட்சமதன்பால்மருவு--நாம் எடுத்துத்தேரும்பட்சத்துடனே மருவிநிற்கின்ற; கதம்விடயஞ்சேரும்பொருள்கள்--கதம்விடயம் எனவரும்பொருள்களை; ஒன்றன்பின்ஞென்ருய்ந்து—ஒன்றின் பின்ஞென்ருய் வேண்டியளவு ஆராய்ந்து; தெளிந்து-அப்பொருள்கட்கும் எடுத்துக்கொண்ட பட்சத்துக்குமுள்ள சம்பந்தசார்புகளை ஐயந்திரிபறத்தெளிதலாகிய வேதனஞ்செய்து; பின்னர்--அப்படியதார்த்தவேதனஞ் செய்தபின்பு; சாருமினஞ்சாதிகட்கு-அவ்வேதனஞ் செய்யப்பட்டபொருள்கள் சார்ந்துநிற்கும் இனத்தையுஞ் சாதி

யையும்பற்றி; அவற்றுன் முறையேயனுமை நேரின்-(வேதனஞ்செய்யப்பட்ட) அப்பொரு ள்களைக்கொண்டு அனுமானம் ஒன்று செய் தனமேயாகில்; நியாயமனுபவவேதனநீர்மை கோள்.--அந்த நியாயநடையானது அனுபவா னுமானத்தின் ஒருவகையாகிய வேதனுனு மானம்எனுந்திறமாம்என்றறிந்துகோள். எ-று.

வேதனுனுமானத்துக்கு உதாகரணம் மேலைச்செய் யுளின் கீழ்த்தருதும்.

அனுபவானுமான வகைகளுள் மூன்றுகிய வேதனு னுமானம் துல்லியானுமானம் கதார்த்தானுமானம் எ ன்பவற்றையும் அவற்றின் விரிவுகளையும்பற்றி அனுப ந்தத்திலே அனுபவானுமானத்தின்கீழ்க் கண்டுகொ ள்க.

௩௬. கோள்வேதனஅனுமானத்தின்பூருவசாதனமா
உள்ளாய்ந்துகண்டவிடயங்களுக்குஉரியவேதுந்
தெள்ளேயவையுறுகின்றவகைக்குஞ்சிறந்ததெனு
வெள்வேதனஅனுமானநையாயிதமேவிடுமே.

இ-யுள், வேதனுனுமானத்தை மேலும்வி ரித்துவிளக்குகின்றது.

இ-ள். கோள்வேதன அனுமானத்தின் பூ ருவசாதனமா-மேலேயுரைத்த வேதனுனுமா னம் என்பதற்குப் பூர்வசாதனமாய்; உள்-நி னைத்துக்கோள்; "ஆய்ந்துகண்ட விடயங்களு க்கு உரியவேதுந் தெள்ளே யவையுறுகின்றவ கைக்குஞ்சிறந்தது" எனு-ஆராய்ந்தறிந்த தனி விடயங்கட்குரியயாதும் அவ்விடயங்கள் சார் ந்து நிற்கின்றவகைக்கும் உரியது எனும்பொ ருள்விளையுந்தாட்டாந்தமேநிற்குமென்று; வெ ள்வேதன அனுமானநையாயிதமேவிடும்—அ ப்படிவெளிப்படையாகவிரிந்து வரும் வேத

ஞானுமானம் "காராடர்" எனுந் துறையில் நையாயிதமாகவரும்; என்றவாறு.

வேதனுனுமானத்தின் வரலாறு.

ஆய்ந்துகண்ட (காந்தமாகிய) விடயங்களுக்குரிய எதுந் தெள்ளே அவையுறுகின்றவகைக்குஞ் சிறந்தது;

இரும்பைவலிக்குங்குணம் இவைக்குரியது; ஆகவே

இரும்பைவலிக்குங்குணங்காந்தமவனத்துக்குமுரியது.

இங்கே ஆராய்ந்தறிந்த தனிவிடயங்களைக்கொண்டு அவற்றின்இனத்துக்குஅனுமானஞ்செய்திருக்கின்றது.

ஆய்ந்து கண்ட (மாடு ஆடு மான்களாகிய) விடயங்களுக்கு உரிய எதுந் தெள்ளே அவையுறுகின்ற (கொம்புடைய மிருகங்களாகிய) வகைக்குஞ் சிறந்தது;

இரைமீட்குந்தன்மை இவைக்குரியது; ஆகவே

இரைமீட்குந்தன்மை கொம்புடைய மிருகமவனத்துக்குமுரியது. இங்கே ஆராய்ந்தறிந்த இனங்களைக் கொண்டு அவற்றின் சாத்க்கு அனுமானஞ் செய்திருக்கின்றது.

அனுபந்தத்திலே அனுபவானுமானத்தின் கீழேகாண்க.

சO. இடுசாதனங்களைச்சித்தாந்தஞ்செய்துபின்சாத்தியத்தை

அடைவேயனுமித்தலுமாம்நியாயம்பலதிறனால்

வடிவேசுருக்கிவழங்கலுமாகும்வகுத்தவற்றின்

நடையால்வகுத்துரையாதவுமுயத்துணர்நாவரவே.

இ-புள், நியாயச்சுருக்கங்களுக்கோர் புறனடையும், நியாயவிதிகட்கோர் புறனடையும், நியாயஇலக்கணத்துக்கோர் பொதுமுடிபும், நிறுவுகின்றது.

இ-ள். இடுசாதனங்களைச் சித்தாந்தஞ்செய்து-சொல்லும் பூர்வசாதனத்தையும் உத்தரசாதனத்தையும் ரூபிகரித்து; பின்-பின்பு; சாத்தியத்தை அடைவேயனுமித்தலுமாம்- சாத்தியத்தை அவ்விருசாதனங்களான் முறையே அனுமானஞ் செய்வதுமுண்டு; நியாயம்பலதிற

ஞல் வடிவேசுருக்கி வழங்கலுமாகும்—வே றே பலதிறத்திஞலும் நியாயத்தை வடிவிலே சுருக்கி வழங்குவதுமுண்டு; வகுத்தவற்றின டையால் வகுத்துரையாதவும் உய்த்துணர்நா வரவே—(இன்னதின்னுழி இன்னணமருவு மெனச்சிறப்பித்தும் விதந்தும் உரைக்கப்புகி ன் முடிவிலவாதவின் ஒருவாறு பொதுவிதிக ளுள் அமைத்துமுடிக்கப்பெற்றுக்கிடந்தவை களையெல்லாம்) உரைத்த இலக்கணங்கள்வ ழியாய்நாவிற்புலப்பட உய்த்துணர்ந்துகோள், (அவைகளையெல்லாம் நூலுள்விரிக்கப்புகின் வரம்பின்றிப்பெருகும்; "நியாயநடையினுக் காதரமாய் உலவுமிலக்கணமேதேளியுங்களை வித்தையென்ப தலமின்றுபுந்தியனுமிக்கவே விதியாய்ந்திடும்" என்றதன் தோளிப்பையுந் தேளிந்தறிக.) என்றவாறு.

சாதனங்களைச் சித்தாந்தஞ் செய்து பின்சாத்தியத் தையனுமித்தற்கு உதாகரணம்.—

மனோசாந்தியும் புனிதமுமில்லார் நல்லொழுக்கத் தை நயவார்; ஆகவே.

மதுவருந்துவோர் மனோசாந்தியும் புனிதமுமில்லார்;

பூர்வ.—மதுவருந்துவோர் நல்லொழுக்கத்தைநயவார்.—

மதுவெறிமயக்கிலழுந்துவோர் மதுவருந்துவோர்;

கோற்றன் மதுவெறிமயக்கிலழுந்துவோன்; ஆகவே

உத்தர.—கோற்றன் மதுவருந்துவோன்; ஆகவே

சாத்தியம்.—கோற்றன் நல்லொழுக்கத்தை நயவான்.

இந்நியாயத்தை மேலுஞ்சுருக்கி,—

கொற்றன்மதுவெறிமயக்கில்அழுந்துவோனும்;ஆகவே மதுவருந்துவோனும்; ஆகவே மனோசாந்தியும் புனித முமில்லாதோனுமாதலால், அவன் நல்லொழுக்கத் தைநயவான்; என்றுரைப்பதுமுண்டு

"சொற்றவற்றின்வழி மற்றையபிறவுஞ் செற்றென வுணர்தறென்னியோர்கடனே."

தந்தையொடுதாயர்தம்மைந்தரினருமை
சிந்தையுணர்குவராற்சின்மழலை—தந்த
பொருள்குறியாரேனுநனிபோற்றிக்குலவி
அருள்புரிவாரின்புலவராம்.

விதர்க்கண சாதனமுறை.

நியாயஇலக்கணம்என்றநூலிலே பலபரியாயச்சொற்களுஞ் சிலவிதிகளுஞ் சூத்திரமும் வெளிப்படையர்ன சிலநியாயித உதாகரணங்களுமேயன்றித் தர்க்கமுறையாதொன்றுமில்லையேயென்று சிலர் குற்றங் கூறுவர்போலெனினும், தர்க்கமுறைக்கும் இந்நூலுட் சொல்லிய விதிகளேயமையும், என்றறிக. எத்திறஞனநியாயமும் அவ்விதிகளிலேயே ஒடுங்கிமுடியும். சொல்லிலக்கண விதிகளை ஒருவன் நன்குகற்றும் இலக்கியசாதனை செய்கின்றிலனேல்; அவ்விதிகள் பெரும்பயன் படாவாறுபால; நியாயஇலக்கணவிதிகளையும் ஒருவன் கற்றுணர்ந்தும் சுவார்த்தானுமானம் பரார்த்தானுமானம் தர்க்கம் எனு முத்துறைகளாய்ப் பிரியும் நியாயசாதனை செய்கின்றிலனேல் இவ்விதிகளும் பெரும்பயன்படாவாம். ஆகையால், நியாயசாதனையே முக்கியமென்றறிக. சிலசிலநியாயத்தொடைகளைஎடுத்து அன்னுவயஞ் செய்து அவைகளை நியாயஇலக்கணவிதிகளையொட்டி நியாயிதங்களாகப் பெயர்த்துச் சாதனைசெய்யவேண்டியது. தமிழிலே நியாயநடைசிறந்த நூல்கள் சிவஞானசித்தி சுபட்சபரபட்சங்கள், சிவஞானபோதம் சிவப்பிரகாசம் தத்துவப்பிரகாசம் முதலியன; நீலகேசி குண்டலகேசி சூத்திரபிடகம் சித்தாந்தத்தொகை முதலியநூல்களும் நியாயஞ்செறிந்த நூல்களென்பர். வித்தையின்றியகலை பெரும்பயன்படாதாம்; கலையின்றியவித்தையோ வழுவுச்கிடனுந்தெளிவின்றியதுமாம். ஆதலால், கலையோடு நிகழ்ந்து வரும் வித்தை சாதனையே பெரும்பயனுடையது. நியாயங்களானவை பலவடிவாய்ச் சுருங்கிநிற்குமிடத்து, நியாய இலக்கணத்தெடுத்து மொழிந்த சூத்திரவிதிகளைச் சுலபமாய் அந்நியாயங்களிலமைத்துமுடித்தலேலாது. இப்பொழுது சர்தவகையானு நியாயத்தையும் அன்னுவ

யஞ்செய்து பின்னர் நியாயவிதிகளான் முடித்தற்குப யோகமான ஒரு பொதுவிதி சொல்லுதும்.

க. நியாயமெவ்வளவு பெரிய தொடையாயிருக்கினு ம், அந்நியாயத்தின் முடிபிற் சாதித்த கடைச்சாத்தியம் இஃதென்று தெளிந்துகொள்.

உ. அச்சாத்தியத்தை முடித்துநின்ற சாதனங்களி வையெனக் கண்டு, சாதனசாத்தியங்களால் அங்ங னம் முடியும் நையாயிதத்தை நியாய இலக்கணவிதிக ளாற் பரீட்சித்து வழுவுண்டோ அன்றோவெனப்பார்.

ங. மேலக்கண்ட சாதனங்கள் சித்தாந்தம்வேண் டியவைகளோ அல்லது தெள்ளிய சாதனங்களோ எ னத்தெளிந்து, தத்துவசாதனமல்லவேல் அவை ஒவ் வொன்றையுஞ் சாத்தியமாய்க்கருதி, அச்சாத்தியத்தை முடித்துநின்ற சாதனங்களைக்கண்டு, அங்ஙனம் முடி யும் நையாயிதத்தையும் முன்னர்போற் பரீட்சித்து, இ வ்வாறே நியாயத்தொடையை விரித்து அன்னுவயஞ் செய்து, நியாயத்தொடைமுற்றும் ஈற்றிலே தத்துவசா தனத்திலே ஆதாரமாய் நிற்கின்றதோ அன்றோஎன்றறிக.

நியாயத்தை அன்னுவயஞ்செய்தற்கு உதாரணம்;-

பிரபஞ்ச நடையைப் பார்க்குமிடத்து, அதிலுள்ள பொருள்களனைத்துந் தோன்றி நின்று அழிகின்றன; இ ப்படி, காலாந்தரத்திலே விகாரமுற்று வருவதியாதுங்கா ரியமென்னப்படும்; பிரபஞ்சமானது தோற்றம் நிற்றல் ஈறு இவை இசைதலாலே நலங்கிளர் தோற்றநாசந் னக்கிலாநாதன்வேண்டும்,-என்னும் இந்நியாயத் தொ டையை அன்னுவயஞ் செயின்,—

பிரபஞ்சமென்பது தோற்றம் நாசந் தனக்கிலாநாத ன்வேண்டும் என்பதே கடைச்சாத்தியம். இதனைச் சாதித்த சாதனங்களேவையெனின்,—

தோற்றம் நிற்றல் ஈறுடைய பிரபஞ்சம் தோற்றம் நா சந் தனக்கிலாநாதன்வேண்டும், [வாம்.

பிரபஞ்சமானதுதோற்றம்நிற்றல்ஈறுடையது, என்ப

இனி, பூர்வசாதனத்தை ஒருசாத்தியமாய்க் கொண் டு அதனைச் சாதித்தசாதனங்களேவையெனின்;

அனந்தசூட்சகாரியமெதுவுந் தோற்றம்நாசம் தனக் கிலாநாதன்வேண்டும்.

தோற்றம்நிற்றல் ஈறுடையபிரபஞ்சம் அனந்தசூட்ச காரியம்; என்பவாம்.

இனி, முன்னர்வருவித்த சாதனங்களுள் உத்தரசாதனத்தையோ, வேதனத்தினுலே "பிரபஞ்சமானது தோற்றம்நிற்றல் ஈறுடையது" என்று அறுதியிடலாம்; இங்ஙனமே, பின்னர்வருவித்தசாதனங்களுட் பூர்வசாதனத்தையும் அறுதியிடலாம்;—

இப்படி நியாயான்னுவயஞ்செய்யுங்கால் "சங்கற்ப முத்திரைதன்னிலே விளங்குங்காரியமெதுவுஞ் சைதன்னிய காரணத்தைதவேண்டும்" என்றும், "காரியங்கள் தமக்கியைந்த காரணப்பிரமாணமாய் நிற்கும்" என்றும் தத்துவசாதனங்கள் வருவிக்கலாம் ஒருநியாயத்தொடையையே பலவாறும் அன்னுவயசாதனசெய்யலாம்.

இரேகாகணிதம் பாடீகணிதம் வீசகணிதம் முதலிய நூல்களிலேவரும் நியாயத்தொடைகளையெடுத்து அன்னுவயஞ்செய்தும், மேலும் நியாயங்களை நையாயிதங்களாக்கி நையாயிதங்களை இலக்கணமமையத்தாட்டாந்தங்களாக்கியும், தாட்டாந்தங்களைப்பதங்களாக்கியும், அன்னுவயஞ்செய்தும்பயிலுக.

கருதியாகிய இலக்கணங்களையுணர்ந்தும், யுத்தி அனுபவ உத்தேசபரிட்சைகள் இன்றிப் பெரும்பயன் பிறவாது.

ஆபாசவிளக்கம்.

க. வருமேநியாயத்திலாபாசமானதனுல்வலியே
தருமாறுநையாயிதம்பலபோலிதமைத்தெளிந்து
மருவாதொழித்தறகுநேர்விதிகள்வளந்தரவே
உரையாடுதன்முடியாதெனும்வல்லனவுய்த்துணரே.

இச்செய்யுளின்பொருள். வருமேநியாயத்திலாபாசம்-நியாயங்களிலே போலியாகிய ஆபாசம் வருதலுண்டு. ஆனதனுல் வலியேதரு

மாறு நையாயிதம்பலபோலிதமைத்தெளிந்து மருவாதொழித்தறகும்-ஆனபடியால், நையாயிதங்கள் சித்திதரும்படி, பலவயையானஆபாசங்களையுந்தெளிந்து (அவைவனையாயிதங்களிலே) மருவாதபடி நீக்குதல் த துமாம். நேர்விதிகள் வராந்தரவே யுரையாடுதல் முடியாதே னும் வல்லனவுய்த்துணர் — உரிய விதிகளைப் பொருட்செழுமைபிறக்க விளம்புதல் முடியாதாயினும், வல்லவிதிகளை யுத்தியைச்செலுத்தி அறிந்துகோள் எ—று.

உ உணர்த்துபபோலிகோள்பட்சத்தறுதியுடையதுநம்
புணர்ப்புக்கிசைவதும்போற்புறந்தோன்றிப்பொருளள
வில்
இணக்கில்அசித்திநியாயமுன்சாத்தியப்போலியன்றித்
தணப்பிலசாதனப்போலிசமபந்தமுற்போலியதே.

இ--ள். உணர்த்துபபோலிகோள் பட்சத்தறுதியுடையது நம்புணர்ப்புக்கிசைவதும்போற்பறந்தோன்றிப் பொருளளவில்இணக்கில்அசித்திநியாயம்-எடுத்துக்கொண்ட பட்சத்துக்கு அறுதியானதும்நமதுபுந்தியின்புணர்ப்புக்கு இனிதானதும் போலே வெளிக்குத் தோன்றி காரியத்தளவிலேயே ஒவ்வாதசித்தியில்லாத நியாயத்தைப் போலியாகிய ஆபாசம் என்று சொல்வர். சாத்தியப்போலியன்றித் தணப்பில சாதனப்போலி சம்பந்தமுற்போலியது--ஆபாசமானது சாத்தியாபாசம் சாதனபாசம் சமபந்தாபாசம் எனவருவதாம். எ — று.

முன், தணப்பில சம்பந்த செய்யுமேதுக்கிடமுடையன்

௩. போலியிற்சாத்யநியாயித்தற்சூத்ரவிதிகண்முரா
ஞலுறுசாத்தியஞ்சாதனங்தம்மில்விளைவதின்றாய்
ஏலுநியாயித்தலிலேயுறையும்வழுவதென்ப
மேலுரைசாத்தியப்போலிவிரவிடும்பல்வகையே.

இ—ள். போலியிற்சாத்ய நியாயித்தற்சூத்ரவிதிகண்முரா ஞலுறு சாத்தியஞ் சாதனந்தம்மில்விளைவதின்றா யேலுநியாயித்தலிலேயுறையும்வழுவதென்ப-சாத்தியாபாசம் என்பது நியாயித்தற்கு உரைத்திருக்கும் விதிகளை முரணுவதாய் சாத்தியமானது சாதனங்களிலே விளைதலில்லதாய்,நியாயித்தல்மாத்திரத்திலே உறையும்வழு என்பர். மேலுரைசாத்தியப்போலி விரவிடும் பலவகையே-இங்ஙனம் உரைத்த சாத்தியாபாசம் பலவகைசார்ந்துவரும். எ-று.

௪. வகையீந்திடாமத்தியபதங்கள்ளநடையிரண்டு
பகைகீர்வெதிரேகசாதனமுப்பதமேற்பதங்கள்
தகைதீர்வெதிரேகசாதனத்தன்வயசாத்யமற்றும்
அகைவார்சிலேடைமத்யம்பிறசாத்தியவாபாசமே.

இ-ள். சாத்தியாபாசவகையாவன-ஈந்திடாமத்தியபதம்வரல், பூர்வபதக்கள்ளநடை, உத்தரபதக்களநடை,இரண்டுவியதிரேகசாதனம்வரல், முப்பதமேற்பதம்வரல், வியதிரேகசாதனங்கொண்டு அன்னுவயசாத்தியம்முடித்தல், சிலேடைமத்தியபதம்வரல்; பிறவுமாம். எ--று.

செய்யுளைப்படித்து உரையை ஒட்டிக்கொள்க.

ரு. ஆபாசஞ்சாதனமுத்தரசாதனவேதேனினுந்
தாபூர்வசாதனதிட்டாந்தமேனுமிரண்டெனினும்
மேவாவரக்கொளவேலாதபோலிசொல்சாதனத்த
வாவாமெய்ச்சாத்யம்பெயுரினும்போலிவழிப்படுமே;-

இ--ள். சாதனுபாசம் என்பது உத்தரசா தனமாகிய ஏது என்றுலும் பூர்வசாதனமாகி யதிட்டாந்தம் என்றுலும், அல்லது சாதனமிர ண்டேன்றுலும் வைக்கத்தகாதாதலின் வரு ம்போலியாம் வைக்கத்தகாத சாதனங்களை வைத்து, அவற்றை அவாவி மெய்மையான சாத்தியம்பிறக்கினும், நியாயமோ போலியே ன்றேமுடியும். எ--று.

கூ. படுபோலிசம்பந்தமென்பதுகாரியத்தோரணியால்
இடுமோர்பிரதிஞையைச்சாதனஞசெய வேண்டுமிடக்
தடைவேயதனைவிட்டன்னதுபோலும் பிரிதுஒன்றை
இடைசாதனஞ்செயலாம்பிரதிஞ்ஞைவிபரிதமே

இ--ள். சம்பந்தாபாசமென்பது யாதோரு காரியத் தோரணியிலே இன்ன ஒரு பட்சத் தைச் சாதனஞ்செய்ய வரும்போது, அப்பட் சத்தை முற்றும் விட்டுப்போட்டு அப்பட்சம் போலும் பின்னென்றை எடுத்துச் சாதனஞ் செய்வதாகிய போலியாம். இவ்வாபாசம் பிர திஞ்ஞாவிபரீதம் எனப்படும். எ--று.

எ. மேலுரைபோலிகண்மூன்றுளடங்குமெப்போலி
யுமிங்
கேலவிரித்துவிளக்கழன்போலிநியாயமெல்லாஞ்,
சாலவறிந்துமறியாதுந்தோன்றலிற்ருவரிதாம்
பாலவழூப்பதந்தாட்டாந்தமூர்தல்பகுத்தறியே.

இ--ள். எவ்வகைப்போலியும் சாத்தியா பாசம் சாதனுபாசம் சம்பந்தாபாசம் என மே லையுரைத்த மூன்றுபோலிகளிலேயும் அந்தர் ப்பவிக்கும். அவைகளை இங்ஙனம் விரித்து

விளக்கமுன்னே,--போலிநியாயமெதுவும் (பிரதிவாதிகுதர்க்கிமுதலியோர்) நன்றுயறியஅல்லதுமுற்றுமறியாதிருக்க வருவதானபடியால், கிருகித்தற்கபூருவமான வழுப்பதங்களேனும் வழுத்தாட்டாந்தங்களேனும் நியாயத்திலேநுழையும், அதைப்பிரித்துமதித்துக்கோள். எ-று.

அ அறியேசிலேடைமத்யந் தவிர் சாத்தியப்போலியெல்லாம்
நெறியேநியாயவிதிமுரணென்றுரைமாத்திரையாற்
குறிசாத்தியஞ்சொலுஞ் சாதனப்பொய்மையிற் பொய்யெனல்பின்
மறிசாதனஞ்சாத்தியமெயின் மெய்யெனல்வாமிடையே.

இ—ள். சிலேடைமத்தியம் ஒழிந்தசாத்தியாபாசமெல்லாம் முறையே முன்னருரைத்த நையாயிதவிதிகட்குவிரோதமென்று உரைமாத்திரையில் அறிந்துகொள். சொல்லியசாதனம் பொய்மையானபடியால், சாத்தியமும் பொய்மையேயாம்எனப்போலியாய்முடிப்பதும், சாத்தியம் மெய்மையானபடியால சாதனமும்மெய்மையேயாம் எனப் போலியாய் அனுமிப்பதும் (ஈந்திடாமத்தியபதம் கள்ளநடைமுதலிய சார்ந்த) சாத்தியாபாசத்திலேயேதாவும். எ—று.

க. இடைநேர்சிலேடைமத்யப்போலிதாதோன்றினிலெழுந்து
புடைசார்பெயர்விண பண்புகளர்த்தமொன்றுமெனக்கொண்
டடைசாதனத்துவழங்கிடலன்றிப்பதமுலக
நடைதாவியற்பொருண்மேன்மொழிமாத்திரைநேடலே.

இ—ள். சிலேடைமத்தியபோலியாவன,- ஒரேதாதிலேயிருந்துபிறக்கும் பெயர்க்கும் வினைக்கும் பண்புக்கும் அர்த்தம் ஒரு நிகர்தானென வைத்துக்கொண்டு சாதனத்திலே பிரயோகஞ்செய்தல்; பதத்தை உலகவழக்கிற் பயிலும் இயற்பொருளிலே ஒருமுறையுஞ்சத்தார்த்தமாத்திரையிலே ஒருமுறையும்பிரயோகித்தல்; (தொடர்பு மேலைச்செய்யுட்களிலும் வரும்.) எ--று.

கo. நடைசாதனங்களிலொன்றைப் பலபொருளை விளக்கும் {ப்பால்
புடைபாய்வினைவிற்புகறன்மொழி தொடையின்புணர்
அடைவேபொருணிலைமாறல் பதங்களியற்பொருளும்
இடைசார்சிறப்புப்பொருளுநதருதலிவைகருதே.

இ—ள். சாதனமிரண்டிலொன்றைப் பல பொருடரத்தொனிக்கும் ஒருவினைவாகமொழிதல்; ஒருபதமானது தான் நிற்குந்தொடையின்புணர்ச்சிக்கேற்ப முறையே பொருளினது நிலைமாறுதல்; பதங்களானவை இயற்பொருளையுஞ் சிறப்புப்பொருளையுந்தந்துநிற்றல்; இவற்றைக்கருதிக்கோள். எ--று.

கக. கருதுஞ்சமானமுந் துல்லியமுந்தரு காட்சிபற்றி வரல்செம்பொருளினொடாக்கப்பொருள்வசனத்தொடர்பால்
அருகும்பலபொருளன்றிப்பிரிவுகலவையுடன்
மருவுந்துணைப்பொருள் சத்துப்பொருளில்வழங்கிடலே.

இ--ள். சமானம் துல்லியம் என்பவைகளைப்பற்றிச் செம்பொருளும் ஆக்கப் பொருளும் வந்துபயிலுதல்; வசனத்தொடர்பினாலே பத

ந்திற் தப்பலபொருள் அருகிப்பயிலுதல்; பதங்கள் பிரிவுப்பொருளிலுங் கலவைப்பொருளிலும் வழங்கிவருதல்; பதம் குணப்பொருளிலேயுஞ் சத்துப்பொருளிலேயும் வழங்கிவருதல். எ--று.

கச. வழங்குஞ் சிலவடை மத்தியப்போலியென்றிவை
சாதனத்தில்
பழம்போலி யேதுதிட்டாந்தமாகியிருவகையில்
விரவிப்பிரதிஞைவேண்டல்விசாரணமேற்றலென
அறிதோறும் பலவிடத்துங்கேசக்கிரகமமைந்துறுமே.

இ--ள். மேலேயுரைத்தவைகளே, சிலவிடைமத்தியப்போலியெனவழங்கும். சாதனப்போலியானது, ஏதுவாபாசம், திட்டாந்தாபாசம் எனச்சார்ந்து உத்தரசாதனத்திலும் பூர்வசாதனத்திலும் வழுவி, பிரதிஞைவேண்டல் விசாரணமேற்றல் எனநடக்கும். பிரதிஞைவேண்டல் என்பதிலே சக்கிரகம்எனும் போலி அமைந்துநடக்கும். எ--று.

கரு. உறுசாதனமது சாத்தியம்போலவுரைதரினும்
நிறுசாத்தியமதிற்சித்தாந்தமாயினுஞ் சாத்தியத்தால்
முற்றுபெசித்தாந்தமுடிதரக்கூடியதாயினுமங்
கமுறவேபிரதிஞைவேண்டலென்போலியதாமெனவே.

இ—ள். சாதனமானது சாத்தியம்போலே உரைபெற்றுவரினும், சாதனமானது சாத்தியத்தாற்சித்தாந்தம் பெறினும், சாதனமானது சாத்தியத்தினுற் சித்தாந்தம் முடிக்கக்கூடியதாயிருப்பினும், அதுவே பிரதிஞைவேண்டலெனும் போலியென்று சொல்லுக. எ--று.

கச. வேற்றுவிகாரணமேற்றலெனும் போலி விரிந்து தொக்கு
ஆற்றிடுசாதனம்பொய்மையதாயெனுமெய்ம்மையெனு
மாற்றநிலைக்குவழுவியதாயெனும்வந்திடல்பின்
போற்றியசக்கிரகஞ்சுழன்றெய்தும் புரிமுதலே.

இ—ள். விகாரணமேற்றலெனும் போலியானது விரிந்தெனினுந்தொக்கெனினும்நிற்குஞ் சாதனமானது பொய்மையாயேனும், மெய்ம்மைநிலைக்கு வழுவாயேனும் வருதல். முன்னருரைத்தசக்கிரகமானது வளைந்து தான்தோன்றற்காதாரமாய்நின்ற முதலையேமருவும். எ—று.

கரு. முதலையுரைத்தனம்போலிசம்பந்ந்துணிபொருளா
னதையேநிறுத்தலரிதெனக்கண்டறியாவகையோர்
மதமேலொழுக்கலெதிர்வாதிசாதனமாறிநிலை
இதமேகெடன்மறுத்தாட்செபங்கூறியிழித்திடலே.

இ--ள். சம்பந்தாபாசம் இன்னதென்று முன்னமேயுரைத்தோம்;- துணிபொருளாகியபட்சத்தைச்சாதிப்பது அரிதெனக்கண்டு, பிறர் அறியாதபடி பிறிதொருபட்சத்தின்மேல் நியாயத்தைநடத்துதல். பிரதிவாதியானவன் சாதனத்தினது நிலையைமாற்றி அதன் செம்பொருளைமழுக்கியேனும், ஆட்சேபஞ் சொல்லியேனும் அதனையிழிவுபண்ணுதல். எ—று.

கசு. இழித்துநியாயமிவ்வாறுபுரட்டலெலாமுரைதத்
பழித்தலம்போலியின்பாற்படுமேபலவாறுபொய்மை
அழுத்தி மெய்போலக் கிளத்திடும்போலி யனைத்தினையும்
வழுத்திநியாயஇலக்கணமேற்றிவரைந்தறியே.

இ—ள். மேலையுரைத்தவாறு இழித்து நியாயத்தைப்புரட்டலெல்லாம முன்னருரைத்

தசமபந்தாபாசத்துள் அடங்கும். பலவிதமாகப்பொய்யை மெய்போற் சாதித்துப்பேசும் ஆபாசமனைத்தையும் நியாய இலக்கணங்களாஉரைத்து ஒட்டி அளந்து அறிக. எ—று.

மேலே எடுத்துரைத்தபோலிகளைவிளக்கும் உதாகரணங்களைப் பின்னர் எழுதுவமெனக்கருதி இப்பொழுது எழுதாதொழிந்தனம்.

ஆபாசம் என்பது பொய்நியாயமானது மெய்நியாயமாய்த்தோன்றும்போலி; அது மூவகையாம்; சாத்தியாபாசம், சாதனுபாசம், சம்பந்தாபாசம். நையாயிதம் ஒன்றிலே ஆபாசமெய்திடின், அஃது சாத்தியத்திலெனிலும், சாதனங்களிலெனிலும், சாதனசாத்தியங்கட்குள்ள சம்பந்தத்திலெனிலுமே தாவிவரும்; ஆதலால் சாதனசாத்திய சம்பந்தமூன்றனுள் எதிலெனிலும் ஆபாசம் மருவிநிற்கின்றதோ எனப் பார்த்துக் களைந்துகொள்க. ஆரிய நூல்களின்படி, பட்சாபாசம், ஏதுவாபாசம், திருட்டாந்தாபாசம், எனமூன்றும்,—தமிழ் நூல்களின்படி, பக்கப்போலி, ஏதுப்போலி, உவமைப்போலி, எனமூன்றும், ஆபாசம் பிரிந்துவரும்.

அநுபந்தம்

அநுபவானுமானம்.

அநுபவானுமானம் என்பது உலகிலே இயல்பாய் நிகழுஞ் சம்பவங்களைப்பற்றி நம்மில் வந்த அநுபவமே ஆதாரமாய்நடக்கும் அநுமானமாம். அது வேதனுமானம், துல்லியானுமானம், கதார்த்தானுமானம் எனும் முப்பகுப்பிணையுடையது.

க. வேதனுனுமானம்.

வேதனுனுமானம் என்பது விசேடவிடய கதங்களினுற் சாமானிய பிரமேயத்தை அளக்கும் நியாயம், அல்லது வேதனஞ்செய்யப்பட்ட பொருள்களைக்கொண்டு அவைசார்ந்துநிற்கும் இனத்தையுஞ் சாதியையும்பற்றிச்சாதிக்கும் அநுமானமாம். (வேதனம் என்பது

நாம் எடுத்துத்தேரும் பட்சத்துடனே மருவிநிற்கின்ற கதம் விடயம் எனும்பொருள்களை ஒன்றின்பின்னொன்றாய் வேண்டிய அளவு ஆராய்ந்து அவற்றினுக்கும் பட்சத்தினுக்குமுள்ள சம்பந்தசார்புகளை ஐயந்திரிபறத் தெளிந்துதரல் ஆம்.) உலகிலே சடசித்துக்களின்நானாவிரிவானபொருள்களனைத்தையும் நிலையான சம்பந்தசார்புகளை ஒன்றற்கொன்றுடையதாய் கடவுள் திதித்தேயிருக்கின்றனர் என்றும் இறந்தகாலத்துப்போலவே வருகாலத்தும் பொருள்களும் பொருட்சம்பந்தமும் இயலுமென்றும் மாந்தரின் புந்தியிலே இயற்கையுஞ சகசமுமாய் உறையும் பிரஞ்ஞையே வேதஞனுமானத்திற்கு ஆதாரமாம். சடசித்துப்பொருள்கள் ஒன்றற்கொன்றுள்ள சம்பந்தசார்புகளை அனுபவத்தாற்றெளிந்திகின்றனம். இவ்வனுபவமுமோ சம்பவநிகழ்ச்சிபளவில் ஒன்றற்கொன்று சார்பாய்த்தொடர்ந்துவருஞ் சிற்சில பொருள்களைப்பற்றியேநிற்கும். சிலவிடத்து இந்த அனுபவமானது, ஐயைந்து இருபத்தைந்து எனுஞ் சித்தாந்தம்போலே தெள்ளிதாயிருக்கும். ஒரே இனத்துக்குரிய பலபொருள்களிலே ஒரு இலட்சணமாவிளங்கி, அவ்வினத்து எப்பொருளைக்காணுங்காற்பரீட்சிக்கினுமெதிர் இலட்சணமின்றி அவ்விலட்சணமேதோன்றின், அவ்வினம் முற்றுக்கும் அந்த இலட்சணம் அவிநாபாவமாய் உரியது எனத்துணிகின்றனம்

உதாகரணமாய், ஒருகாந்தச்சலாகையின் சந்நிதியிலே பற்பல இரும்புச்சின்னங்கள் ஈர்க்கப்படுமேல காந்தபைசாங்கட்குள்ள நிருவிகற்பமான ஒற்றுமைபற்றி, இரும்பெல்லாங் காந்தத்தாற் கருஷிக்கப்படும் எனத்துணிகின்றனம். நாம் ஆராய்ந்துபரீட்சித்தது உலகிலுள்ள இரும்புட்சிலவற்றையேயாயினும், இருமபனைத்துங் காந்தத்தால் வலிக்கப்படுமென்று சாதாரணமாய்ச்சாதித்தது வேதஞனுமானம்.

மேலும், இன்னபிரமாணமாத்திரைக்கு மேலாய்ச்சூடு அதிகரித்தாற் சலங்கொதிக்கின்றதெனவும்சூடுஇல்லாமற்போனாற் சலம் உறைகின்றதெனவுங் கண்டறிந்து இன்னின்ன உட்டணசைத்திய மாத்திரையிலே சலமானது எவ்விடத்துங்கொதிப்பதும், உறைவதும், அத

ற்கியந்கையெனத்துணிகின்றனம். இப்படிச் சாதித்த தும் வேதனுனுமானமேயாம்.

இவ்விதமாய், ஒரேயினமான பலபொருள்களைத்த னித்தனி ஆராய்ந்து பரீட்சிப்பதினுலே அவற்றின் ஒற் றுமைவேற்றுமைநயங்களைத்தெளித்து சடப்பொருள் களின் இலட்சணங்களையுஞ் சம்பந்தசார்புகளையும் பற்றிய சாமானியவிதிகளையும் அறிகின்றனம்.

இவ்வேதனுனுமானத்தினுற்றுனே மனேகரணங்கள் ஒன்றற்கொன்றுள்ள சம்பந்தசார்புகளையுந் தெளிகி ன்றனம்; உதாகரணமாய், புந்தியிலே பலகாலும் இர ண்டுகருத்துகள் ஒன்றையொன்று தொடர்ந்து நிகழ மேல், பின்னர் ஒன்றுநிகழ்ந்தக்கால் மற்றையதைப் பிறப்பிக்கும் ஓரியல்பு அவற்றிலேமருவுகின்றது. என் றும், சென்றசம்பவங்களைப்பற்றிப் புந்தியிலுள்ள ஞா பகமானது, அந்நேரம் அங்ஙனஞ்செலுத்திய கமனத் துக்குத்தக்கதாயிருக்கின்றது என்றும், அனுபவத்திலே கண்டுபரீட்சித்து—"கருத்துப்புணர்ப்புக்குக் காலவணி மை இடவணிமைவேண்டிய" எனவும் "ஞாபகத்துக் குக் கமனம்வேண்டியது" எனவுஞ் சாமானியசாத்திய த்தைச்சாதிக்கின்றனம்.

மேலும் வேதனஞ்செய்யப்பட்ட பொருள்களைக்கொ ண்டு அவைசார்ந்துநிற்கும் இனத்தைப்பற்றிச்சாதித்த வாறே, வேதனஞ்செய்யப்பட்ட இனங்களைக்கொண் டு அவைசார்ந்துநிற்குஞ் சாதியையும்பற்றிச் சாதிக்க லாம். உதாகரணமாய், பல இனங்களிலுமுள்ள பல மிருகங்களின் பாலும் வெண்மையாயிருப்பதுபற்றிஎவ் வினத்துமிருகத்தினது பாலும் வெண்மையெனச் சாதி க்கின்றனம்.

பொன் வெள்ளி இரும்பு ஈயம் முதலான லோகங்க ள் நெருப்புக்கு உருகுதல்பற்றி எவ்வகைலோகமும் நெ ருப்புக்கு உருகுமென்று அனுமிக்கின்றனம்.

மாடு ஆடு மான்முதலியகொம்புள்ள மிருகங்கள் இ ரைமீட்டல்பற்றி கொம்புள்ள மிருகமனைத்தும் இரை மீட்கும் எனமுடிக்கின்றனம்.

மக்கள் யானை குதிரை முயல்வௌவால் சுறவுமுத லிய சரயுசங்கட்குத் தோற்காதிருத்தல்பற்றி, சரயுசம னைத்துந்தோற்காதுடையனவென்றுசாதிக்கின்றனம்.

பருந்து கழுகு பாம்பு முதலவை ஒந்தி புறவு முதலிய அண்டசங்கட்குத் துவளக்காதிருத்தல்பற்றி அண்டசமனைத்துந் துவளக்காதின என்று அனுமிக்கின்றனம்.

கதம் விடயம் எனும் பொருள்களை வேண்டியளவு ஆராய்ந்து பரீட்சைசெய்யாமல் அப்பொருள்கள் சார்ந்த இனத்தைப்பற்றி அனுமானஞ்செய்யின் அவ்வேதனுனுமானம் வழுவாம். பிறகாரணங்கள் இடையிலே தலைப்பெய்தில எனுநிச்சயமுண்டேல், ஆராய்ந்துபரீட்சிக்கவேண்டியபொருள் சொற்பமாயும்,—அன்றேல் ஆராய்ந்து பரீட்சிக்கவேண்டியபொருள்கள் மிகுதியாயும் இருக்கவேண்டும். ஒரு தாமிரத்துண்டமானது தனது சன்னிதியில் அகப்பட்ட இரசத்தை (இதரம்) உறிஞ்சக்கண்டபோதே தாமிரமனைத்தும் இரசத்தை உறிஞ்சுமென்று சாமானியசாத்தியத்தைச் சாதிக்கலாம். ஒரு மருந்து ஒருவனுக்குவந்த ஓர்பிணியை மாற்றினதுகண்டு அம்மருந்து--எவர்க்குவந்த இடத்தும் அப்பிணியை மாற்றுமென்று சாதிப்பது வழுவாம்.

பொருள்களை ஆராய்ந்து பரீட்சிப்பதினுல்வரும் அனுபவமானது நிருவிகற்பமாயும், அப்படி ஆராய்ந்து பரீட்சித்தபொருள்கள் வேண்டியளவு பலவாயும் இருக்குமேல், வேதனுனுமானம் மெய்மையாம்; அன்றேல் பொய்யும்விளையும்.

ஒருவன் ஒருநூல் வாசிக்குமிடத்துத் தனக்குத்தெரியாத ஒருசொல் அந்நூலுள்வந்து பயிலக்கண்டால், அச்சொல்லின் அர்த்தம் இன்னதென்று அந்நூலுளும் பிறநூலுளும் அதுவந்துபயிலுந் தொடர்பைக்கண்டுகண்டு தெளிந்துகொள்வதும் வேதனுனுமானத்தினுலேசான். காலம் தூரம் காரணம் காரியம் முதலியசருத்துப் பொருள்களை இன்னின்னவெனப் பிள்ளைகள்விளங்கவருவதும் இவ்வாறேயாம்.

கரும்பு இனிக்கும், வேம்புகைக்கும், மதுமயக்கும், குயில்பாடும், மயில்ஆடும், என்னும் இவைபோலும் அளவிறந்த சாமானியசாத்தியங்களை யாங்கண்டு பரீட்சித்தசிலபொருள்களைக்கொண்டு சாதிப்பதும் வேதனுனுமானமே.

உ. துல்லியானுமானம்.

துல்லியம் என்பது சம்பந்தத்தினது சமானம் அல்லது ஒப்பு. உதாகரணமாய்; நீர்மேற்செல்லும் மரக்கலத்துக்கும், நிலமீதூரும் இரதத்திற்கும் உள்ளசம்பந்தசமானமும்; வாயுவில் இயங்குதற்குத்தகும் பட்சிச் சிறைக்கும், நீரிலே உலவுதற்குத்தகும் மீன்செட்டைக்குமுள்ள சமானமும்; ஒருதுயிற்கும் பின்னொருதுயிற்கும் உள்ள ஒப்புமையும்; ஒருகிரகத்திற்கும் வேறொருகிரகத்திற்குமுள்ள சாதுர்சியமும் இன்னபிறவுந் துல்லியம் எனக் கருதவும்படும்.

யாம் ஆய்ந்தறிந்த ஒருபொருளின் இலட்சணம் அப்பொருட்குத் துல்லியமான பிறிதொருபொருட்கும் உண்டென்றுசாதிப்பமேல் அந்நியாயம் துல்லியானுமானம் எனப்படும்.

துல்லியானுமானமும் ஒருவாறு வேதனுனுமானத்தை நிகர்க்கின்றது.

பொருள்களின் இலட்சணகிருத்தியசம்பந்தசார்புகள் எக்காலத்தும் நிருவிகற்பமாயேயிருக்குமெனவும், நிகரானகாரணங்களால் நிகரானகாரியங்கள் பிறக்கும் எனவும், மாந்தரின்புந்தியிலே சகசமாயுறையும் பிரஞ்ஞையே (முன்னர் உரைத்தவாறு) வேதனுனுமானதுல்லியானுமானங்கட்கு ஆதாரமாம். இருபொருள்கட்குள்ளதுல்லியமானது திண்மையாய் அல்லது நொய்மையாய் இருக்கும்பிரகாரமே, அவற்றுள் ஒன்றால்மற்றதைச்சாதித்த அனுமானமுந் திண்மையாய் அல்லது நொய்மையாயிருக்கும்.

வேதனுனுமானமுந் துல்லியானுமானமும் ஒன்றுக்கொன்று ஒற்றுமையாயிருந்தும், அவையொவ்வொன்றையும் வேற்றுமைப்படுத்தியறியுஞ் சிறப்பிலட்சணங்களும் உண்டு. வேதனுனுமான நடையவணத்துந்துல்லியானுமான நடையினின்றே பிறக்கும். அவ்விருவகையனுமானங்கட்குமுள்ள வியத்தியாசம் எவையெனின்,—

க. வேதனுனுமானமானது ஒரு இனத்துக்குரிய தனிப்பொருள் பலவற்றைக்கொண்டு அவற்றின் இனத்தைப்பற்றிச்சாதித்தலாம், ஆகவே வந்தசாத்தியமுஞ் சாமானியானுமானமாம். மேலும் ஒருசாதிக்குரிய இனங்

கள்பலவற்றைக்கொண்டு அவற்றின் சாதியைப்பற்றிச்சாதித்தலாம்; இங்ஙனமும் வருஞ்சாத்தியம் சாமானியானுமானமேயாம் துல்லியானுமானமோ. ஒரு இனத்துக்குரிய தனிப்பொருள் ஒன்றைக்கொண்டு அவ்வினத்துக்குரிய பிறிதொருபொருளையேனும் ஒருசாதிக்குரிய இனமொன்றைக்கொண்டு அச்சாதிக்குரிய பிறிதொரு இனத்தையேனும் அநுமித்தலாம்.

உ. ஒருபொருளிலே இருகுணங்கள் சகிதமாயிருத்தல்பற்றி அப்பொருளை நிகர்க்கும் பின்னொருபொருளிலும் அவ்விருகுணங்கள் சகிதமாயேயிருக்கவேண்டியதென நேர்முகமாய் அறுதியிடற்குறுதியின்மையின், துல்லியானுமானத்தில் வருஞ்சாட்சி நேர்முகமின்றியதாம். வேதனுனுமானத்திலோ ஒரு இனத்தைப்பற்றிச்சாதித்த ஒருகுணம் அல்லது இலட்சணம் அவ்வினத்திற்குரிய பலபொருளிலுமுண்டென நேர்முகமான சாட்சியுண்டு. ஆனாலும் ஒரு இனத்துக்குரிய பொருள்களனைத்தையும் ஆராய்ந்துபரீட்சிப்பது ஏலாமையின், ஆராய்ந்து பரீட்சித்தமட்டுக்கு நேர்முகச்சாட்சியும் ஒழிந்தவற்றிற்கோ துல்லியானுமானப்பிரமாணமுமாம்.

துல்லியானுமானத்தினல்வருஞ்சாத்தியஞ் சந்தேகத்துக்குமிடமானது. இரண்டுபொருள்கள் பலஇலட்சணங்களிலே சமானமாய்த்தோன்றுங்கால் உள்ளதற்குமேலேயும் அச்சமானத்தைஏற்றிக்கொள்ளுகிறோம். மிருகங்களுக்கும் மனுஷருக்குமுள்ள உடற்கூறுகளிற் பல ஒன்றற்கொன்று சமானமாயிருத்தல்பற்றி, மிருகங்களின் உடற்கூறுகள்போலேதான் மனுஷரின் உடற்கூறுகளுமென்று சாதிக்கின் வழுவாம். அப்படிவழுவென்பது மனுஷரின் உடற்கூறுகளைத் தறகாலத்துப் பரீட்சைசெய்ததினல் விளங்குகின்றது. நாம் வாசஞ்செய்யும்பூமிக்கும் மற்றுங்கிரகங்களுக்கும் பலசமான இலட்சணங்களுண்டு. அவ்விலட்சணங்களாவன; சூரியனைப்பரிவர்த்தனஞ்செயல், தத்தம் அச்சிலேசுழலல், கருஷணைவிதிக்கமைதல், வாயு சஞ்சரித்தல்;– இச்சமான இலட்சணங்களைக்கொண்டு கிரகங்களும் இப்பூமியேபோற் சீவபிராணிகளின் உறைவிடமெனச் சாதிப்பதுந் துல்லியானுமானம் இவ்வண்ணமே நட்சத்திரங்களுங் கிரகங்களேபோற் சீவபிரா

ணிசனின் உறையிடமெனச்சாதிப்பதா் துல்லியானுமானமேயாம். துல்லியானுமானத்தினலன்றிப் பிற அனுமானங்களாற் சாதிக்கவராத பொருள்களுமுண்டு. சத்தசாத்திரியானவன் இலக்கணநூலிற்சொல்லியவிதிகளைக்கொண்டு சொல்லாதவற்றிற்கும் இலக்கணம்முடிப்பதும், மன்றிலேவாதிக்கின்ற நியாயதுரந்தரனானவன் தர்ம்மசாத்திரம்முதலியவற்றிற் சொல்லியிருக்கும் விதிவிலக்குகளைக்கொண்டு சொல்லாதவற்றிற்கும் விதிவிலக்குகள் அமைப்பதும், வைத்தியனானவன் வாகடநூலிற்சொல்லிய முறைகளைக்கொண்டு சொல்லாதவற்றுக்கும் முறையுரைப்பதும், இன்னபிறவுந்துல்லியானுமானமேயாம். இவ்வகையான துல்லியானுமானஞ் செய்யுமிடத்து, சுருதியுத்தி அனுபவங்களிலே திட்பநுட்பமும் விவேகமும்வேண்டும்; இன்றேல்பொய்படும். மன்றிலே நியாயதுரந்தரர் வியத்தியசமான துல்லியங்களை எடுத்துக்காட்டி விவகரிப்பதினுற்றுன் விவகாரவாதம்பெருகுவதும், காலம்பாணிப்பதும் நீதியெப்படிமுடியுமோ எனமன்னனசங்கையுறுவதும்பிறவும. வியத்தியசமான துல்லியங்களை ஒன்றேடொன்று புணர்த்தி நீதி இங்ஙனம் இப்படிமுடியுமெனத் தெரித்துரைப்பதிலேயே மந்திரியின் மந்திரவலிமைவிளங்குவது.

சிலேடையான உபயார்த்தத்தின் சந்தேகந்தெளியவுந் துல்லியானுமானம் மிகவுதவும்.

௬. கதார்த்தானுமானம்.

கதம் என்பது இயற்கையாயேனுஞ் செயற்கையாயேனும நிகழ்ந்தசம்பவமாம். கதார்த்தானுமானம் என்பதுகதத்தைஅளத்தற்பொருட்டுச் செய்யும்அனுமானமாம். கதங்கள் மெய்மையோ பொய்மையோவென அளக்கும்படி அக்கதங்களை அல்லது அவற்றுடனியைந்த சிலஎளிவலக் கண்டவர்களின் சாட்சிவேண்டியது. இச்சாட்சி மூவகைப்படும், அவை உரைச்சாட்சி அயற்சார்புச்சாட்சி, உரையயற்சாட்சி. நமதுகாட்சி அனுபவங்கட்கு வாராதகதங்களைப் பிறருடைய உரைச்சாட்சிமூலமாயே நம்புகிறோம்; உதாகரணமாய்,

பரதகண்டத்திலே கங்கை காவிரி எனுநதிகளும், இமய ம் திருப்பரங்குன்றம் எனுமலைகளும், மதுரை காஞ்சி எனும்புரிகளும் உண்டெனா அவற்றைக்காணுதிருந்தும் உரைசசாட்சியால் ஒப்புக்கோளல். சில சைத்திய தேசங்களிலே சலம் உறைந்து படிகம்போற் கட்டி யாயிருக்கின்றதெனவும், வெங்கீரவியின் பலத்தினலே நிலத்திலே இரதங்களுஞ் சலத்திலே கப்பல்களுஞ்செ ல்லுகின்றனவெனவுங்காணுதிருந்தும் உரைச்சாட்சியா ல் ஒப்புக்கொளல். நாம் ஐயுறற்கிடமில்லாத ஒருவன து சாட்சியால் அவன்சொல்லியகதம் உண்மையென அங்கீகரிக்கின்றனம். ஒருகதத்தை அது நிகழ்ந்தவண் ணமாயே சொல்வதற்கு ஆலோசனை வேண்டியதில் லை. கபடவித்தைக்கே ஆலோசனை வேண்டியது. பொய்மையினும் மெய்மையே மாந்தரது புந்திக்கு இய ற்கையிலே ஏற்றது. மாந்தர் ஒருகதத்தைத்தாங்கண் டவண்ணம் உரைப்பரேல் அதுவே இயல்பு. மெய்மை யேமொழிதற்கானகுணம் புந்திக்கு இயற்கையாயிருத்த ல்போல, பிறருடைய உரையை நம்புதற்கானகுணமு ம் இயற்கையேயாம்.

உரையானது வாக்குமூலமாயும், இலிபிதமூலமாயும் வரும். வாக்குமூல உரையானது தொக்குமுதலிய சதுரி ந்திரியங்களால் அடையுங் காட்சிஉரையும் சோத்தி ரேந்திரியத்தால் அடையுங் கேள்வியுரையுமாம். உரை யிலே அதிகம்நம்புதற்கிடமானது காட்சியுரையே. என் னையெனின், ஒருவன்கேட்டதினுங்கண்டதே அதிகஉ றுதியாம். ஒருகதத்தைக்கண்ட பலரும் அதின்பேரிற் சாட்சிசொல்லும்போது, அவர்மொழிகின்ற காட்சியு ரைகள் ஒன்றற்கொன்று இணங்குமேயாயின் அவ்வி ணக்கத்தை அளந்துதெளிதலே கதார்த்தானுமானமா ம். இவ்விணக்கமே தனித்தனிசொல்லிய சாட்சிகளு க்கன்னியமான திடசாட்சியாம். மெய்மையைப்பொ ய்மையாயும், பொய்மையை மெய்மையாயும் புரட்டக் கருதிப் பலர் ஒருமித்து முன்பேசிக்கொண்டு பின் ஓர்க தத்தின்பேரிற்சாட்சிமொழியுங்கால் அங்ஙனமும் ஓர் இணக்கமுண்டாமேயாதலின், சாட்சிகட்கு இன்றிய மையாத சுலட்சணங்களாகிய விவேகம் தருணம் நி ரிலாபம் சுத்தமனம் முதலானவைகள் உண்டோ இல்

லையோவென ஆராயவேண்டும். ஒருவன் தானுய்க்காணாமற் பிறன்சொல்லக்கேள்விப்பட்டதை மொழிவதும் கேள்வியுரையாம்.

கேள்வியெவ்வளவுதுலக்குமோ அவ்வளவாய் அக்கேள்வியுரையிலே ஐயமுநிலைக்கும். ஆதலால் கேள்வியுரையை அதிகசாக்கிரமாய் விசாரித்துத் தெளியவேண்டியது. மேலையுரைத்த சுலட்சணங்களைக்கொண்டே ஒருவன்சொல்வது மெய்மையோ பொய்மையோவெனச்சாதிக்கவேண்டியது. அங்ஙனமின்றி மித்துருவினது நயத்திற்சார்வனவெல்லாம் மெய்மையெனவும் சத்துருவினது நயர்திற்குறுவனவெல்லாம் பொய்மையெனவும்முடிப்பது விவேகமும் யோக்கியமுமல்ல.

இலிபிதமூலமான உரையானது வாக்குமூலமான உரையினும் அதிக நம்பிக்கைக்கிடனானதும் உறுதியானதுமெனக்கொள்ளலாம். என்னையோவெனின், இலிபித உரையிலுள்ள சம்பவங்கள் இன்னின்னபிரயோசனார்த்தமாய்ப் பிற்காலத்துப் பிரயோகிக்கப்படுமென்றறியாமற் பெரும்பாலும் எழுதப்பட்டனவாதலானும் அச்சம்பவங்களை எழுதுபவன் தான் எழுதுபவைகளை ஒருவாறுதேர்ந்து உண்மைதெளியச் சமயமுடையனாதலானுமே; அன்றியுஞ்சம்பவங்கள் நிகழ்ந்தகாலத்தே எழுதப்படின் ஞாபகத்தாழ்ச்சிகாரணமாய் விளையும்பிழைகளும் அங்ஙனம்வரா. ஞாபகத்தாழ்ச்சியே வாக்குரைச்சாட்சியினதுவலிமையை நலிப்பது. காலம்நீட்டிப்பின் மறவிதலைப்படும்.

மேலும் வாக்குரையிற்போலே இலிபிதவுரையிலே பிழைபடர்தற்கிடமில்லை. என்னையோவெனின், பலர் மொழிகின்ற வாக்குரையின்சாட்சியினும் பலர் எழுதுகின்ற இலிபிதவுரையின்சாட்சியானது உறுதியும் யதார்த்தமுமாய் இருத்தல்வேண்டும். வாக்குரையிலேபலரும் தாந்தாம் அறிந்ததைத் தனித்தனிசொல்வார். இலிபிதவுரையிலேயோ ஒருவரெழுதிய முன்னுரையினது மெய்மைபொய்மையைப் பின்னொருவர்தேர்ந்து தெளிந்தெழுத இடனுண்டு, முன்னூலினும் பின்னூல்திருந்துதற்கிடனுண்டு.

வாக்குரையினும் இலிபிதவுரை வலியுடைத்தென்றதனால், இலிபிதவுரை யாவும் மெய்மையெனக் கருதுகி

ன்றனம் அல்லம். முன்னருரைத்த சுலட்சணங்களே இலிபிதவுரையிலுந்தோன்றவேண்டிய. மேலும் மெய்மையை மொழிவதினும் சொற்பொருளலங்காரங்களையே முக்கிய இடமாய்க்கருதி இயற்றப்பட்ட செய்யுள்களின் சாட்சியைத் திட்பநுட்பவிசாரணையின்றி அங்கீகரித்தல் யோக்கியமும் விவேகமுமல்ல.

வாக்குரைகளெனினும் இலிபிதவுரைகளெனினும் ஒன்றோடொன்று ஒற்றுமையாய்ப்பிரதான காரியங்களனைத்திலும் இணங்கிமற்றவைகளிலே சொற்பவித்தியசந் தோற்றுவிக்குமேல், அவ்வித்தியாசம் ஒருசம்பவத்தின்பேரிற் பலருஞ்சாட்சிபகருமிடத்து இயற்கையிலேவரவேண்டியதே ஆதலின், அந்தவித்தியாசமே அச்சம்பவம் பொய்மையென உறுதிப்படுத்தற் கிடமுளது

௨. அயற்சார்புச்சாட்சி அயற்சார்பு என்பது ஒருசம்பவத்தோடடுத்த துணைக்காரியமேயாம். சிலசமயங்கள் யாதொருவனுங் காணாதனவாயும் நிகழ்ந்திருக்கும்; அங்ஙனமேல் அயற்சார்புச்சாட்சியாலே அச்சம்பவத்தைப்பற்றிச் சாதிக்கலாம். அயற்சார்புச்சாட்சியானது மேலயுரைத்தவாக்குச்சாட்சியினும் அதிக உறுதியானதாகவும்வரும். என்னையோவெனின், அயற்சார்பானகாரியங்களிலே மெய்மையைமாற்ற அல்லது மறைக்கக்கூடிய இயல்பில்லை. சொல்லிய கதம் நிகழ்ந்தாலன்றித் தோன்றுமெனநம்ப இடமில்லாத சில காரியங்களைக்கண்டனமேல், அக்கதம்அவ்வயற்சார்புச்சாட்சியால் மெய்மையென்றே முடியும். இதுவே கதார்த்தானுமானம்.

அயற்சார்புச்சாட்சியால்வரும் உறுதியைத் 'துணிபு என்னலாம். சொல்லியகதம் நிகழ்ந்தாலன்றி அயற்காரியங்கள்தோன்றுவேல் இத்துணிபு திண்மையாயும் நிகழாமலுந்தோன்றுமேல் இத்துணிபு நொய்மையாயும்நிற்கும். ஒருவனத்திலே மாடமொன்று தோன்றின் அவ்வனத்திலேசிலர் முன்னேவாசஞ்செய்தாரென்று துணிதற்கிடனும்; வாசஞ்செய்திலரேல் மாடந்தோன்ருது, வாசஞ்செய்தனரெனிற்ருன் மாடந்தோன்றும். ஆகலான் இங்ஙனந்துணிபு திண்மையாம். ஒருசீட்டிலெழுதிய எழுத்தின்சாங்கத்தைக்கண்டு அவ்வெழுத்து இன்னுடைய எழுத்தைப்போன்றிருத்தலின் அவனே

அனை எழுதிறனெனத்துணியின் அத்துணிபு பொய்மையாம், பிறரும் அவனுடைய எழுத்துப்போல எழுதக்கூடும், ஆகலின் துணிபுக்கு ஆதாரமான அயற்காரியங்களை முதலே நன்றாய்த்தேர்ந்துதெளியவேண்டியது.

ரு. உரையயற்சாட்சி. உரைச்சாட்சியும் அயற்சார்புச்சாட்சியும ஒருகதத்தின்கண்ணே வருமெனின் அவ்விருசாட்சியும் ஒன்றற்கொன்று அணையாய் ஒன்றை ஒன்றுவலியுறுத்தும். பதிநாய்நிகழ்ந்த ஒருகதத்துக்கும் அனுபவத்திலே முன்னர் நாங்கண்டறிந்த பின்றொருகதத்துக்குமுள்ள ஒற்றுமையையே அயற்சார்புச்சாட்சி என இங்ஙனங் கருதியது.

இருப்பநெய் தேங்காய்நெய் முதலியன பனிக்காலத்திலே உறைவது மிகவழக்கமேயாதலின், போனதை மாதம் ஒருதடந்தேங்காய்நெய் உறைந்திருக்கக்கண்டேன் என்று ஒருவன்சொன்னால் அவ்வுரையை நம்பாமல்விடோம். போனவருஷம் ஆனிமாதம் மதுரை நாட்டிலே பெருவெள்ளம் போட்டது என்றொருவன் சொன்னால், அவ்வுரையை விரைவிலே நம்போம்.

சிவஞானசித்தி அளவை.

பிரமேயசித்தி பிரமாணமின்றி இல்லையாதலின், பிரமாணங் கூறுகின்றது.

க. அளவைகாண்டல்கருதலுரையபாவம்பொருளொ
ப்பாறென்பர் [ணநான்
அளவைமேலுமொழிவுண்மையையதீகத்தொடியல்பெ
களவைகாண்பரவையிற்றின் மேலுமமைறவரமவையெ
ல்லாம் [கிடுமே.
அளவைகாண்டல் கருதலுரையென்றிம்மூன்றினடங்

இச்செய்யுளினது தாற்பரியம். பிரத்தியட்சம், அனுமானம், ஆகமம், அபாவம், அருத்தாபத்தி, உபமானம் என அளவைப்பிரமாணம் ஆறென்று பாட்டனும் வேதாந்தியும்

மொழிவார்; இப்பிரமாணமாறனுள் அபாவப்
பிரமாணமொன்றையுந் தள்ளி, பிரமாணம்
ஐந்தென்று அருகனும் பிரபாகரனும் உரைப்
பார்; இவ்வைந்தனுள், அருத்தாபத்தியொன்
றையுந்தள்ளி, பிரமாணம் நான்கென்று நை
யாயிகன் செப்புவன்; இந்நான்கனுள் உப
மானமொன்றையுந்தள்ளி, பிரமாணம் மூன்
றென்று சாங்கியனுஞ்சைவசித்தாந்தியுஞ்சொ
ல்வார்; இம்மூன்றனுள், ஆகமமொன்றையு
ந்தள்ளி, பிரமாணம் இரண்டென்று பௌத்
தனும் வைசேடிகனுங் கூறுவர்; இவ்விரண்
டனுள் அனுமானமொன்றையுந்தள்ளி, பிர
மாணமொன்றென்று லோகாயதன் நிகழ்த்து
வன். மேலையுரைத்த ஆறு பிரமாணங்களுட
னே பாரிசேடம், சம்பவம், ஐதீகம், சுபாவ
ம் எனு நான்குபிரமாணங்களைக் கூட்டியுஞ்
சொல்வார்; இவற்றின்மேலுஞ்சொல்வார்.

*இப்பிரமாணங்களுட் பிரத்தியட்சம், அனுமானம், ஆ
கமம் எனுமூன்றும் மேலச்செய்யுட்களிலே வகுத்து
விரிக்கப்படும் ஆதலின், ஒழிந்த பிரமாணங்களை இ
ங்ஙனம் உதாகரணங்களால் முறையே விளக்குவாம்.*

*அபாவம்.–முயற்கோடில்லையென்றவழி இல்லையெ
ன்றுகோடல்.*

*பிராகபாவம், பிரத்தொம்சாபாவம், அன்னியோன்
னியாபாவம், அத்தியந்தாபாவம், என்று அபாவம்நாங்
கெனக்கூறிஞருமுளர்.*

*அருத்தாபத்தி.–கட்டில் கூப்பிட்டதென்புழி, முக்கிய
ப்பொருளுரைக்கிற் பொருள்பணிக்குமாதலின், ஆதார
லக்கணையினுற் கட்டிலிலிருக்கும் புருடன்கூப்பிட்டா
ன் என்றுகெவுணப்பொருளுரைத்தல்.*

*உபமானம்.–மரைபசுப்போலெனக் கேட்டவன், க
ண்டுழி, உபமானத்தாற் புணர்த்தியறிதல்.*

பாரிசேடம்.–சாத்தன் ஒல்லைக் கொற்றன் கள்ளன்

என்புழி, சாத்தன் கள்ளனல்லனெனின் கொற்றனே கள்ளனென்னல்.

சம்பவம்.-ஒருகல் இரும்பைக்கருஷிக்குமெனின், அக்கல்லுக்காந்தமென்றறிதல்.

ஐதீகம்.—இம்மரத்திற் பேயுண்டெனக்கேட்டவன், தானும் அவ்வாறுகோடல்.

சுவாபம்.—சிங்கந்தானே அரசன் என்புழி சாமர்த்தியசாதுர்சியலக்கணையினுற் சிங்கநிகர்க்குஞ் சாமர்த்தியவான் எனப்பொருள்கோடல்.

"உற்றெதிரேகாண்டல் பிரத்திட்சமனுமானமோங் குபுகைகண்டு நெருப்புண்டெனவேயுணர்தல்—மற்றுவமை மரைபசுப்போலென்றல் சத்தம் பெரியோர்வாய்மொழியர்த்தாபத்திமதர்த்தவுடலதனல்—அற்றை யுபவாசியோளித்துண்பானென்றுணர்தல் அபாவமுன்பினிடையொருகாலத்துமிலயென்றல்-நற்றியவிம்மரத்தினிற் பேயுண்டெனல் ஐதீகம் நாட்டுதலே சம்பவம் ப்ரமாணமெட்டாய்நவிலும்." எனக்கூறினருமுளர்.

உ. மாசறுகாட்சியையந்திரிபின்றிவிகற்பமுன்னு
ஆசறவறிவதாகுமனுமானமவினுபாவம்
பேசுறுமேதுக்கொண்டுமறைபொருள்பெறுவதாகும்
காசறுமுரையிம்மானத்தடங்கிடாப்பொருளைக்காட்டும்.

இச்—யம். பொறிபுணர்ந்தசிற்சத்திக்குறிப்பிரத்தியட்சமாவது சந்தேகவிபரீதங்களின்றி நிருவிகற்பசவிகற்பமாய்க்காண்பது. சாதனம் புணர்ந்த சிற்சத்திக்குறி அனுமானமாவது நீக்கமின்றியுள்ளசாதனங்கொண்டு பிரத்தியட்சத்துக்குமறைந்த வஸ்துவை அறிவது. அர்த்தவாக்கியம் புணர்ந்தசிற்சத்திக்குறி ஆகமமாவது பிரத்தியட்சானுமானங்கட்கு அதீதமாகிய வஸ்துவைக்காட்டுவது.

௩ கண்டபொருளையிரட்டுறவேகருதலயந்திரியவே
கொண்டறிரிவாம்பெயர்சாதிகுணமேகன்மம்பொருளே

துண்டவிகற்பவுணர்வினுக்குப்பொருளினுண்மைமாத்திரத்தின்
விண்டவில்லாவறிவாகும் விகற்பமில்லாக்காட்சியே.

இச்-யம். சந்தேகப்பிரத்தியட்சமாவது பொதுவிலக்கணமாய்ப்பார்த்த ஒருபொருளைக் கானலோ சலமோ என்றுகருதுவது. விபரீதப்பிரத்தியட்சமாவது, பொதுவிலக்சணமாய்ப்பார்த்தகானலைச் சலமென்றுகொள்வது. சவிகற்பக்காட்சியாவது தாண்டவன் எனப்பெயரும் பிராமணன் எனச்சாதியும், சிவப்பன் எனக்குணமும், தேவபூசகன்எனக்கன்மமும், இவன் எனப்பொருளும் பெறவரும் பதார்த்த விகற்பங்கள் ஐந்தையுந்தெளிவது. நிருவிகற்பக்காட்சியாவது பெயர் சாதி குணம் கன்மம் எனும் பதார்த்தவிகற்ப நான்கினையும் ஒட்டி வசனித்தலேலாது பொருளின் உண்மையை மாத்திரஞ்சார்ந்துநிற்கும் அறிவு.

சு காண்டல்வாயின்மனந்தன்வேதனையோடியோகக்காட்சியென
ஈண்டுநான்காமனுமானந்தனக்கும்பிறர்க்குமென்றிரண்டாம் [ன்றும்
மாண்டவுரைதந்த்ரமந்திரத்தோடுபதேசச்சொலெனமூ
பூண்டவளவைக்கேதிரபுலன்றன்னியல்பு பொதுவென்றிரண்டாமே

இச்-யம். பிரத்தியட்சமானது இந்திரியப் பிரத்தியட்சம், மானதப்பிரத்தியட்சம், சுவேதனைப்பிரத்தியட்சம், யோகப்பிரத்தியட்சம், என நால்வகையாம். அனுமானமானது, சுவார்த்தானுமானம், பரார்த்தானுமானம், என இருவகை. ஆகமமானது தந்திரகலை மந்திரகலை உபதேசகலை எனமூவகை. பிரமாணத்துக்கு எதிரிடுவது பிரமேயம். பிரமேய

மானது, தன்னியல்புப்பிரமேயம் போதுவியல்புப்பிரமேயம் என இருவகை. தன்னியல்புப்பிரமேயம், அசாதாரண இலக்கணமுடையது. போதுவியல்புப்பிரமேயம், சாதாரண இலக்கணமுடையது. தன்னியல்புப்பிரமேயத்தைச் சிறப்புப்பிரமேயம் என்றும், போதுவியல்புப்பிரமேயத்தைப் போதுப்,பிரமேயம் என்றும்கூறுவர்.

ரு. அன்னியசாதியுந்தன்சாதியுமகன்றுநிற்ற
றன்னியல்பன்னியத்தைத்தவிர்ந்துதன்சாதிக்கொத்த
றுன்னியபொதுவியற்கை சொன்னவிவ்விரண்டினுள்ளே
மன்னியபொருளியாவுமடங்கிடுமானமுற்றுல்.

இச்-யம். ஒருபொருள் அன்னியசாதியையுந் தன்சாதியையும் நீங்கியிருத்தலே தன்னியல்பு; அருச்சுனன் என்பதுபோல. ஒருபொருள் அன்னியசாதியைநீங்கித் தன்சாதிக்குச்சமமாயிருத்தலே போதுவியல்பு; மனுஷன் என்பதுபோல. பொருள்களனைத்தும் போதுப் பிரமேயஞ் சிறப்புப்பிரமேயம் எனும் இருவகையுளேயே அளக்கப்படும்.

சு. உயிரினேடுணர்வு வாயிலொளியுருவாதிபற்றிச்
செயிர்சவிகற்பமின்றித்தெரிவதிந்திரியக்காட்சி
அயர்விலிந்திரியஞானமைம்புலன்சார்ந்துயிர்க்கண்
மயர்வறவந்தஞானமானதக்காண்டலாமே.

இச்-யம். இந்திரியப்பிரத்தியட்சம் என்பது ஆன்மாவுடனே அறிவானது இந்திரியத் துவாரங்களினுல் ஒளிமுதலியகொண்டு ரூபசத்தபரிசரசகந்தங்களைப்பொருந்தி, சந்தேகவிபரீதசவிகற்பமின்றி நிருவிகற்பமாய்க் காண்பது. மானதப்பிரத்தியட்சமென்பதுநிருவிகற்ப

மானு இந்திரியப்பிரத்தியட்சமானது பஞ்சப் புலங்களேயுஞ்சார்தலான், ஆன்மாவினிடத்து ச்சந்தேகவிபரீதமற விளங்குஞ்சவிகற்பஞான ம்.-எனவே, நாமசாதிகுணகிரியாபேதந்தெளி யாமல்வஸ்துவின்சத்துவமாத்திரத்தையே கா ண்டல் இந்திரியப்பிரத்தியட்சம். நாம சாதி குணகிரியாவஸ்துபேதந் தெளியக் காண்டல், மானதப்பிரத்தியட்சம்.

எ. அருந்தின்பதுன்பமுள்ளத்தறிவினுக்கராகமாதி [டிப்
தருந்தன்வேதனையாங்காட்சிசமாதியான்மலங்கள்வாட்
பொருந்தியதேசகாலவியல்பகல்பொருள்களெல்லாம்
இருந்துணர்கின்றஞானம்யோகநற்காண்டலாமே.

இச்-யம். சுவேதனைப்பிரத்தியட்சம் என்ப து, இராகங்களை நியதிமுதலிய தத்துவங்களா னவை சுவயோன்முகியாகிய ஆன்மாவினது பரோன்முகியாகிய அறிவுக்கு;-போக்கியமாகி ய சுகதுக்கபோகங்களை விளைவிக்க;-அதுபற்றி ப்பரோன்முகிக்கு நிரன்னியமும் ஆதாரமுமா ய சுவயோன்முகியடையுமனுபவமாம். யோ கப்பிரத்தியட்சமென்பதுசிவயோகத்தினலே மும்மலங்களேயும் வாட்டி சிவயோகத்திலிரு ந்தே தேசகாலவியற்கைகளேயும் பொருள்க ளனைத்தையுங்காணுஞ் சாட்சாற்காரமாம்.

அ. பக்கமூன்றின்மூன்றேதுவுடையபொருளைப்பார்
த்துணரத் [மான்ற
தக்கஞானந்தன்பொருட்டாம் பிறர்தம்பொருட்டாமனு
தொக்கவிவற்றுற்பிறர்தெளியச்சொல்லலாகுமச்சொல்
லு [ண்டாம்.
மிக்கவன்னுவயத்திஞேடு வெதிரேகச்சொ லென்னவிர

இச்-யம். பட்சம்மூன்றிற் சாதிக்கப்படும் பிரமேயங்களை யூகித்தறிய மூவேதுக்களினது தகைமை பொருந்தியஞானஞ் சுவார்த்தானு

மானம். மறைபொருள்களைப் பிறர்தெளியப் பட்சவேதுக்களாற்சொல்வது பரார்த்தானுமானம். இங்ஙனங்கருதிய சொல்லானது அன்னுவயச்சொல் வியதிரேகச்சொல் என்றிருவகை. அன்னுவயச்சொல் என்பது சாதனசாத்தியங்களின் மெய்ம்மையாகிய உள்ளமையைச்செப்புதல். வியதிரேகச்சொல் என்பது மாறிச்,சாதனசாத்தியங்களின் இல்லாமையைச் செப்புதல்.

பக்கங்களையும் ஏதுக்களையுஞ் சொற்களையும் மேலைமுறையேவிரிக்கின்றார்

கூ. மூன்றுபக்கம்பக்கநிகர் பக்கநிகரில்பக்கமெனத் தோன்றும்பக்கந் துணிபொருளுக்கிடமாமுவமைநிகர்பக்கம் [ல்

ஆன்றபொருள்சென்றடையாதவிடமாநிகரில்பக்கமுத ஏன்றவிரண்டும்பொருளுண்மைக்கிடமாமொன்றுபோருளின்றும்,

இச்-யம். பட்சம்மூன்றுவன, பட்சம் சபட்சம் விபட்சம். சாதிக்கப்படுவனவாயவன்னி கர்த்தா முதலிய பொருள்கட் கிடமாகிய மலை உலகுமுதலியபொருள் பட்சம். திட்டாந்தத்தானமாகிய அடுக்களை குடம்முதலிய இடம்சபட்சம். சாதானசாத்தியங்களாகிய, தூமம் அக்கினிமுதலிய பதார்த்தங்கள் பொருந்திமுடியாத மடுமுதலியதானம் விபட்சம். சபட்சம்பட்சம் எனுமிரண்டும் சாதனசாத்தியங்களினது உள்ளமைக்குத்தானம். விபட்சமோசாதனசாத்தியங்களினது இல்லாமைக்குத் தானம்.

கூ௰. ஏதுமூன்றுமியல்புகாரியத்தோடனுபலத்தியிவை ஓதினியல்புமர்மரத்தைக்காட்டலூறுகாரியம்புகைதன் ஆதியானஅனல்காட்டலாதுமனுபலத்தியது [னே. சீதமின்மைபனியின்மை காட்டல்போலுஞ்செப்பிடி

இச்-யம். ஏதுமூன்றுவன-இயல்பேது காரியவேது அனுபலத்தியேது. இயல்பேதுஎன்பது இயற்கைச்சார்பானஏது. உ-ம். மா என்று ஒரு மரத்தின் பெயராதலின், மா என்ற இடத்தே அதுமரத்தைக்குறித்து நிற்பது. காரியஏதுஎன்பது செயற்கையாகிய காரியத்தாற் காரணத்தைத் தெளியுமேது; உ--ம், -புகையாகிய காரியந் தனக்குக்காரணமாகிய அக்கினியைக் காண்பிப்பது. அனுபலத்தியேது என்பது ஒன்றைப்பற்றிய ஞானுபாவத்தால் அதனை விளைவிக்கும்பொருள் அபாவத்தையறிவது; உ-ம்.-குளிரைப்பற்றிய ஞானுபாவமானது பனியின் அபாவத்தைப்பற்றிய ஞானத்தைப் புந்தியிலே தோற்றுவிப்பது.

கக. புகையாலனலுண்டடுடுக்களைபோலென்னப்
புகறலன்னுவயம்
வகையாமனலிலாவிடத்துப்புகையின்றுகுமலரினெடு
முகையார்நீரிற்போலென்றுமொழிதல்வெதிரேகச்சொ
லிவை [ர்துணிந்தே.
தொகையாறுறுப்பைந்தொடுங்கூடச்சொல்லுவாருமுள

இச்--யம். இந்தமலையில் அனலுண்டு,-புகையுடைத்தாதலால்,—எங்கெங்கே புகையுண்டு,-அங்கங்கே யனலுண்டு,-எப்படி,-அடுக்களைபோல-என்று நிச்சயம்பண்ணுவது அன்னுவயம். இந்தமலையில் அனலுண்டு,-புகையுடைத்தாதலால்,-எங்கெங்கேயன்லில்லை,--அங்கங்கேபுகையில்லை,-எப்படி,-நீர்நிலைபோல்,-என்று நிச்சயம்பண்ணுவது வியதிரேகம். இங்ஙனம் உதாகரித்தவாறு,-பட்சம் ஏது திட்டாந்தம் எனுந் திரியாங்கங்களினுலன்றி,-பட்சம் ஏது திட்டாந்தம் உபநயம் நிகமனம்

எனும் பஞ்சாங்கங்களினாலும் நிச்சயம்பண்ணுவாரும் உளர்.

உதாகரணம்.

க. உலகுஒருகர்த்தாவையுடைத்து பட்சம்,
காரியத்தன்மையால் ஏது,
யாதொன்றுகாரியம், அதுகர்த்தாவையுடைத்து-
எப்படி; கடம், திட்டாந்தம்.
அப்படிஉலகிதுகாரியம உபநயம்
ஆகையால், அப்படி உலகிதுகர்த்தாவையுடைத்து நிகமனம்.

உ உலகு ஒருகர்த்தாவையுடைத்து பட்சம்
காரியத்தன்மையால் ஏது
யாதொன்றுகர்த்தாஇல்லது, அதுகாரியமன்று, எப்படி, அமனம்—திட்டாந்தம்.
அல்ல அப்படி இது உபநயம்.
ஆகையால் அல்ல அப்படி இது நிகமனம்.

பிரத்தியட்சானுமானமும் அனுமானானுமானமும் ஆகமானுமானமும் கிரமத்திலே உதாசரித்துணர்த்துகின்றார்

கஉ. போதுசாற்றச்சதாலறிதல்பூர்வக்காட்சியனுமானம்
ஒழுமுறைபாலறிவினளவுணர்கல் கருதலனுமானம்
சிறியான்முற்கன்மபலநிகழ்வை விப்போதிச்செய்தி
ஆதியாகவரும்பயனென்றறிதலுரையாலனுமானம்.

இச்-யம். பூர்வங்கண்டு மோந்த தாழம்பூ மணத்துக்கோத்தமணம் வீசலால், இவ்விடத்திலே தாழம்பூ உண்டென்று, வாசத்தினாலே புட்பத்தை அறிவது பூர்வப்பிரத்தியட்சானுமானமாம்;-முன்னர் சட்சிந்திரியப்பிரத்தியட்சமாகி நின்று, ஆக்கிராணேந்திரியப்பிரத்தியட்சமாய்க் கிருகித்தற்கிடனாய் நின்ற விடயமாகிய தாழம்பூவையே, பின்னரும் ஆக்கிராணேந்திரியப் பிரத்தியட்சமான கந்தத்தால் அனுமித்தலின், பூர்வப்பிரத்தியட்சானுமானமா

யிற்று. ஒரு ஆசிரியன் சாத்திரப் பொருளைப் போதிக்கின்ற முதிர்ந்த வார்த்தையானது மானதப்பிரத்தியட்சத்திற் றோற்றும் முதிர்ந்த புத்திபூர்வமாய் வருதல் கண்டு,- "இவன்முதிர்ந்த புத்திமான்-சாத்திரப்பொருள் போதிக்கும் முதிர்ந்த வார்த்தையைவசனித்தலால்" என்று (வார்த்தை புத்திபூர்வமாய் வருமென்றனுமித்து-வார்த்தையினுயர்ச்சியாற் புத்தியினுயர்ச்சியை அனுமிப்பது) "ஒதுமுறையாலறிவினளவுணர்தல்" அனுமானனுமானமாம்;— வார்த்தையாகிய ஏதுக்கொண்டு மறைபொருளாகிய புத்தியை அனுமித்து, வார்த்தைமுதிர்ச்சியாகிய ஏதுக்கொண்டு மறைபொருளாகிய புத்தி உயர்ச்சியை அனுமித்தலின், அனுமானனுமானமாயிற்று. "பேறிழவின்பமோடுபிணிமூப்புச்சாக்காடென்னும்--ஆறுமுன்கருவுட்பட்டதவவிதியனுபவத்தால--ஏறிடு முன்புசெய்த கன்மமிங்கிதனுக்கேது--தேறுநீயினிச்செய்கன்மமேலுடற்சேருமென்றே." என்பது ஆகமவாக்காதலின்;--இம்மையிலே நிகழ்கின்ற சுகதுக்கபோகங்கள் முறைமையிலே முந்திய சென்மங்களிற்செய்த ஆகாமியங்களிற்றிரண்ட சஞ்சிதத்திற் பொசிப்பான பிராரத்வபலமாம்; ஆனபடியால்,-இம்மையிலே இயற்றும் ஆகாமியகன்மங் காரணமாய் மறுமையிலே சுகதுக்கபோகங்கள் வந்துபொருந்தும்; என்றனுமிப்பது ஆகமானுமானமேன்பர்.

ஆகமம் இன்னதென்றும் அதன் பகுப்பிலக்கணமிவ்வாறென்றும் உணர்த்துகின்ருர்.

கச அநாதியேயமலனுயவறிவ்னூலாகமர்தான
சிந்தை மாறின்றிப்பேணறந்திரமந்திரநதான்
பொறிகளடக்கித்தெய்வம்வழிபடும்வாய்மையாகு
சநநிரீறிலாதான்றன்மையுணர்த்துவதுபதேசநதாம்

ஓச்-யம். ஆகமம் என்பது அநாதிமூலமுத்தநாகிய சருவஞ்ஞனது சாத்திரமாம்; அவ்வாகமம், தந்திரகலை, மந்திரகலை, உபதேசகலை, எனமூன்றும்; அவற்றுள், தந்திரகலையாவது சரிதாகிரியாபாதப்பகுப்பாதலால், பின்னேடுமுன்மலைவின்றிச் சரிதாகிரியாகிருத்தியம்போதிப்பதாம். மந்திரகலையாவது, யோகபாதபபகுப்பாதலால், சித்தேந்திரியங்களை அடக்கிக் கடவுளைச்சேபதியானுதிகளால் வழிபடும்முறையைப்போதிப்பதாம். உபதேசகலையாவது உற்பத்திநாசமின்றிச் சுயம்பரமாயிருக்கின்ற கடவுளின் இலட்சணத்தைப்போதிப்பதாம்.

கரு. ஈண்டுபக்கப்போலிநான்கேதுப்போலியொருமூன்று [பான
வேண்டுமெழுமூன்றுகவிளங்குவமைப்போலி யீரொன்
காண்டுந்தோல்வித்தானமிரண்டிருபத்திரண்டாங்கருகிலிவை [கும
ஆண்டுமொழிவரிவையெல்லாமளக்கிலறுபத்தைந்தா

இச்-யம். அனுமானப்பிரயோகஞ் செய்யுமிடத்து பட்சாபாசம்நான்குவரும்; ஏதுவாபாசம்மூன்றும் இம்மூன்றே இருபத்தொன்றும்வரும்; திருட்டாந்தாபாசம் பதினெட்டுவரும். நிக்கிரகத்தானம் இரண்டாயும் இந்த இரண்டே இருபத்திரண்டாயும் வரும்; இவ்வாபாசங்களின் தொகை அறுபத்தைந்து.

முற்றிற்று.